

ภาคผนวก

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว 68205/ว 1894

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
181 ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลสุตะมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000

15 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.มุชกิด เหมพินิจ ผู้อำนวยการโรงเรียนต้นอุลอิสลาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวฮัสตินต้า หมาดเหยต รหัสนักศึกษา 6320420116 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ชุดฝึกอบรมพัฒนาทักษะของครูในการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาซัน เอ็งปียา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะวิทยาการอิสลาม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุหัมมัดรอฟี แวหะมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา สำนักงานบริหารคณะ

โทรศัพท์ 0 7331 3984, 0 7333 1305 ต่อ 2259, มือถือ 082 8051313

โทรสาร 0 7334 8726

Email: wannisaa.h@psu.ac.th, rsd41@hotmail.com

ที่ อว 68205/ว 1894

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
181 ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลสุระสมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000

15 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.อิสมาอีล ราบอบ ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวอิสลินด้า หมดเหต รหัสนักศึกษา 6320420116 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ชุดฝึกอบรมพัฒนาทักษะของครูในการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาซัน เสงี่ยมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะวิทยาการอิสลาม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มูหัมมัดรอฟลี แวหะมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา สำนักงานบริหารคณะ

โทรศัพท์ 0 7331 3984, 0 7333 1305 ต่อ 2259, มือถือ 082 8051313

โทรสาร 0 7334 8726

Email: wannisa.h@psu.ac.th, rsd41@hotmail.com

ที่ อว 68205/ว 1894

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
181 ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลรูสะมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000

15 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวมัสหลัน สาเอียด ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ

ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวอัสนันดา หมาดเหยด รหัสนักศึกษา 6320420116 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ชุดฝึกอบรมพัฒนาทักษะของครูในการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮากีม เอ็งปียา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะวิทยาการอิสลาม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันนิสา หะหมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา สำนักงานบริหารคณะ

โทรศัพท์ 0 7331 3984, 0 7333 1305 ต่อ 2259, มือถือ 082 8051313

โทรสาร 0 7334 8726

Email: wannisaa.h@psu.ac.th, rsd41@hotmail.com

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

Prince of Songkla University
Pattani Campus

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ดร.มุชีกิต เหมพินิจ

สาขาชำนาญการ บริหารการศึกษา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนดินุสอิสลาม

สถานที่ทำงาน โรงเรียนดินุสอิสลาม 51 ม.2 ต.จะโหนด อ.จะนะ จ.สงขลา 90130

2. ดร.อิสมาอีล ราโอบ

สาขาชำนาญการ การวิจัยและการพัฒนา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยฟาฏอนี

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ต.เขาตม อ.ยะรัง จ.ปัตตานี 94160

3. นางสาวมัสมั่น สาเอียด

สาขาชำนาญการ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล

สถานที่ทำงาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสตูล อาคารหอสมุดกลางชั้นสอง

โรงเรียนสตูลวิทยา ต.คลองขุด อ.เมืองสตูล จ.สตูล 91000

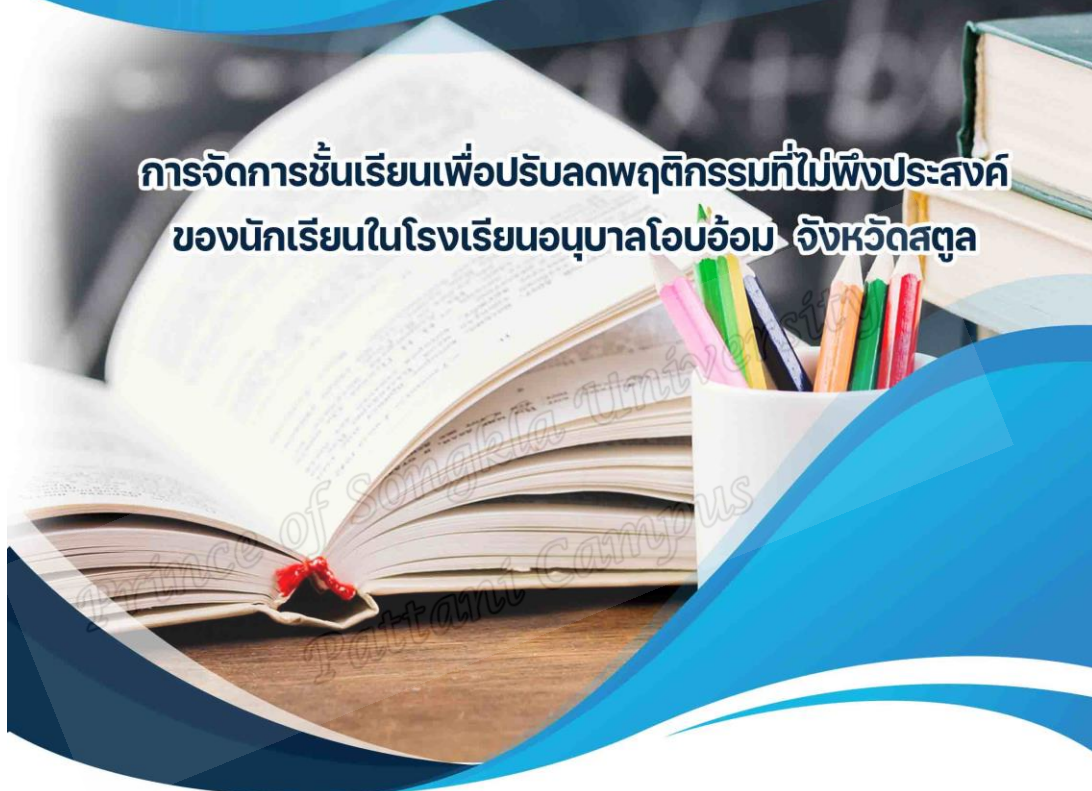
ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชุดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพของครู ในการสร้างชุดกิจกรรม

การจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ของนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม จังหวัดสตูล

นางสาวอิสลินดำ หมาดเหยด

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม

คำนำ

เอกสารการพัฒนาชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน เพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อฝึกอบรมครู เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน ซึ่งเป็นสื่อการฝึกอบรมแบบ ประสมที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาครูในการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน โดยกำหนด เนื้อหาและกิจกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รวมทั้งระบุเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์และแบบทดสอบที่ใช้ฝึกอบรม โดยมีขั้นตอนในการสร้างอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย ความสามารถของครูที่มีความจำเป็นในการสอน การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนให้ เหมาะสม มีความสามารถในการจัดการชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพตามที่กำหนด ทั้งนี้ใน การจัดทำเอกสารฉบับนี้สำเร็จล่วงไปด้วยดี ได้รับการเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะ ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหา จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้บริหาร ศิษยานุศิษย์และผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน หากมีข้อเสนอแนะประการใดกรุณาแจ้ง ผู้จัดทำด้วยเพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น

นางสาวฮัสลินด้า หมดเหต

คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม

ผู้วิจัยได้จัดทำชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งมีเนื้อหาและส่วนประกอบดังนี้

- เรื่องที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน (30 นาที)
- เรื่องที่ 2 การจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ (1 ชั่วโมง)
- เรื่องที่ 3 การจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (1 ชั่วโมง)
- เรื่องที่ 4 กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ (1 ชั่วโมง)
- เรื่องที่ 5 การคิดทางบวกกับการสื่อสารกับนักเรียนและการให้แรงเสริม (1 ชั่วโมง)
- เรื่องที่ 6 การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน (1.5 ชั่วโมง)

การนำชุดฝึกอบรมไปใช้

ข้อควรปฏิบัติในการนำชุดฝึกอบรมไปใช้มีดังนี้

1. ควรศึกษาทำความเข้าใจชุดฝึกอบรมให้เข้าใจอย่างละเอียดและชัดเจน
2. ควรเตรียมสื่อ วัสดุและอุปกรณ์การฝึกอบรมให้พร้อมตามที่ชุดฝึกอบรมกำหนดเพื่อประโยชน์ของผู้เข้าอบรม
3. ดำเนินการอบรมและจัดกิจกรรมตามใบงานควรยืดหยุ่นเวลาให้เหมาะสม หากเวลาไม่พอควรมอบหมายบางกิจกรรมให้ทำเป็นการบ้าน
4. การจัดกิจกรรมทุกครั้ง ต้องจัดให้เป็นไปตามขั้นตอนและกระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมเกิดความคิดรวบยอดในแต่ละเรื่อง รวมทั้งสามารถปฏิบัติได้
5. ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมตามใบงานแก่ผู้เข้าอบรม
6. เสนอแหล่งเรียนรู้ แหล่งศึกษาเพิ่มเติม
7. ควรเคารพผลการปฏิบัติงานตามใบงานของผู้เข้าอบรม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจการดำเนินการของผู้เข้าอบรม ซึ่งผู้เข้าอบรมควรปฏิบัติดังนี้
 - 7.1 รับฟังการชี้แจงจากวิทยากร
 - 7.2 เข้ากลุ่มเพื่อเรียนรู้ ปรัชษาหารือและปฏิบัติงานร่วมกัน
 - 7.3 ศึกษาและปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน
 - 7.4 รับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนสมาชิกวิทยากรเพื่อปรับปรุงและพัฒนางาน
 - 7.5 รวบรวมผลงานตามใบงานทุกขั้นตอน
8. วิทยากรประเมิน สังเกตพฤติกรรมผู้เข้าอบรมและเน้นการมีส่วนร่วม เช่น ร่วมคิดร่วมทำ และแลกเปลี่ยนนำเสนอชิ้นงาน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ.....	ก
คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรบ.....	ข
สารบัญ.....	ค
หลักการและเหตุผล.....	79
จุดประสงค์ของชุดฝึกอบรบ.....	80
เนื้อหาสาระของชุดฝึกอบรบ.....	80
ตารางการฝึกอบรบ.....	81
รูปแบบการฝึกอบรบ.....	82
สื่อประกอบการฝึกอบรบ.....	82
การวัดและประเมินผลการฝึกอบรบ.....	82
ชุดฝึกอบรบสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลด พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งมีแผนการเรียนรู้ ใบกิจกรรม ใบความรู้ แบบบันทึก พฤติกรรม และแบบทดสอบย่อยดังนี้	
- เรื่องที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน.....	83
- เรื่องที่ 2 การจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้.....	88
- เรื่องที่ 3 การจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์.....	99
- เรื่องที่ 4 กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ.....	105
- เรื่องที่ 5 การคิดทางบวกกับการสื่อสารกับนักเรียนและการให้แรงเสริม.....	114
- เรื่องที่ 6 การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน.....	124
ตัวอย่างเพื่อให้ครูดูแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดการชั้นเรียน.....	139
- ใบกิจกรรมตัวอย่างการจัดการชั้นเรียนเพื่อให้ครูได้เห็นภาพมากขึ้น	
แบบประเมินทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนของครู	ง
แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดฝึกอบรบ.....	จ

1.หลักการและเหตุผล

โรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม จังหวัดสตูล เป็นโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาผลการเรียนและพฤติกรรมด้านต่างๆ ของนักเรียนในปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561 พบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย(ป.4-6) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมเฉลี่ยลดลงถึงร้อยละ 7.08 ทั้งนี้เมื่อมีการสำรวจ สอบถามข้อมูลจากครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาตอนปลายพบว่าสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนลดลงและไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน เนื่องจากนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หลายอย่างในชั้นเรียน อาทิเช่น การก่อวุ่นเพื่อนในชั้นเรียน การไม่รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมในชั้นเรียน เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลให้ครูผู้สอนไม่สามารถจัดการชั้นเรียนให้มีบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษาที่วางไว้ได้

ซึ่งจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่าการจัดการชั้นเรียนเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดสำหรับครูที่จะส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีประสิทธิผลการเรียนสูงสุด ครูควรจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้ปลอดภัยและเรียนรู้ได้อย่างสะดวกสบาย โดยการศึกษาทศวรรษที่ 21 จะเน้นการจัดการชั้นเรียนที่มุ่งไปสู่การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน แต่ในศตวรรษที่ 21 การจัดการชั้นเรียนจะหมายรวมถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตลอดจนเพื่อควบคุมพฤติกรรมที่อาจไม่เหมาะสมของผู้เรียนอีกด้วย(Brophy, 2006) ซึ่งการจัดการชั้นเรียนที่ประกอบไปด้วยศาสตร์ต่างๆ ในการจัดสถานการณ์ที่มีสิ่งรบกวน การจัดการชั้นเรียนเป็นหลักในการจัดห้องเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนเนื่องจากการจัดการชั้นเรียนมีมุมมองที่หลากหลาย ครูจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ในอนาคต ตลอดจนมีความสามารถในการประยุกต์ใช้และผสมผสานทักษะการจัดการ ส่วนแนวคิดที่ว่าทักษะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถฝึกฝนและเรียนรู้ได้ หากยังไม่ได้รับมอบหมายให้มีความรับผิดชอบในชั้นเรียน ลักษณะแนวคิดเช่นนี้อาจเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง ซึ่ง Jones(2006) ได้วิจัยพบว่าครูใหม่ร้อยละ 40 ตัดสินใจที่จะลาออกจากวิชาชีพครูในช่วง 5 ปีแรกของการสอน โดยที่ครูส่วนมากที่ตัดสินใจลาออกนั้นมีสาเหตุหลักเนื่องจากครูมีปัญหาด้านความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้นทักษะการจัดการชั้นเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ โดย Berliner(1988) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการจัดการชั้นเรียนของครูว่าต้องพัฒนาทักษะด้านนี้ให้ได้ดีกว่าทักษะด้านอื่นๆ อีกด้วย ทั้งนี้งานวิจัยของจาร์วรรณ กำลังเหลือ (2556) ที่ศึกษาการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยการจัดการชั้นเรียนคละอายุ โรงเรียนบ้านห้วยหมากแดง จังหวัดชัยภูมิ พบว่าเด็กปฐมวัยระหว่างที่ได้รับการจัดการชั้นเรียนคละอายุ พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนทดลอง และระหว่างการจัดการชั้นเรียนคละอายุของเด็กปฐมวัย พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดการชั้นเรียนคละอายุ มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพเราะ เศรษฐมาน (2556) ที่ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมสมพันธภาพของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมโรงเรียนบ้านคลองบัว(เอี่ยมแสงโรจน์) พบว่าเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านคลองบัว(เอี่ยมแสงโรจน์)

ก่อนและระหว่าง ได้รับการจัดการชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม มีพฤติกรรมสัมพันธภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเด็กปฐมวัยระหว่างจัดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม มีพฤติกรรมสัมพันธภาพสูงกว่าก่อนการจัดการชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมอีกด้วย

ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนและการปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่า ครูผู้สอนจะเป็นผู้ที่บทบาทสำคัญในการจัดการชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่ของนักเรียน โดยครูผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะในการจัดการชั้นเรียนรวมทั้งการสร้างชุดกิจกรรมสำหรับการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรหาแนวทางในการปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโดยการให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการจัดทำชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลโอบ้อ้อม จังหวัดสตูล ให้ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนให้ลดน้อยลง ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้น สนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. จุดประสงค์ของชุดฝึกอบรม

- เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เข้ารับการอบรมด้านการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลโอบ้อ้อม จังหวัดสตูล

3. เนื้อหาสาระของชุดฝึกอบรม

1. ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน
2. ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของและวิธีการการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้
3. ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของและวิธีการการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
4. กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนที่เหมาะสมและนักเรียนมีส่วนร่วม จะช่วยทำให้พฤติกรรมในชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้
5. การจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจจะส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน
6. ความคิดมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก ครูจึงต้องเรียนรู้ที่จะมีความคิดทางบวกต่อนักเรียน

7. การสื่อสารทางบวกประกอบด้วย ภาษาท่าทางที่แสดงการยอมรับและคำพูดที่แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง มากกว่าการตำหนิว่ากล่าวอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อใช้ในการให้แรงเสริมที่เหมาะสมจะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน

8. ความรู้เกี่ยวกับชุดกิจกรรม การจะสร้างชุดกิจกรรมขึ้นมา นั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจความหมายของชุดกิจกรรม ประเภท และจุดมุ่งหมายของชุดกิจกรรมเสียก่อน ซึ่งชุดกิจกรรมนั้นประกอบด้วยทฤษฎี คำนิยามและความสำคัญของชุดกิจกรรม

9. กระบวนการสร้างชุดกิจกรรม ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ที่มากมาย เช่น การ กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การกำหนดสื่อและกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง

4. ตารางการฝึกอบรม

การอบรมพัฒนาทักษะของครูในการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม จังหวัดสตูล ประกอบด้วย การฝึกอบรมจำนวน 6 ครั้ง ใช้เวลาในการอบรมครั้งแรก 30 นาที ครั้งต่อไปครั้งละ 1 ชั่วโมงและครั้งสุดท้าย 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมเป็นระยะเวลา 6 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดของตารางการฝึกอบรมดังนี้

ครั้งที่ฝึก	เรื่องที่ฝึกอบรม	กิจกรรมการฝึกอบรม	เวลา (นาที/ชั่วโมง)
เรื่องที่ 1	ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน	อบรมและทดสอบความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน	(30 นาที)
เรื่องที่ 2	การจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้	อบรมและทดสอบการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้	(1 ชั่วโมง)
เรื่องที่ 3	การจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	อบรมและทดสอบการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	(1 ชั่วโมง)
เรื่องที่ 4	กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	อบรมและทดสอบกติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	(1 ชั่วโมง)
เรื่องที่ 5	การคิดทางบวกกับการสื่อสารกับนักเรียนและการให้แรงเสริม	อบรมและทดสอบการคิดทางบวกกับการสื่อสารกับนักเรียนการให้แรงเสริม	(1 ชั่วโมง)
เรื่องที่ 6	การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน	อบรมและทดสอบการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน และทำประเมินทักษะและความพึงพอใจ	(1.30 ชม / นาที)

5. รูปแบบการฝึกอบรม

ฝึกอบรมโดยใช้รูปแบบการอบรมที่มีกิจกรรมเสริม และทดสอบและสังเกตพฤติกรรมผู้อบรม

เรื่องที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน (30 นาที)ความหมาย หลักการแนวความคิดองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน

เรื่องที่ 2 การจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ (1 ชั่วโมง)ความหมาย หลักการแนวความคิด องค์ประกอบของและวิธีการการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้

เรื่องที่ 3 การจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (1 ชั่วโมง)ความหมาย หลักการแนวความคิด องค์ประกอบของและวิธีการการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

เรื่องที่ 4 กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ (1 ชั่วโมง)

1. กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนที่เหมาะสมและนักเรียนมีส่วนร่วม จะช่วยให้พฤติกรรมในชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ และการจัดการสอนที่น่าสนใจจะส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน

เรื่องที่ 5 การคิดทางบวกกับการสื่อสารกับนักเรียนและการให้แรงเสริม (1 ชั่วโมง)

1. ความคิดมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก ครูจึงต้องเรียนรู้ที่จะมีความคิดทางบวกต่อนักเรียน

2. การสื่อสารทางบวกประกอบด้วย ภาษาท่าทางที่แสดงการยอมรับและคำพูดที่แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง มากกว่าการตำหนิว่ากล่าวอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อใช้ในการให้แรงเสริมที่เหมาะสมจะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน

เรื่องที่ 6 การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน (1 ชั่วโมง 30 นาที)

ความรู้เกี่ยวกับชุดกิจกรรม การจะสร้างชุดกิจกรรมขึ้นมานั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจความหมายของชุดกิจกรรม ประเภท และจุดมุ่งหมายของชุดกิจกรรมเสียก่อน ซึ่งชุดกิจกรรมนั้น ประกอบด้วย ทฤษฎี คำนิยามและความสำคัญของชุดกิจกรรม กระบวนการสร้างชุดกิจกรรม ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ที่มากมาย เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การกำหนดสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง

6. สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. ใบความรู้
2. ใบกิจกรรม
3. สื่อคอมพิวเตอร์ Power Point
4. กระดาษบุรุษ ปากกาเมจิก

7. การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

1. ด้านความรู้ ใช้แบบทดสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรม

2. ด้านทักษะ ใช้แบบประเมินทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนของครูหลังการอบรม

3. ด้านความพึงพอใจ ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกอบรมสำหรับครูหลังอบรม

เรื่องที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน (30 นาที)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมาย หลักการ สารของการจัดการชั้นเรียน
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมวิเคราะห์ แยกแยะสาระสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

ขอบเขตเนื้อหา

ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน

กิจกรรมอบรม

1. ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู ก่อนการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครู เรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน
2. วิทยากรเกริ่นนำ สารสำคัญ ความหมาย องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน
3. ผู้เข้ารับการอบรมจับคู่ โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละคู่ปฏิบัติกิจกรรมตามใบกิจกรรมที่ 1 ดังนี้
 - 3.1 สมาชิกแต่ละคู่ศึกษาใบความรู้ที่ 1 แล้วร่วมกันอภิปรายในประเด็น ความหมาย หลักการ แนวคิดองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม
 - 3.2 แต่ละคู่ประมวลสรุปผลการอภิปรายเป็นแนวคิดของกลุ่มและนำเสนอต่อที่ประชุม
4. วิทยากรเติมเต็มความรู้ ให้กับผู้เข้ารับการอบรมตามใบงานที่ 1

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 1 2. ใบกิจกรรมที่ 1 3. สื่อ Power Point 4. กระดาษบุฟ ปากกาเมจิก

การประเมินผล

1. ตรวจประเมินผลการจัดกิจกรรมตามใบงาน 2. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม

- ความรับผิดชอบ	2 คะแนน
- การวางแผน	2 คะแนน
- การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	2 คะแนน
- ความสามัคคี	2 คะแนน
- ความตั้งใจ/ความกระตือรือร้น	2 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน	9-10 คะแนน	ดีมาก
- ได้คะแนน	7-8 คะแนน	ดี
- ได้คะแนน	5-6 คะแนน	ปานกลาง
- ได้คะแนน	3-4 คะแนน	น้อย
- ได้คะแนน	2-1 คะแนน	ปรับปรุง

3. ทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม

ใบกิจกรรมที่ 1

1. ผู้เข้าอบรมจับคู่ 2 คน สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ที่ 1 ในประเด็นดังต่อไปนี้
 - 1.1 ความหมาย
 - 1.2 หลักการแนวคิดสำคัญเกี่ยวกับ
 - 1.3 องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน
2. ประมวลสรุปผลแนวคิดของกลุ่ม บันทึกในแบบบันทึกและนำเสนอต่อที่ประชุม

โดยมีกระบวนการจัดการชั้นในใบกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอน	กิจกรรมที่จะสอดแทรกในระหว่างการสอนเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน/ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	1.ทดสอบก่อนการอบรม ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู เรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมแบบทดสอบย่อยเรื่องที่ 1
ขั้นดำเนินการสอน	2. วิทยากรเกริ่นนำ สาระสำคัญ ความหมาย องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน 3. ผู้เข้ารับการอบรมจับคู่ โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละคู่ปฏิบัติกิจกรรมตามใบกิจกรรมที่ 1 ดังนี้ 3.1 สมาชิกแต่ละคู่ศึกษาใบความรู้ที่ 1 แล้วร่วมกันอภิปรายในประเด็น ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม
ขั้นสรุปผล	3.2 แต่ละคู่ประมวลสรุปผลการอภิปรายเป็นแนวคิดของกลุ่ม และนำเสนอต่อที่ประชุม 4. วิทยากรเติมเต็มความรู้ ให้กับผู้เข้าอบรมในใบงานที่ 1
ขั้นประเมินผล	5.ทดสอบหลังการอบรม ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู เรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนแบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 1

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การจัดการชั้นเรียน

1. ความหมายของการจัดการชั้นเรียน

การจัดการชั้นเรียนในความหมายโดยทั่วไปคือ การจัดสภาพของห้องเรียนที่ส่วนใหญ่เข้าใจกันว่าเป็นการจัดตกแต่งห้องเรียนทางวัตถุหรือทางกายภาพให้มีบรรยากาศน่าเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเท่านั้น ฮอล (Susan Colhrille-Hall: 2004) ได้ให้ความหมายของการจัดการชั้นเรียนไว้ว่า เป็นพฤติกรรมการสอนที่ครูสร้างและคงสภาพเงื่อนไขของการเรียนรู้เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลขึ้นในชั้นเรียนซึ่งถือเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ สุรางค์ โค้วตระกูล (2548: 436) ได้อธิบายความหมายของการจัดการห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพว่า หมายถึง การสร้างและการรักษาสีสิ่งแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือหมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำเพื่อจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การจัดการชั้นเรียนจึงมีความหมายกว้าง นับตั้งแต่การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียน การจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน การสร้างวินัยในชั้นเรียนตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูและการพัฒนาทักษะการสอนของครูให้สามารถกระตุ้น พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

ศศิธร ชันติธรางกูร (2555) ได้กล่าวถึง การจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญด้วยเหตุผล คือ

2.1 การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดได้น้อยถ้ามีสิ่งรบกวนในชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลาด้วยปัญหาทางด้านพฤติกรรมของนักเรียน

2.2 นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน มีเสียงดังและสิ่งรบกวนหรือการจัดที่นั่งไม่เหมาะสมอาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทางวินัยนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว หรือทำให้นักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

2.3 การกำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนไว้ล่วงหน้าจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการชั้นเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนมีแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองโดยไม่แสดงอาการหรือพฤติกรรมที่จะเป็นการรบกวนการเรียนของผู้อื่น

2.4 ชั้นเรียนที่มีการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม จะทำให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเต็มที่โดยไม่เสียเวลากับการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

2.5 การจัดการชั้นเรียนให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทร โดยคำนึงถึงกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นจึงอาจสรุปความสำคัญของการจัดชั้นเรียนได้ว่าเป็นการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ รวมถึงการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนโดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตลอดจนบรรลุผลตามเป้าหมายของการศึกษา

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

- เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นชัดเจนครบถ้วน
 1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน
 0 คะแนน หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติด้านนั้นเลย ขาดบกพร่องอย่างชัดเจน

ที่	ชื่อ-สกุล	ความรับผิดชอบ (2)	การวางแผน (2)	การมีส่วนร่วม (2)	ความสามัคคี (2)	ความตั้งใจ (2)	รวม (10)	ผลการประเมิน
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน 9-10 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดีมาก
- ได้คะแนน 7-8 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดี
- ได้คะแนน 5-6 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับปานกลาง
- ได้คะแนน 3-4 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับน้อย
- ได้คะแนน 2-1 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับที่ต้องปรับปรุง

แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 1

- 1.ข้อใด คือความหมายของการจัดการในชั้นเรียน ที่ถูกต้องที่สุด
 - ก. การจัดภูมิทัศน์ที่สวยงามให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน
 - ข. การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
 - ค. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ
 - ง. การจัดบรรยากาศภายในชั้นเรียนสะดวกต่อการจัดการเรียนรู้
- 2.ข้อใดมิใช่คำตอบเกี่ยวกับการจัดการในชั้นเรียน
 - ก. การมอบหมายงานให้ผู้เรียนค้นคว้าในห้องสมุด
 - ข. การสร้างวินัยภายในและภายนอกชั้นเรียน
 - ค. การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียน
 - ง. การจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหากับห้องเรียน
- 3.การจัดสภาพแวดล้อมต้องคำนึงถึงเรื่องใดมากที่สุด
 - ก. กำหนดขอบเขตการเล่นของผู้เรียน
 - ข. พื้นที่โล่งๆ ปราศจากสิ่งของ
 - ค. คำนึงถึงความสะดวกในการสอนของครู
 - ง. ความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน
- 4.ข้อใดมิใช่หลักการสำคัญในการจัดการชั้นเรียน
 - ก. ความเป็นระเบียบ
 - ข. ความปลอดภัย
 - ค. ความสะอาด
 - ง. แหล่งเล่นเกมส์
- 5.เหตุผลสำคัญมากที่สุดในการจัดการชั้นเรียนตรงกับข้อใด
 - ก. จัดโต๊ะให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยยึดโต๊ะให้มั่นคงเคลื่อนย้ายไม่ได้
 - ข. วางกฎระเบียบในชั้นเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีวินัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
 - ค. กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ไว้ล่วงหน้าจะทำให้ห้องเรียนไม่วุ่นวาย
 - ง. จัดห้องเรียนให้สวยงาม สะดวก สะอาด ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน

เรื่องที่ 2 การจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ (1 ชั่วโมง)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ หลักการ สาระสำคัญของการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมวิเคราะห์ แยกแยะสาระสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

ขอบเขตเนื้อหา

ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของและวิธีการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้

กิจกรรมอบรม

1. วิทยากรเกริ่นนำหลักการ สาระสำคัญของการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้
2. ผู้เข้ารับการอบรมจับคู่ โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละคู่ปฏิบัติใบกิจกรรมที่ 2 ดังนี้
 - 2.1 สมาชิกแต่ละคู่ศึกษาใบความรู้ที่ 2 แล้วร่วมกันอภิปรายในประเด็น ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
 - 2.2 แต่ละคู่ประมวลสรุปเป็นแนวคิดของกลุ่มและนำเสนอต่อที่ประชุม
3. วิทยากรเติมเต็มความรู้ ให้กับผู้เข้ารับการอบรมตามใบกิจกรรมที่ 2

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 1
2. ใบกิจกรรมที่ 2
3. สื่อ Power Point
4. กระดาษบุฟ ปากกาเมจิก

การประเมินผล

1. ตรวจประเมินผลการจัดกิจกรรมตามใบงาน
2. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม

- ความรับผิดชอบ	2 คะแนน
- การวางแผน	2 คะแนน
- การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	2 คะแนน
- ความสามัคคี	2 คะแนน
- ความตั้งใจ/ความกระตือรือร้น	2 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน	9-10 คะแนน	ดีมาก
- ได้คะแนน	7-8 คะแนน	ดี
- ได้คะแนน	5-6 คะแนน	ปานกลาง
- ได้คะแนน	3-4 คะแนน	น้อย
- ได้คะแนน	2-1 คะแนน	ปรับปรุง

3. ทดสอบหลังฝึกอบรม

ใบกิจกรรมที่ 2

1. ผู้เข้าอบรมจับคู่ 2 คน สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ที่ 2 ในประเด็นดังต่อไปนี้
หลักการ สำคัญและวิธีการของการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้
 2. ประมวลสรุปผลการเป็นแนวคิดของกลุ่มบันทึกในแบบบันทึกและนำเสนอต่อที่ประชุม
- โดยมีกระบวนการจัดการชั้นในใบกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอน	กิจกรรมที่จะสอดแทรกในระหว่างการสอนเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน/ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	1.ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู ก่อนการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 2
ขั้นดำเนินการสอน	2. วิทยากรเกริ่นนำ ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของและวิธีการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ 2.1 ผู้เข้ารับการอบรมจับคู่ โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละคู่ปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ 2 ดังนี้ 2.2 สมาชิกแต่ละคู่ศึกษาใบความรู้ที่ 2 แล้วร่วมกันอภิปรายในประเด็น ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม
ขั้นสรุปผล	3. แต่ละคู่ประมวลสรุปผลการอภิปรายเป็นแนวคิดของกลุ่มและนำเสนอต่อที่ประชุม 4. วิทยากรเติมเต็มความรู้ ให้กับผู้เข้ารับการอบรมตามใบงานที่ 2
ขั้นประเมินผล	5.ทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู หลังการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนตามแบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 2

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง การจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้

บรรยากาศการเรียนรู้หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นหรือส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียน มีความกระตือรือร้นสนใจในสิ่งที่เรียน การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ จึงเป็นการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนที่น่าสนใจและจูงใจให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน นอกจากนั้นยังช่วยแก้ปัญหาในการปกครองชั้นเรียนและแก้ปัญหาเรื่องวินัยได้อีกด้วย

การจัดการชั้นเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้นั้น ครูจะต้องทำในสิ่งต่อไปนี้คือ (Jere Brophy, 1999 : 48)

1. การจัดเก็บ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ในชั้นเรียน
2. การกำหนดลักษณะการเคลื่อนไหวของนักเรียนในชั้นเรียน
3. การกำหนดกฎระเบียบในชั้นเรียนตั้งแต่วันแรกของปีการศึกษา
4. การเริ่มและการสิ้นสุดการสอนด้วยความราบรื่น
5. การจัดการเกี่ยวกับการเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนในระหว่างชั่วโมงเรียน
6. การจัดการเกี่ยวกับการทำกิจกรรมของนักเรียน เริ่มจากการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียน และจัดอุปสรรคหรือสิ่งที่จะรบกวนการเรียนให้มันน้อยที่สุด
7. การดำเนินงานให้การเรียนรู้เป็นไปในทางที่ครูได้กำหนดหรือวางแผนไว้
8. การดำเนินการเพื่อให้นักเรียนพัฒนาตามความต้องการของนักเรียนแต่ละคนงานในหน้าที่ของครูด้านการจัดการชั้นเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จึงเป็นงานที่ ครูมีภารกิจสำคัญพอ ๆ กับการจัดการเรียนรู้

1. การจัดการชั้นเรียนด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

การจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เป็นการทำงานต่าง ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ตลอดจนเป็นการป้องกันปัญหาด้านพฤติกรรมก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้นจริง แคทรีน เคเซอร์ (Catherine H. Kaser, 2000) ได้สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการจัดชั้นเรียนทางกายภาพไว้ดังนี้

1.1 ปัจจัยเงื่อนไขของความสำเร็จในการดำเนินงานจัดการชั้นเรียนจากการสังเคราะห์ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนได้ว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการดำเนินงานจัดการชั้นเรียนของครู

1.2 ลักษณะของการจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่ดีจากงานวิจัยในปัจจุบันพบว่าการจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่ดีนั้นจะสะท้อนลักษณะดังต่อไปนี้

1.2.1 มีการจัดที่ว่างในชั้นเรียนอย่างชัดเจนเพื่อใช้เนกประสงค์และเพื่อให้นักเรียนมั่นใจในการใช้ที่ว่างของตน ตัวอย่างเช่น ชั้นเรียนจะประกอบด้วยพื้นที่ทั้งในส่วนที่มีการเคลื่อนไหวอย่างพลุกพล่านได้แก่บริเวณที่มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน และที่ว่างส่วนตัวที่นักเรียนจะทำงานได้โดยลำพัง เช่น โต๊ะในแถวของนักเรียนแต่ละคน เป็นต้น

1.2.2 ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนมีปัญหาทั้งทางด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมอาจแก้ปัญหาได้ด้วยการแยกออกมาอยู่ในที่ว่างมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสงบ มีสมาธิในการทำงานได้อย่างอิสระ

1.2.3 มีที่ว่างส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน และมีพื้นที่ของนักเรียนทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ จึงควรจัดสถานที่เฉพาะเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับครู และอาจจะมีที่ว่างสำหรับจัดเก็บอุปกรณ์ต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ สื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ

1.2.4 ลักษณะที่นั่งของนักเรียนเป็นแถวเพื่อสะดวกในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาการ ในขณะที่การจัดที่นั่งแบบกลุ่มจะทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

1.2.5 การจัดชั้นเรียนในบริเวณที่จำกัดและมีการใช้อย่างหนาแน่น เช่น บริเวณที่เหลาดินสอ ที่วางถังขยะหลังห้อง หรือบริเวณที่มีการเรียนการสอน ตลอดจนส่วนที่จะทำให้ นักเรียนถูกรบกวน โดยง่าย ครูควรจัดให้นักเรียนนั่งห่างออกไป

1.2.6 ครูและนักเรียนทั้งชั้นควรมองเห็นกันและกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้ลักษณะของการเคลื่อนไหวในชั้นเรียนนั้น ควรให้ครูมีโอกาสใกล้ชิดนักเรียนได้มากที่สุด

1.2.7 ควรจำกัดสิ่งรบกวนทางการมองเห็นและการได้ยินที่จะมารบกวนความสนใจ และพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งจะทำให้เกิดผลต่อการดำเนินงานในชั้นเรียน

1.2.8 การจัดที่ว่างสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรให้นั่งอยู่ใกล้กับครูจะทำให้เกิดผลดี เพราะการทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่จะทำให้ครูสามารถจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเท่านั้น หากแต่ยังจะช่วยครูให้สามารถพูดส่งเสริมนักเรียนในทางบวก โดยอนุโลมหรือยินยอมทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาบ้าง

1.2.9 การจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อยจะมีประโยชน์และทำให้เกิดพลัง เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามสภาพทางกายภาพในชั้นเรียนควรจะเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะทางวัฒนธรรมและทางภาษาของนักเรียน ซึ่งควรจะเป็นไปตามความต้องการเฉพาะ

1.3 สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดที่นั่งของนักเรียนและครู

1.3.1 การจัดที่นั่งของนักเรียนนั้น สิ่งสำคัญที่ครูจะต้องคำนึงถึง คือ การเลือกรูปแบบการจัดโต๊ะนักเรียนให้เหมาะสมกับวิธีการสอนของครู และการจัดที่ว่างสำหรับการเคลื่อนที่ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ถ้าชั้นเรียนใดมีผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอยู่ด้วย ครูควรพิจารณาจัดที่นั่งสำหรับผู้เรียนเหล่านี้ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน เช่น ผู้เรียนที่มีปัญหาทาง สายตาควรนั่งหน้าชั้น ผู้เรียนที่มีปัญหาออทิสติกควรนั่งใกล้ครู เป็นต้น อย่างไรก็ตามการจัดที่นั่งให้ผู้เรียนในชั้นเรียน แมคเลด ฟิชเชอร์ และฮูเวอร์ (Joyce McLeod, Jan Fisher and Ginny Hoover, ๒๐๐๓: 6) ให้ข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ต้องเหมาะสมกับรูปแบบการสอนของครูหรือกิจกรรมที่ครูใช้บ่อยๆ
- 2) จะต้องยืดหยุ่น ดังนั้นผู้เรียนจะสามารถจัดโต๊ะเรียนในแบบอื่นๆ ได้สะดวก

รวดเร็วและเหมาะสมกับกิจกรรม

3) จะต้องมิต่างสำหรับการเคลื่อนที่ มีที่เก็บของและที่ตั้งวางอุปกรณ์

4) จัดให้มีที่วางและที่ส่วนตัวสำหรับผู้เรียนแต่ละคน

ทั้งนี้ครูควรพิจารณาและใช้ความละเอียดรอบคอบในการดำเนินการกำหนดรูปแบบของการจัดที่นั่งสำหรับนักเรียนและของครูในชั้นเรียนตลอดจนการจัดที่นั่งเสริมสำหรับกรทำกิจกรรมพิเศษ หรือการจัดที่นั่งสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนแบบเรียนรวม

1.3.2 การจัดที่นั่งสำหรับครูการจัดโต๊ะและที่นั่งของครูถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มี

อิทธิพลต่อบรรยากาศในชั้นเรียน เช่นเดียวกัน แมคเล็ด พิชเชอร์และฮูเวอร์ เสนอแนะแนวทางในการพิจารณาไว้ดังนี้ (Joyee McLeod et.al., 2003: 9)

1) การจัดที่นั่งครูไว้หลังห้องเรียน จะเป็นการส่งเสริมบรรยากาศของการเรียนที่เน้น

นักเรียน ในขณะที่เดียวกันครูสามารถทำงานของตนเองและสามารถจับตามดูพฤติกรรมของนักเรียนไปด้วย นอกจากนั้นยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูได้โดยที่เพื่อนไม่ได้สังเกตเห็นอีกด้วย

2) การจัดที่นั่งครูไว้หน้าห้องเรียน เป็นการส่งเสริมบรรยากาศของชั้นเรียนแบบมีการควบคุม และครูสามารถมองเห็นความเป็นไปสภาพของห้องเรียนทั่วทั้งห้องในขณะที่ครูสั่งให้นักเรียนทำงาน แต่การจัดที่นั่งเช่นนี้ครูจะไม่สามารถพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัวได้

3) การจัดที่นั่งครูไว้กลางห้องท่ามกลางที่นั่งของนักเรียน การจัดเช่นนี้เป็นการส่งเสริมบรรยากาศของการที่ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยการความสะอาด นักเรียนสามารถมายังโต๊ะครูได้ง่าย แต่การจัดที่นั่งเช่นนี้ครูไม่สามารถพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัวได้

4) การจัดที่นั่งครูไว้นอกห้องเรียน ทำให้เห็นว่าครูมีที่ทำงานเป็นส่วนตัว ดังนั้นการพูดคุยกับนักเรียนเป็นการเฉพาะจึงสามารถทำได้อย่างสะดวกแต่อาจมีปัญหาด้านการดูแลพฤติกรรมนักเรียน

ไม่ว่าครูจะจัดที่นั่งของตนเองอยู่ที่ใดของห้องเรียนสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ครูควรคำนึงคือการจัดสิ่งของที่อยู่บนโต๊ะของครูด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่รกรุงรังเพราะนอกจาก จะได้รับคำชื่นชมจากผู้พบเห็นแล้วยังเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในด้านความมีระเบียบอีกด้วย

1.4 การจัดตกแต่งห้องเรียน นอกเหนือจากการจัดที่นั่งสำหรับนักเรียนและครูแล้ว การจัดการชั้นเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามเป้าหมายของบทเรียนในแต่ละวันได้เป็นอย่างดี คือการจัดตกแต่งส่วนอื่นๆ ของห้องเรียน ได้แก่ การจัดมุมส่งเสริมความรู้ มุมอ่านหนังสือ ศูนย์การเรียน ป้าย นิเทศ เป็นต้น การจัดตกแต่งห้องเรียนหรือการจัดมุมเสริมประสบการณ์ในแต่ละระดับชั้น ครูควร พิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละวัย ดังนี้

1.4.1 ห้องเรียนระดับอนุบาลจะต้องมีมุมเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริม พัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน จึงต้องตกแต่งด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นของจริงเสมือนจริงหรือสิ่งจำลองที่มีขนาดย่อส่วนที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของนักเรียน และควรมีลักษณะยืดหยุ่นคล้ายบ้านมากที่สุด นักเรียนควรนั่งทำงานกับพื้นหรืออาจมีโต๊ะเก้าอี้ที่มีขนาดเล็กเหมาะสมกับวัยห้องเรียนควรประกอบด้วยมุมเสริมประสบการณ์และ

1.4.2 ห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษา การจัดมุมเสริมประสบการณ์ในห้องเรียนอาจประกอบด้วย มุมอ่านหนังสือ มุมเกม มุมวิทยาศาสตร์ สิ่งที่สำคัญคือเป็นมุมที่มีกิจกรรมหรือแหล่งการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร เช่น มุมคณิตศาสตร์ มุม วิทยาศาสตร์ มุมภาษาไทย มุมภาษาอังกฤษ มุมสังคมศึกษา มุมศิลปะ โดยมุมต่าง ๆ เหล่านี้ครูอาจจัดรวมกันเป็นมุมเสริมประสบการณ์หรือทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความรู้ที่สัมพันธ์กับบทเรียน องค์ประกอบในมุมต่างๆ นั้น

1.4.3 ห้องเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูอาจจัดมุมเสริมประสบการณ์ได้เช่นเดียวกับการจัดห้องเรียนระดับประถมศึกษา แม้ว่าทางโรงเรียนจัดเป็นห้องเรียนเฉพาะวิชา เช่น ห้องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ห้องเรียนระดับมัธยมนี้อาจมีมุมเสริมประสบการณ์ มุมอ่าน เกมการศึกษา เป็นมุมที่จัดให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่กำลังเรียนเพิ่มเติมจากที่ครูสอน

อย่างไรก็ตามการจัดการชั้นเรียนทางกายภาพของโรงเรียนในบ้านเรานั้น มีสภาพ ลักษณะ และ มีข้อจำกัด แตกต่างอยู่มากทั้งทางด้านขนาดของห้องเรียน จำนวนนักเรียนในชั้นที่มีจนมากเกินไป รวมถึงข้อจำกัดทางด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้วยเหตุนี้ครูมีอาชีพจึงควรใช้ดุลพินิจในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. การจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา

การจัดการชั้นเรียนนอกเหนือจากการสร้างบรรยากาศทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนแล้ว สิ่งที่ครูมีอาชีพควรต้องศึกษาพัฒนาความสามารถของตนอยู่ตลอดเวลา คือ การจัดการสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อการส่งเสริมความสนใจ ความเข้าใจ ความกระตือรือร้นในการเรียน รวมถึงการจัดสิ่งต่างๆ ที่รบกวนหรือยับยั้งการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งก็ได้แก่ การจัดการสิ่งแวดล้อมทางด้านจิตวิทยานั้นเอง จึงเป็นหน้าที่ของครูมีอาชีพที่จะต้องจัดการด้านต่างๆ ในชั้นเรียนให้เป็นไปได้ด้วยดี

2.1 ความหมายของการจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา

การจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา หมายถึงการจัดการเกี่ยวกับความรู้สึก เจตคติและพฤติกรรมของนักเรียนโดยมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมระเบียบวินัยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อมุ่งให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้อย่างสูงสุด บรรยากาศทางจิตวิทยาในแต่ละชั้นเรียนจึงขึ้นอยู่กับแนวคิดหรือความเชื่อในการจัดการศึกษาของครูหรือของสังคมในแต่ละยุคสมัยว่ามุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนอย่างไร เช่น ต้องการให้ห้องเรียนเงียบสงบเพื่อให้นักเรียนทุกคนตั้งใจเรียนและมุ่งมั่นอยู่กับการทำงานตรงหน้าให้สำเร็จ ซึ่งบางครั้งห้องเรียนสงบเรียบร้อยอาจทำให้นักเรียนบางคนไม่มีความสุขและอาจเกิดปัญหาการหนี

บทบาทการเป็นผู้นำของครูแต่ละประเภทจะมีผลต่อความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนและยิ่งไปกว่านั้นอาจมีผลต่อความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผู้อื่นหรือต่อตนเองอีกด้วย ไครก เคอร์ (Dreikurs อ้างถึงใน Eby, 1998: 39-40) แบ่งประเภทของลักษณะของบุคลิกภาพและบทบาทการเป็นผู้นำของครูเป็น 3 ประเภทดังนี้

1) ครูที่มีลักษณะเผด็จการ (autocratic teacher) ครูที่มีลักษณะเช่นนี้เชื่อว่าตนเองมีความรับผิดชอบต่อการดำเนินการใดๆ ในชั้นเรียนตั้งแต่การจัดตกแต่งห้องเรียนทางกายภาพเพื่อการจัดระเบียบในชั้นเรียน การจัดตารางเรียนที่ไม่ยืดหยุ่น จากความคิดเช่นนี้ครูจึงมีความรับผิดชอบที่จะ

กำหนดกฎระเบียบทั้งหมดของชั้นเรียนซึ่งรวมถึงการกำหนดบทลงโทษแก่นักเรียนที่ประพฤติผิดกฎด้วยตัวของครูเอง

2) ครูที่มีลักษณะปล่อยปละละเลย (permissive) ครูประเภทนี้จะมีลักษณะโอนอ่อนผ่อนตาม และไม่มีพลัง ในชั้นเรียนอาจมีกฎระเบียบเพียงเล็กน้อยให้นักเรียนได้ปฏิบัติและไม่ได้ให้ความสนใจกับการที่นักเรียนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างสม่ำเสมอ การลงโทษของครูประเภทนี้มักจะให้อภัย ไม่ค่อยเอาจริงเอาจังกับนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบและดูเหมือนว่าครูจะไม่มีอำนาจมากเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนทำงานตามที่ครูกำหนด

3) ครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย (Democratic style) ครูที่เป็นประชาธิปไตยจะไม่มีลักษณะของความเป็นเผด็จการหรือปล่อยปละละเลย แต่จะมีความมั่นคงมีเหตุผลเกี่ยวกับความคาดหวังของตนที่มีต่อการเรียนรู้และการแสดงพฤติกรรมของเด็ก ครูจะใช้การอภิปรายร่วมกับนักเรียนและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียน

ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่าครูมืออาชีพจึงควรเป็นครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตยเพราะจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการสร้างบุคลิกของการมีความมั่นใจในตนเองให้แก่ นักเรียน รวมทั้งเพื่อจะได้มีส่วนในการปลูกฝังเจตคติและความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ นักเรียนอีกด้วย

2.3.3 เทคนิคและทักษะการสอนของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเทคนิค และทักษะ การสอนของครูล้วนมีอิทธิพลต่อบรรยากาศในชั้นเรียนได้ทั้งสิ้น การสร้างแรงจูงใจ การแปรเปลี่ยน ความสนใจ การเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายจะทำให้เด็กไม่เบื่อเมื่อ เทียบกับการที่ ครูใช้วิธีสอนแบบเดียวเป็นระยะเวลานานจนเกินไป เช่นการใช้วิธีสอนแบบ บรรยาย ทำให้เด็ก อาจเรียนรู้ได้ไม่เท่ากับที่ครูตั้งใจจะสอนเพราะเด็กเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจ เรียน อาจชวนเพ้อคุย หรือแกล้งเพื่อนกลายเป็นปัญหาในชั้นเรียนที่ครูจะต้องจัดการซึ่งแท้ที่จริงแล้ว สาเหตุสำคัญอาจอยู่ที่ ตัวครูเองก็เป็นได้ ดังนั้นวิธีการหนึ่งที่ครูควรจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการชั้นเรียนคือ การ ที่ครูจะต้องเตรียมการสอนโดยยึดหลักที่สำคัญในการพิจารณาเลือกใช้วิธี สอนที่หลากหลาย มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นอกจากนี้ควรเลือกใช้ทักษะ และเทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น ดังนี้

1) การสร้างแรงจูงใจในบทเรียน ความสนใจหรือความต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องใด ๆ สำหรับนักเรียนอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาหรือเพียงบางครั้ง บางเรื่องหรืออาจไม่เกิดขึ้นเลย แตกต่าง กันไปไปตามลักษณะวัยและความสามารถของเด็กแต่ละคน ครูจึงควรสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กอย่าง ต่อเนื่อง บทบาทของครูในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนเช่น การเลือกกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะสามารถจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้งยังเป็นการส่งเสริมชั้นเรียนให้เป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้อีกด้วย

2) จัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบการสอนที่หลากหลายและใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการวางแผน หลักสูตรและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนใช้ทักษะทางสังคมเช่น นักเรียนใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น

3) การแปรเปลี่ยนวิธีสอนให้หลากหลาย เช่นการเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ การ เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนหรือการใช้แหล่งหรือสื่อการเรียนรู้หลายประเภท

4) การกำหนดงานให้นักเรียน ปฏิบัติระหว่างเรียนที่สอดคล้องกับบทเรียนและตรงตามความสนใจของนักเรียนและเนื้อหาวิชาที่เรียน

2.3.4 การสร้างกฎระเบียบร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

การกำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียน ถือเป็นสิ่งจำเป็นและเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการในชั้นเรียนของครู ไม่ว่ากฎระเบียบเหล่านั้นจะกำหนดขึ้นจากครูเอง จากความร่วมมือกันระหว่างครูกับนักเรียนหรือจากนักเรียนที่สามารถกำหนดกฎกติกาของการอยู่ร่วมกันขึ้นเองโดยการแนะนำหรือการมีครูเป็นที่ปรึกษา ทั้งนี้ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบในชั้นเรียนจะทำให้นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น ปราศจากอุปสรรคด้วยศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ในตนเอง ทั้งยังเป็นการวางพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยเพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมอีกด้วย แนวทางการปฏิบัติจริงในชั้นเรียนเกี่ยวกับการกำหนดกฎระเบียบที่เหมาะสมครูที่เป็นครุมืออาชีพอาจดำเนินการได้มีดังนี้

1) ในช่วงสัปดาห์แรกของการเปิดภาคเรียนในแต่ละปีการศึกษา ครูอาจเริ่มต้นด้วยการกำหนดความคาดหวังของครูที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมของเด็กทั้งในด้านการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ซึ่งความคาดหวังเหล่านี้อาจรวมถึงการแจ้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรซึ่งสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดไว้แล้วในหลักสูตร นอกจากนี้ครูอาจกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กเพิ่มเติมจากลักษณะเฉพาะของเด็กในแต่ละวัยที่เป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

2) กำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียนโดยระบุเป็นข้อๆ แนวทางในการกำหนดกฎระเบียบที่นักเรียนในแต่ละชั้นเรียนจะต้องปฏิบัติตามนั้นครูอาจทำได้ดังนี้

2.1) เขียนด้วยข้อความที่สั้นกระชับเข้าใจง่ายและครอบคลุมการกำหนดกฎระเบียบหากเขียนด้วยถ้อยคำที่ยากและซับซ้อนเกินไปทำให้เด็กเข้าใจสับสนหรือจดจำยากก็อาจทำให้เด็กไม่สนใจที่จะปฏิบัติตาม

2.2) ควรเป็นกฎระเบียบที่ครูเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นจริง ๆ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนของนักเรียน เช่น การเคารพในสิทธิของผู้อื่น ไม่ส่งเสียง ดังรบกวนเพื่อน การส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนด

2.3) ควรเป็นกฎระเบียบที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่ต้องการจะบรรลุปเป้าหมายการเรียนรู้เพราะกฎกติกาในชั้นเรียนส่วนใหญ่กำหนดขึ้น เพื่อมุ่งให้นักเรียนได้สามารถพัฒนาความสามารถทางการเรียนให้บรรลุจุดประสงค์การจัดการชั้นเรียนจึงเป็นการขจัด สิ่งที่จะเป็นอุปสรรคที่จะรบกวนการเรียนรู้ของเด็กให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดโดยมีครูคอยดูแลช่วยเหลือ

2.4) การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาปรับปรุง กฎระเบียบ กติกาของห้องเรียน ครูอาจเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดกฎระเบียบของห้องเรียนในระยะแรกของการเรียนหรือระยะต้นปีการศึกษาแต่ในระยะเวลาต่อมาเมื่อนักเรียนและครูเริ่มคุ้นเคยวิธีเรียนและวิธีสอนของแต่ละฝ่ายแล้ว นักเรียนอาจมีบทบาทมากขึ้นในการปรับปรุงกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน เช่นการที่ครูกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนสายไว้แต่เมื่อพบว่านักเรียนในชั้นเรียนทุกคนไม่ได้ประพฤติผิดกฎในข้อนี้เลยและทุกคนมีความกระตือรือร้นที่

อาจจะเข้าห้องเรียนทุกครั้ง กฎระเบียบข้อนี้จึงไม่จำเป็นสำหรับเด็กกลุ่มนี้อีกต่อไป โดยอาจจะมีการเพิ่มเติมกฎระเบียบอื่นที่นักเรียนเห็นว่าจำเป็นเช่น การไม่แย่งกันพูด หรือพูดเสียงดังจนเกินไป เป็นต้น

2.5) กฎระเบียบที่ดีควรจะระบุผลที่ตามมาของการไม่ปฏิบัติตามกฎซึ่งอาจเรียกว่าเป็นบทลงโทษ อาจเป็นเงื่อนไขหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างนักเรียนเช่นการให้ทำงานเพิ่มการช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้นโดยบทลงโทษที่กำหนดขึ้นควรเป็นที่ยอมรับของนักเรียนและอาจจะต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลงบทลงโทษโดยใช้วิธีการใหม่ๆ ในขณะเดียวกันนักเรียนที่มีความประพฤติดีปฏิบัติตามกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอก็ควรได้รับการยกย่องชมเชยตาม วาระโอกาสที่เหมาะสม เพื่อเป็นการเสริมแรงให้เด็กเหล่านี้ได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

2.3.5 การสื่อสารกับนักเรียน การใช้การสื่อสารกับนักเรียนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญเพื่อให้ครูมีอาชีพสามารถจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารที่ครูสามารถใช้ในการจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการสื่อสารของครูกับนักเรียนทั้งในระหว่างการดำเนินการสอนหรือการดูแลเด็กในระหว่างการปฏิบัติงานกลุ่มหรือการทำงานตามลำพัง

สรุป บุคลิกภาพของครูที่เป็นกันเองและความสามารถในการสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจยอมรับกฎระเบียบและกติกาของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน ถือเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของครูมีอาชีพที่จะสามารถดำเนินการจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

- เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นชัดเจนครบถ้วน
 1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน
 0 คะแนน หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติด้านนั้นเลย ขาดบกพร่องอย่างชัดเจน

ที่	ชื่อ-สกุล	ความรับผิดชอบ (2)	การวางแผน (2)	การมีส่วนร่วม (2)	ความสามัคคี (2)	ความตั้งใจ (2)	รวม (10)	ผลการประเมิน
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน 9-10 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดีมาก
- ได้คะแนน 7-8 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดี
- ได้คะแนน 5-6 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับปานกลาง
- ได้คะแนน 3-4 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับน้อย
- ได้คะแนน 2-1 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับที่ต้องปรับปรุง

แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 2

- 1.ลักษณะการจัดชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุด ตรงกับข้อใด
 - ก. จัดมุมต่างๆในชั้นเรียนให้มีความสะดวกเคลื่อนไหวได้สะดวกและรวดเร็ว
 - ข. ตกแต่งให้ห้องเรียนสวยงาม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 - ค. ควบคุมแสงสว่างในห้องเรียนเพื่อช่วยให้มีการนอนสายตาผู้เรียน
 - ง. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในห้องเรียน
- 2.การบริหารจัดการในชั้นเรียนเชิงจิตวิทยาตรงกับข้อใดมากที่สุด
 - ก. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน
 - ข. การจัดทำแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสม
 - ค. การจัดครูเข้าสอน เข้าชั้นเรียนให้เหมาะสม
 - ง. การจัดการเกี่ยวกับความรู้สึก เจตคติและ พฤติกรรมของนักเรียน
- 3.การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ย่อมเกิดผลต่อพฤติกรรมของใครมากที่สุด
 - ก. ครู
 - ข. นักเรียน
 - ค. ผู้บริหาร
 - ง. ครูและนักเรียน
- 4.แนวทางและหลักการในการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีวินัย ตรงกับข้อใด
 - ก. ครูต้องเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนในทุกเรื่องของพฤติกรรม
 - ข. ครูต้องร่วมมือกับผู้เรียนในการจัดกิจกรรมพัฒนาประสบการณ์
 - ค. ครูและผู้เรียนต้องทำข้อตกลงการปฏิบัติร่วมกันภายในห้องเรียน
 - ง. ครูต้องวางแผนงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกภาคเรียน
- 5.การดูแลและควบคุมชั้นเรียน หมายถึงข้อใด
 - ก. ครูสามารถควบคุมสถานการณ์ในชั้นเรียนโดยใช้อำนาจในการปกครอง
 - ข. ครูสามารถควบคุมสถานการณ์ในชั้นเรียนจากการเล่นของผู้เรียน
 - ค. ครูสามารถควบคุมสถานการณ์ในชั้นเรียนโดยการลงโทษผู้เรียน
 - ง. ครูสามารถควบคุมสถานการณ์ในชั้นเรียนด้วยความเรียบร้อยในทุกสถานการณ์

เรื่องที่ 3 การจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์(1 ชั่วโมง)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ หลักการ สาธารณะสำคัญของการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมวิเคราะห์ แยกแยะสาระสำคัญของการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ขอบเขตเนื้อหา

ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของและวิธีการการจัดการชั้นเรียน

กิจกรรมอบรม

1. วิทยากรเกริ่นนำ หลักการ สาธารณะสำคัญของการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
2. ผู้เข้ารับการอบรมจับคู่ โดยให้ผู้เข้าอบรมแต่ละคู่ปฏิบัติกิจกรรมตามใบกิจกรรมที่ 3 ดังนี้
 - 2.1 สมาชิกแต่ละคู่ศึกษาใบความรู้ที่ 3 แล้วร่วมกันอภิปรายในประเด็น ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม
 - 2.2 แต่ละคู่ประมวลสรุปผลเป็นแนวคิดของกลุ่มและนำเสนอต่อที่ประชุม
3. วิทยากรเติมเต็มความรู้ ให้กับผู้เข้ารับการอบรมตามใบงานที่ 3

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 1
2. ใบกิจกรรมที่ 3
3. สื่อ Power Point
4. กระดาษบรู๊ฟ ปากกาเมจิก

การประเมินผล

1. ตรวจประเมินผลการจัดกิจกรรมตามใบงาน
2. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม

- ความรับผิดชอบ	2 คะแนน
- การวางแผน	2 คะแนน
- การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	2 คะแนน
- ความสามัคคี	2 คะแนน
- ความตั้งใจ/ความกระตือรือร้น	2 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน	9-10 คะแนน	ดีมาก
- ได้คะแนน	7-8 คะแนน	ดี
- ได้คะแนน	5-6 คะแนน	ปานกลาง
- ได้คะแนน	3-4 คะแนน	น้อย
- ได้คะแนน	2-1 คะแนน	ปรับปรุง

3. ทดสอบหลังฝึกอบรม

ใบกิจกรรมที่ 3

1. ผู้เข้าอบรมจับคู่ 2 คน สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ที่ 3

ในประเด็นดังต่อไปนี้

หลักการ สำคัญ และวิธีการของการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

2. ประมวลสรุปผลการเป็นแนวคิดของกลุ่มบันทึกในแบบบันทึกและนำเสนอต่อที่ประชุม โดยสรุปเป็นรูปตาราง ตามขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

โดยมีกระบวนการจัดการชั้นในใบกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอน	กิจกรรมที่จะสอดแทรกในระหว่างการสอน เพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน/ปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	1.ทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู ก่อนการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 3
ขั้นดำเนินการสอน	2. วิทยากรเกริ่นนำ หลักการ สำคัญของการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ 2.1 ผู้เข้ารับการอบรมจับคู่ โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละคู่ปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ 3 ดังนี้ 2.2 สมาชิกแต่ละคู่ศึกษาใบความรู้ที่ 3 แล้วร่วมกันอภิปรายในประเด็น ความหมาย หลักการแนวคิด องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม
ขั้นสรุปผล	3. แต่ละคู่ประมวลสรุปผลการอภิปรายเป็นแนวคิดของกลุ่มและนำเสนอต่อที่ประชุม 4. วิทยากรเติมเต็มความรู้ให้กับผู้เข้าอบรมตามใบงานที่ 3
ขั้นประเมินผล	5.ทดสอบหลังการอบรม ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู หลังการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูตามแบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 3

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง การจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

จากการวิจัยการจัดการชั้นเรียน Kounin ได้วิเคราะห์ติดตามผลและพบว่าครูที่สามารถจัดการชั้นเรียนได้ดีและสามารถป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้นั้น จะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่สำคัญ ดังนี้ (Clifford, 1997 และ ศศิธร ชันติธรางกูร, 2551)

1. ความรอบรู้ (Withitness) หมายถึง ครูตระหนักและรับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกส่วนของชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องแม้กระทั่งในขณะที่ครูทำงานกับนักเรียนกลุ่มย่อยหรือรายบุคคลและแสดงให้เห็นถึงการติดตามพฤติกรรมของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหาระเบียบวินัยที่อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียน อย่างไรก็ตามการที่พฤติกรรม withitness จะมีผลต่อการป้องกันปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนได้นั้นขึ้นอยู่กับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนในขณะนั้นว่า ครูรับรู้ถึงพฤติกรรมที่เขาแสดงออกหรือไม่ หากนักเรียนมีความเชื่อว่า ครูไม่สามารถรับรู้ในสิ่งผิดปกติที่เขา กำลังกระทำ พฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ก็อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียน ดังนั้น ครูจะต้องระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ทันทีที่ที่นักเรียนแสดงออกมา และพยายามให้นักเรียนรู้สึกและมีความเชื่อว่า ครูสามารถติดตามพฤติกรรมของนักเรียนได้ตลอดเวลา

2. แรงกระตุ้น (Momentum) หมายถึง ครูมีทักษะในการส่งสัญญาณให้นักเรียนที่กำลังแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อดึงความสนใจของเด็กให้กลับมาอยู่ที่บทเรียน สำหรับชั้นเรียนที่มีบรรยากาศ momentum ครูจะมีทักษะการจัดการชั้นเรียน ดังนี้

- ก) ครูสามารถให้บทเรียนดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง
- ข) ครูสามารถสร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา
- ค) ครูสามารถสร้างบรรยากาศให้นักเรียนรู้สึกอยากเกี่ยวพันกับการเรียนตลอดเวลา
- ง) ครูสามารถทำให้นักเรียนทุกคนตั้งใจเรียน

3. การทับซ้อน (Overlapping) หมายถึง การจัดการที่ครูสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรับผิดชอบต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละคนในขณะเดียวกันในการจัดการชั้นเรียนเพื่อให้เกิดบรรยากาศการทับซ้อน นอกเหนือที่ได้กล่าวมาแล้วครูจะต้องมีความสามารถดังนี้

- ก) ครูสามารถรับมือกับปัญหาพฤติกรรมการเรียนรู้ต่างๆ พร้อมกัน
- ข) ครูไม่จำเป็นต้องหยุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่กำลังดำเนินการเพื่อไปจัดการกับกิจกรรมอื่นๆ
- ค) ครูชี้แจงให้กลุ่มดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องก่อนที่ครูจะไปดูแลอีกกลุ่มหนึ่ง

4. ความหลากหลาย (Variety) หมายถึง การเปลี่ยนกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้สนใจบทเรียน นอกจากนั้น ความหลากหลายในการสอนของครูอาจแสดงออกในพฤติกรรมต่อไปนี้ เช่น ครูแทรกประเด็นที่หลากหลายเข้าในเนื้อหาที่กำลังสอน ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก และไม่ใช่วิธีการสอนวิธีเดียว

5. ความท้าทาย (Challenge) หมายถึงการมอบหมายงานที่ยากพอที่จะท้าทายความสามารถของนักเรียน และเป็นงานที่ต้องใช้เวลาและความพยายาม Clifford (1997) กล่าวว่างานที่มีความท้าทายสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกของความสำเร็วมากกว่างานที่เป็นกิจวัตรประจำ และการมอบหมายงานที่มีความท้าทายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนไม่ใช่สิ่งที่ง่ายเพราะงานเดียวกันอาจจะยากสำหรับบางคนแต่อาจจะง่ายสำหรับคนอื่นกลุ่มหนึ่ง

6. Smoothness (ความราบรื่น) หมายถึง ครูสามารถเปลี่ยนหัวข้อ เรื่องที่สอนหรือเปลี่ยนกิจกรรมในระหว่างบทเรียนด้วยความราบรื่นและต่อเนื่องโดยไม่สะดุด ลัดดา บุญทรง (2547) อธิบายครูที่มีความสามารถที่จะรักษาระดับความสนใจและความใส่ใจในบทเรียนที่ครูกำลังสอนอย่างราบรื่นทั้งนี้ครูผู้สอนสามารถสอดแทรกกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนหรือช่วยปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น

กิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอน	กิจกรรมที่จะสอดแทรกในระหว่างการสอนเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน/ปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	ชี้แจงกฎ กติกาของห้องเรียน การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอน การจัดโต๊ะเก้าอี้
ขั้นตอนการสอน	การสื่อสารทางบวก การแสดงความรอบรู้ในพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนมั่นใจว่าครูรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนักเรียนก็จะไม่กล้าแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ความสามารถในการควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ได้มากกว่า ๑ กิจกรรม ความสามารถในการรับมือกับปัญหา การสร้างแรงกระตุ้นโดยการส่งสัญญาณทางกายหรือวาจา เพื่อดึงความสนใจของนักเรียน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การมอบหมายงานที่ท้าทายความสามารถของนักเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้สนใจบทเรียน ครูสามารถเปลี่ยนหัวข้อหรือกิจกรรมในระหว่างที่สอนอย่างราบรื่นโดยไม่สะดุดและไม่ทำให้ความสนใจของนักเรียนหักเหไป/รบกวนสมาธิทางการเรียน
ขั้นสรุปผล	ความสามารถในการดึงดูดความสนใจนักเรียนทั้งห้อง(Group Focus) โดยใช้ครูเป็นศูนย์กลาง เช่น สรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานสรุปเพื่อให้ทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกันจะช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้
ขั้นประเมินผล	การสุ่มถามคำถาม หรือการถามนักเรียนที่ไม่สนใจบทเรียน การชื่นชมนักเรียนที่ตอบได้เพื่อเป็นการเสริมแรงเชิงบวก

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

- เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นชัดเจนครบถ้วน
 1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน
 0 คะแนน หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติด้านนั้นเลย ขาดบกพร่องอย่างชัดเจน

ที่	ชื่อ-สกุล	ความรับผิดชอบ (2)	การวางแผน (2)	การมีส่วนร่วม (2)	ความสามัคคี (2)	ความตั้งใจ (2)	รวม (10)	ผลการประเมิน
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน 9-10 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดีมาก
- ได้คะแนน 7-8 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดี
- ได้คะแนน 5-6 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับปานกลาง
- ได้คะแนน 3-4 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับน้อย
- ได้คะแนน 2-1 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับที่ต้องปรับปรุง

แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 3

1. ลักษณะการจัดชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามแนวคิดของ Kounin ไม่มีข้อใด
 - ก. ความรอบรู้
 - ข. ความร่วมมือ
 - ค. แรงกระตุ้น
 - ง. ความราบรื่น
2. ตัวบ่งชี้ใดแสดงถึงการจัดการชั้นเรียนโดยอาศัยหลักการของ Smoothness (ความราบรื่น)
 - ก. ครูมอบหมายงานที่ทำหายุความสามารถของนักเรียน
 - ข. ครูสามารถส่งสัญญาณเพื่อดึงความสนใจของนักเรียนให้กลับมาอยู่ที่บทเรียน
 - ค. ครูใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย
 - ง. ครูสามารถเปลี่ยนกิจกรรมในระหว่างบทเรียนได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่สะดุด
3. ตัวบ่งชี้ใดแสดงถึงการจัดการชั้นเรียนโดยอาศัยหลักการของ แรงกระตุ้น (Momentum)
 - ก. ครูมอบหมายงานที่ทำหายุความสามารถของนักเรียน
 - ข. ครูสามารถส่งสัญญาณเพื่อดึงความสนใจของนักเรียนให้กลับมาอยู่ที่บทเรียน
 - ค. ครูใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย
 - ง. ครูสามารถเปลี่ยนกิจกรรมในระหว่างบทเรียนได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่สะดุด
4. ตัวบ่งชี้ใดแสดงถึงการจัดการชั้นเรียนโดยอาศัยหลักการของ ความหลากหลาย (Variety)
 - ก. ครูมอบหมายงานที่ทำหายุความสามารถของนักเรียน
 - ข. ครูสามารถส่งสัญญาณเพื่อดึงความสนใจของนักเรียนให้กลับมาอยู่ที่บทเรียน
 - ค. ครูใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย
 - ง. ครูสามารถเปลี่ยนกิจกรรมในระหว่างบทเรียนได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่สะดุด
5. ตัวบ่งชี้ใดไม่ได้แสดงถึงการจัดการชั้นเรียนโดยอาศัยหลักการของ ความรอบรู้ (Withitness)
 - ก. นักเรียนรู้สึกว่าคุณครูมีตาอีกสองดวงอยู่ด้านหลัง
 - ข. ครูสามารถรับมือกับปัญหาพฤติกรรมการเรียนรู้ต่างๆ พร้อมกัน
 - ค. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ถูกติดตามโดยครูตลอดเวลา
 - ง. นักเรียนถูกตักเตือนโดยครูเสมอเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่พึงประสงค์

เรื่องที่ 4 กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ (1 ชั่วโมง)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถ

1. เข้าใจและนำกติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนไปใช้ในการจัดการพฤติกรรมในชั้นเรียนได้
2. กำหนดแนวทางในการเตรียมการสอนที่ส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนได้

สาระสำคัญ

1. กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียนที่เหมาะสมและนักเรียนมีส่วนร่วม จะช่วยทำให้พฤติกรรมในชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้
2. การจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจจะส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน

กิจกรรม

- 1) วิทยากรร่วมกับทุกคนกำหนดกติกาของการฝึกอบรมเขียนลงใน Flip chart (10 นาที)
- 2) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน อภิปรายกติกาที่ดีและวิธีการทำให้กติกาเป็นจริง โดยการใช้การสนทนาอย่างมีสติตามใบกิจกรรม 4.1(10 นาที)
- 3) วิทยากรสุ่มและสรุปเชื่อมโยงกับการจัดการพฤติกรรมในห้องเรียนด้วยการจัดทำกติกาชั้นเรียน และเพิ่มเติมเรื่องกิจกรรมในชั้นเรียนตามใบความรู้ที่ 4 (10 นาที)
- 4) จับคู่เล่าประสบการณ์ที่ดีที่สุดของตนเอง ที่ทำให้นักเรียนสนใจการเรียน (20 นาที)
- 5) วิทยากรสุ่มและสรุปลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจจะทำให้พฤติกรรมในชั้นเรียนดีขึ้น โดยอาศัยการออกแบบกลุ่มและออกแบบงานในใบความรู้ที่ 4 (10 นาที)
- 6) ครูวางแผนเตรียมการสอน 1 เรื่องที่ส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยปรับปรุงจากแผนการสอนที่มีข้อมูลแล้วและสอนจริง 1 แผน แต่เน้นการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจตามใบกิจกรรม 4.2 (15 นาที)
- 7) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน นำเสนอการเตรียมการสอน 1 เรื่อง ตามใบกิจกรรม 4.2 และช่วยกันให้ข้อคิดเห็นในการทำให้การสอนน่าสนใจ (5 นาที)
- 8) วิทยากรสุ่มความคิดเห็นและสรุป

อุปกรณ์

1. Flip chart พร้อมอุปกรณ์
2. ใบกิจกรรมที่ 4.1, 4.2, ใบความรู้ที่ 4

การประเมินผล

1. ตรวจประเมินผลการจัดกิจกรรมตามใบงาน
2. สังเกตพฤติกรรมร่วมกิจกรรม

- ความรับผิดชอบ

2 คะแนน

- การวางแผน 2 คะแนน
- การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 2 คะแนน
- ความสามัคคี 2 คะแนน
- ความตั้งใจ/ความกระตือรือร้น 2 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน 9-10 คะแนน ดีมาก
- ได้คะแนน 7-8 คะแนน ดี
- ได้คะแนน 5-6 คะแนน ปานกลาง
- ได้คะแนน 3-4 คะแนน น้อย
- ได้คะแนน 2-1 คะแนน ปรับปรุง

3. ทดสอบหลังฝึกอบรม

โดยมีกระบวนการจัดการชั้นในใบกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอน	กิจกรรมที่จะสอดแทรกในระหว่างการสอนเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน/ปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	1.ทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู ก่อนการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 4
ชั้นดำเนินการสอน	1) วิทยากรร่วมกับทุกคนกำหนดกติกาของการฝึกอบรมเขียนลงใน Flip chart (10 นาที) 2) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน อภิปรายกติกาที่ดีและวิธีการทำให้กติกาเป็นจริง โดยการใช้การสนทนาอย่างมีสติตามใบกิจกรรม 4.1(10 นาที) 3) วิทยากรสุมและสรุปเชื่อมโยงกับการจัดการพฤติกรรมในห้องเรียนด้วยการจัดทำกติกาชั้นเรียน และเพิ่มเติมเรื่องกิจกรรมในชั้นเรียนตามใบความรู้ที่ 4 (10 นาที) 4) จับคู่เล่าประสบการณ์ที่ดีที่สุดของตนเอง ที่ทำให้นักเรียนสนใจการเรียน (20 นาที)

	5) วิทยากรสุ่มและสรุปลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจจะทำให้พฤติกรรมในชั้นเรียนดีขึ้น โดยอาศัยการออกแบบกลุ่มและออกแบบงาน ตามใบความรู้ที่ 4 (10 นาที) 6) ครูวางแผนเตรียมการสอน 1 เรื่องที่ส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยปรับปรุง จากแผนการสอนที่มีข้อมูลแล้ว และสอนจริง 1 แผน แต่เน้นการจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจตามใบกิจกรรม 4.2 (15 นาที)
ขั้นสรุปผล	7) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน นำเสนอการเตรียมการสอน 1 เรื่อง ตามใบกิจกรรม 4.2 และช่วยกันให้ข้อคิดเห็นในการทำให้การสอนน่าสนใจ (5 นาที) 8) วิทยากรสุ่มความคิดเห็นและสรุป
ขั้นประเมินผล	9.) ทดสอบหลังการอบรม ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู หลังการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนตามแบบทดสอบย่อยเรื่องที่ 4

ใบกิจกรรมที่ 4.1 กติกาในชั้นเรียน

แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน รวบรวมประสบการณ์ในการทำกติกาชั้นเรียน จัดกิจกรรมสนทนาให้ทุกคนสุดลมหายใจ 1 นาที แล้วจึงสนทนาอย่างมีสติ โดยมีความตั้งใจขณะสนทนา

1. ลักษณะของกติกาในชั้นเรียนที่ดี
2. วิธีการทำให้กติกาในชั้นเรียนเป็นจริง

ใบกิจกรรมที่ 4.2 การเตรียมการสอน

ขอให้นำแผนการสอนที่สอนจริง 1 เรื่องมาปรับให้น่าสนใจมากขึ้น ตามประเด็นต่อไปนี้

การสอนเรื่อง
วัตถุประสงค์
สาระสำคัญ

การออกแบบกิจกรรม	การออกแบบกลุ่ม	สิ่งที่ต้องเตรียม
-	-	-
-		

แนวทางการประเมิน

ใบความรู้ที่ 4 กติกากิจกรรมในชั้นเรียน

ศศิธร ชันติธรากร (2555) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการสร้างวินัยและจัดการชั้นเรียนก็คือ การใช้พฤติกรรมกลุ่มให้เกิดประโยชน์ เพราะคนเราจะแสดงพฤติกรรมกลุ่มต่างกับเวลาที่อยู่คนเดียว กลุ่มในห้องเรียนก็คือกลุ่มใหญ่ของเด็กทั้งชั้นเรียน หรือกลุ่มที่เล็กลงเวลาที่ครูจัด กิจกรรมกลุ่ม การสร้างพฤติกรรมกลุ่มทั้งชั้นเรียนเป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้าทำได้ดีนักเรียนก็จะอยู่ในระเบียบวินัยดี ขึ้นและเป็นการป้องกันพฤติกรรมทางลบที่ไม่จำเป็น ซึ่งมักเกิดขึ้นเพราะนักเรียนไม่ได้ตระหนักและมีส่วนในการร่วม เครื่องมือที่สำคัญก็คือ กติกากิจกรรมและกติกาวตรในชั้นเรียน

1) กติกากิจกรรม

ครูจำนวนมากมักคิดว่านักเรียนคงรู้อยู่แล้วว่าในชั้นเรียนต้องปฏิบัติตนอย่างไร แต่จริงๆ แล้วนักเรียนจะไม่มีสมาธิที่ชัดเจน จนกว่าจะมีการทำกติกากิจกรรมในชั้นเรียนให้เกิดขึ้นในทุกๆ ชั้นเรียน แม้ว่ากติกากิจกรรมจะเป็นเรื่องสำคัญที่จะ ป้องกันปัญหาพฤติกรรม แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะถูกกำหนดจากครูฝ่ายเดียว นักเรียนสามารถ มีส่วนร่วมในการกำหนดกติกากิจกรรมและผลที่จะเกิดขึ้นถ้ามีการละเมิดกติกากิจกรรม

การทำกติกากิจกรรมในชั้นเรียน จึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดกิจกรรมหนึ่งที่จะต้องเริ่มตั้งแต่วันแรก ๆ ของชั้นเรียน โดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นฝ่ายเริ่มให้ นักเรียนเข้าใจว่าครูต้องการให้มีกติกากิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อประโยชน์ของนักเรียนเอง โดยครู มีความคาดหวังว่านักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่หากมีกติกากิจกรรมอย่างร่วมกัน แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมเสนอกติกากิจกรรม

2) กติกาวตรในชั้นเรียน

นอกจากกติกากิจกรรมแล้วการทำให้กิจกรรมสำคัญและกิจกรรมที่ต้อง ทำประจำกลายเป็นกิจวัตรประจำชั้นที่นักเรียนเคยชิน จะช่วยให้การจัดการชั้นเรียนมีประสิทธิภาพขึ้น เช่น การเคารพครู เมื่อเข้าชั้นและออกจากชั้น การเช็คชื่อ การมีส่วนร่วมด้วยการมีกิจกรรมกลุ่มและใบงานในการทำกิจกรรม การมีกำหนดส่งการบ้าน ในเวลาที่แน่นอน เช่น วันรุ่งขึ้น

การสร้างกิจวัตรในชั้นเรียนจะช่วยให้นักเรียนทำตามกิจวัตร และช่วยการใช้เวลาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กิจวัตรหลาย ๆ อย่างครูสามารถให้นักเรียน มีส่วนร่วม เช่น การแจกใบงาน การลบกระดาน การรวบรวมการบ้าน เป็นต้น

จากการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบต่างๆ พบว่ามีโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน 4 องค์ประกอบ ที่ทำให้การจัดการเรียนรู้น่าสนใจ คือ

1. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์
2. การสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน
3. การนำเสนอความรู้
4. การประยุกต์ใช้หรือลงมือปฏิบัติ

1. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นองค์ประกอบที่ผู้สอนพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงประสบการณ์เดิม ของตนมาเชื่อมโยงหรืออธิบายประสบการณ์หรือเหตุการณ์ใหม่ แล้วนำไปสู่การขบคิด เพื่อเกิดข้อสรุปหรือองค์ความรู้ใหม่ และแบ่งปันประสบการณ์ของตนเองกับผู้อื่น ที่อาจมีประสบการณ์เหมือนหรือต่างจากตนเอง เป็นการรวบรวมมวลประสบการณ์ที่ หลากหลายจากแต่ละคน เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ร่วมกัน การสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน

2. การสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน

เป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์มวล ประสบการณ์ ข้อมูลความคิดเห็น ฯลฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้ชัดเจน หรือเกิด ข้อสรุปองค์ความรู้ใหม่ หรือตรวจสอบปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อของตนเอง

3. การนำเสนอความรู้

เป็นองค์ประกอบที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลความรู้ แนวคิด ทฤษฎี หลักการ ขั้นตอน หรือข้อสรุปต่าง ๆ โดยครูเป็นผู้จัดให้เพื่อใช้เป็นต้นทุนในการสร้าง องค์ความรู้ใหม่ หรือช่วยให้การเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ กิจกรรมในองค์ประกอบนี้ ได้แก่

4. การประยุกต์ใช้หรือลงมือปฏิบัติ

เป็นองค์ประกอบที่ผู้เรียนได้นำความคิดรวบยอดหรือข้อสรุปหรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นไปประยุกต์หรือทดลองใช้หรือเป็นการแสดงผลสำเร็จของการเรียนรู้ในองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมในองค์ประกอบนี้ในการประเมินผลการเรียนรู้ได้เมื่อพิจารณาให้ดีจะเห็นว่า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จักการนำไปใช้ในชีวิตจริงไม่ใช่แค่เรียนรู้เท่านั้น

การนำองค์ประกอบทั้ง 4 มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะใช้องค์ประกอบใดก่อน หลังหรือใช้ องค์ประกอบใดกี่ครั้งในแต่ละแผนการเรียนรู้ สามารถออกแบบตามความ เหมาะสมกับสาระ การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด แต่จำเป็นต้องให้มีครบทั้ง 4 องค์ประกอบ ในแต่ละ องค์ประกอบสามารถออกแบบกิจกรรมและข้อปฏิบัติสัมพันธ์ ดังที่กล่าวต่อไป

การออกแบบกิจกรรม : มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมได้ตรงตามความต้องการของผู้สอนและเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

- **หลักในการออกแบบกิจกรรม** มีดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้ครบ 4 องค์ประกอบการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมควรมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่ขาดตอน

2. กำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มอย่างไร เพื่อทำอะไรใช้เวลาอย่างน้อยแค่ไหน โดยจัดเวลาให้เหมาะสมตามความสำคัญของแต่ละองค์ ประกอบการเรียนรู้ เมื่อทำงานเสร็จแล้วให้ทำอย่างไรต่อ เช่น ส่งตัวแทนเสนอผลงาน นำผลงานไปติดบอร์ดให้สมาชิกทั้งชั้นได้อ่าน ฯลฯ

3. กำหนดบทบาทของกลุ่มและสมาชิกแต่ละคนให้ชัดเจน โดยทั่วไปควรให้ แต่ละกลุ่มมีบทบาทที่ต่างกัน เมื่อนำมารวมกันในชั้นจะเกิดการขยายการเรียนรู้ ไม่ซ้ำซ้อนน่าเบื่อและใช้เวลา น้อยลง โดยเฉพาะการทำกิจกรรมที่ต้องมีการจัดสรรบทบาท สมาชิก ควรกำหนดบทบาทสมาชิกให้ ชัดเจน เช่น เป็นผู้เล่นบทบาทสมมติ เป็นผู้สังเกตการณ์ เป็นตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานในชั้น ฯลฯ

4. กำหนดโครงสร้างของงานที่ชัดเจน บอกรายละเอียดของกิจกรรม บทบาทกลุ่มและสมาชิก ในกลุ่ม กรอบการทำงานที่เป็นรูปธรรม กำหนดเวลาทำงาน ในกลุ่มและเวลาในการนำเสนอ ตลอดจน สิ่งอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การทำงานที่เป็นรูปธรรม กำหนดเวลาทำงานในกลุ่มและเวลาในการนำเสนอ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่จะช่วยให้กลุ่ม ทำงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ เช่น ตารางนำเสนอผลการ ทำงานกลุ่ม ตารางวิเคราะห์ผลการอภิปรายกลุ่ม แผนภูมิแก้งปลา ฯลฯ

โครงสร้างของงานนี้สามารถออกแบบจัดทำเป็นใบกิจกรรมแจกแก่ผู้เรียน หรือเขียนลงใน กระดานดำหรือฉายขึ้นจอ เป็นต้น

การออกแบบปฏิสัมพันธ์

จากผลการวิจัยกระบวนการเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง พบว่ามี ผลต่อผู้เรียน ดังนี้

1. ผู้เรียนขาดประสิทธิภาพในการทำงานกลุ่ม ขาดทักษะในการวางแผน การอภิปราย การ คิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

2. การเน้นครูเป็นศูนย์กลางเป็นการยากยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนทุกคนบรรลุผล สำเร็จทางการ เรียนเพราะมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คนเก่งจะเรียนรู้ ได้ดีกว่าคนที่ไม่เก่งอาจถูก ละเลย

3. ผู้เรียนส่วนใหญ่จะบรรลุจุดมุ่งหมายเฉพาะตน ก่อให้เกิดการแข่งขันเป็นรายบุคคล ขาด ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ขาดความร่วมมือ ขาดความรักและความ สามัคคีในหมู่คณะทำให้เป็นคน ที่ไม่รู้จักรักการเสียสละและเห็นแก่ตัวในที่สุด

การออกแบบปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงเป็นการจัดโอกาส ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด แทนการฟังบรรยายอย่างเดียว เนื่องจากข้อค้นพบจาก งานวิจัยต่าง ๆ ในเรื่องการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม พบว่า

1. ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น มีความสามารถและมีการ พัฒนาทักษะต่าง ๆ มาก ขึ้นเพราะกลุ่มเป็นที่รวมของประสบการณ์ของหลายคน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน หาวิธี แก้ปัญหาาร่วมกัน นอกจากนี้กลุ่มยังเป็น แรงจูงใจซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ทำงานประสบความสำเร็จ มากขึ้น

2. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจริยธรรม กล้าแสดงความคิดเห็น ผักตัดสนใจและแก้ปัญหา รู้จักวางแผน มีวินัยมีความรับผิดชอบ รู้จักเป็นผู้นำ/ ผู้ตาม ปลุกฝังความเป็นประชาธิปไตย ตลอดจนเรียนรู้ค่านิยมที่ดีระหว่างผู้เรียน ความเห็นอกเห็นใจ การช่วยเหลือและการยอมรับซึ่งกันและกันโดยไม่แบ่งแยก

3. ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข การมีปฏิสัมพันธ์และการได้ลงมือ คิดเอง ทำเอง ทำให้การเรียนรู้ต่างๆ เป็นไปด้วยความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา มีความ ซาบซึ้ง จดจำได้นาน นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการเข้าสังคม

โดยภาพรวมแล้วการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มจะช่วยปลุกฝังความ ใฝ่รู้และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองแก่ผู้เรียน

การเลือกประเภทของกลุ่มให้เหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ จึงช่วยให้ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มที่เกิดขึ้นอย่างเต็มที่ เมื่อรวมกับการออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ ผู้เรียนทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์มากที่สุด จึงทำให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเต็มศักยภาพของแต่ละคน

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

- เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นชัดเจนครบถ้วน
 1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน
 0 คะแนน หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติด้านนั้นเลย ขาดบกพร่องอย่างชัดเจน

ที่	ชื่อ-สกุล	ความรับผิดชอบ (2)	การวางแผน (2)	การมีส่วนร่วม (2)	ความสามัคคี (2)	ความตั้งใจ (2)	รวม (10)	ผลการประเมิน
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน 9-10 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดีมาก
- ได้คะแนน 7-8 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดี
- ได้คะแนน 5-6 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับปานกลาง
- ได้คะแนน 3-4 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับน้อย
- ได้คะแนน 2-1 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับที่ต้องปรับปรุง

แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 4

1. ข้อใดควรปฏิบัติก่อนกำหนดเป็นกติกาในชั้นเรียน
 - ก. วางแผนการลงโทษต่อนักเรียน
 - ข. การทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ เมื่อพูดจาหยาบคาบ
 - ค. ศึกษาพฤติกรรมตามวัยแห่งพัฒนาการ
 - ง. แยกเด็กให้นั่งใกล้ครูเพื่อสอดส่องได้เต็มที่
2. การเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอกติกาในชั้นเรียนส่งผลต่อข้อใดมากที่สุด
 - ก. นักเรียนจะร่วมกันสังเกตชั้นเรียน
 - ข. ครูจะจัดการการลงโทษได้ง่ายขึ้น
 - ค. ครูจะได้มีมาตรการสำรองเผื่อไว้
 - ง. นักเรียนจะยอมรับและปฏิบัติตามกติกาที่เสนอ
3. กิจวัตรในชั้นเรียนครูควรใช้วิธีปฏิบัติต่อผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางข้อใดไม่ใช่
 - ก. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของผู้เรียน
 - ข. การสร้างองค์ความรู้ร่วมกันของผู้เรียน
 - ค. การนำเสนอกิจวัตรในชั้นเรียนตามใจผู้เรียน
 - ง. การประยุกต์ใช้หรือลงมือปฏิบัติในความรู้ของผู้เรียน
4. ข้อใดมิใช่ผลดีของการออกแบบปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน
 - ก. ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข
 - ข. ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น
 - ค. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจริยธรรม
 - ง. ช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนในระดับใกล้เคียงกัน
5. ข้อใดมิใช่หลักในการออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียน
 - ก. การจัดกิจกรรมที่เป็นเอกเทศ ไม่เกี่ยวเนื่องกัน
 - ข. การจัดกิจกรรมที่รวบรัดชัดเจน นักเรียนไม่สับสน
 - ค. การกำหนดบทบาทของกลุ่มและสมาชิกในกลุ่มที่ชัดเจน
 - ง. การกำหนดโครงร่างที่ชัดเจน มีรายละเอียดของกิจกรรมชัดเจน

เรื่องที่ 5 การคิดทางบวกกับการสื่อสารกับนักเรียนและการให้แรงเสริม (1 ชั่วโมง)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถ

1. อธิบายบทบาทของความคิดทางบวกต่อนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมการแสดงออก
2. ใช้ทักษะการสื่อสารทางบวกในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนได้

สาระสำคัญ

1. ความคิดมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก ครูจึงต้องเรียนรู้ที่จะมีความคิดทางบวกต่อนักเรียน
2. การสื่อสารทางบวกประกอบด้วย ภาษาท่าทางที่แสดงการยอมรับและคำพูดที่แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง มากกว่าการตำหนิว่ากล่าวอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อใช้ในการให้แรงเสริมที่เหมาะสมจะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน

กิจกรรม

- 1) วิทยากรกล่าวถึงความคิดที่มีต่อใครจะทำให้มีผลในการแสดงออกต่อบุคคลนั้น ดังนั้นความคิดทางบวกต่อนักเรียนจึงมีความสำคัญต่อการแสดงออกกับนักเรียนและบรรยายขั้นตอนวิธีการคิดทางบวก ซึ่งจะได้ผลดีถ้าครูมีสติในขณะคิด โดยรู้ลมหายใจขณะใคร่ครวญเรื่องที่คิดตามใบความรู้ที่ 5 (5 นาที)
- 2) ให้แต่ละคนยกตัวอย่าง การเปลี่ยนความคิดทางลบต่อนักเรียนเป็นความคิดทางบวกโดยมีสติในการคิด ตามใบกิจกรรม 5.1 (8 นาที)
- 3) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการคิดทางบวกกับนักเรียนจากเรื่องเล่าของแต่ละคน (15 นาที)
- 4) วิทยากรเชื่อมโยงกับการสื่อสารทางบวกกับนักเรียนโดยบรรยายหลักการสื่อสารทางบวกทั้งด้วยภาษาท่าทางและคำพูด และนำมาใช้ในการเสริมแรงเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามใบความรู้ที่ 5.2 (5 นาที)
- 5) ให้แต่ละคนยกตัวอย่างการสื่อสารทางลบ มาเป็นทางบวกตามใบกิจกรรมที่ 5.2 (15 นาที)
- 6) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน ให้แต่ละคนเล่าตัวอย่างและเลือก 1 เรื่องเตรียมนำเสนอกลุ่มด้วยบทบาทสมมติ (12 นาที)
- 7) สรุปเรื่องที่ได้เรียนรู้และแผนบุคคลที่จะนำไปใช้ในห้องเรียนตาม ใบกิจกรรมที่ 5.3

อุปกรณ์

1. Power point พร้อมอุปกรณ์
2. ใบกิจกรรมที่ 5.1, 5.2, 5.3, ใบความรู้ที่ 5

การประเมินผล

1. ตรวจประเมินผลการจัดกิจกรรมตามใบงาน

2. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม

- ความรับผิดชอบ 2 คะแนน
- การวางแผน 2 คะแนน
- การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 2 คะแนน
- ความสามัคคี 2 คะแนน
- ความตั้งใจ/ความกระตือรือร้น 2 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน 9-10 คะแนน ดีมาก
- ได้คะแนน 7-8 คะแนน ดี
- ได้คะแนน 5-6 คะแนน ปานกลาง
- ได้คะแนน 3-4 คะแนน น้อย
- ได้คะแนน 2-1 คะแนน ปรับปรุง

3. ทดสอบหลังการฝึกอบรม

โดยมีกระบวนการจัดการชั้นในใบกิจกรรมที่ 5 ดังนี้

กิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอน	กิจกรรมที่จะสอดแทรกในระหว่างการสอนเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน/ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	1.ทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู ก่อนการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 5
ขั้นตอนการสอน	1) วิทยากรกล่าวถึงความคิดที่มีต่อใครจะทำให้มีผลในการแสดงออกต่อบุคคลนั้น ดังนั้นความคิดทางบวกต่อนักเรียนจึงมีความสำคัญต่อการแสดงออกกับนักเรียนและบรรยายขั้นตอนวิธีการคิดทางบวก ซึ่งจะได้ผลดีถ้าครูมีสติในขณะคิด โดยรู้ลมหายใจขณะใคร่ครวญเรื่องที่คิดตามใบความรู้ที่ 5 (5 นาที) 2) ให้แต่ละคนยกตัวอย่าง การเปลี่ยนความคิดทางลบต่อนักเรียนเป็นความคิดทางบวกโดยมีสติในการคิด ตามใบกิจกรรม 5.1 (8 นาที)

	3) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการคิดทางบวกกับนักเรียนจากเรื่องเล่าของแต่ละคน (15 นาที) 4) วิทยากรเชื่อมโยงกับการสื่อสารทางบวกกับนักเรียนโดยบรรยายหลักการสื่อสารทางบวกทั้งด้วยภาษาท่าทางและคำพูดและนำมาใช้ในการเสริมแรงเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามใบความรู้ที่ 5.2 (5 นาที) 5) ให้แต่ละคนยกตัวอย่างการสื่อสารทางลบ มาเป็นทางบวกตามใบกิจกรรมที่ 5.2 (15 นาที) แบ่งกลุ่ม 3 – 4 คน ให้แต่ละคนเล่าตัวอย่างและเลือก 1 เรื่องเตรียมนำเสนอกลุ่มด้วยบทบาทสมมุติ (12 นาที)
ขั้นสรุปผล	6) สรุปเรื่องที่ได้เรียนรู้และแผนบุคคลที่จะนำไปใช้ในห้องเรียนตาม ใบกิจกรรมที่ 5.3
ขั้นประเมินผล	7.ทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครู หลังการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนตามแบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 5

ใบกิจกรรมที่ 5.1 การคิดทางบวก

เรื่องที่คิดลบ

.....

.....

ความคิดทางลบในเรื่องนั้น

.....

.....

.....

.....

ความคิดทางบวกที่มาทดแทน

[illegible]

เกณฑ์การพิจารณาความคิดทางบวก

1. เป็นสิ่งที่มีอยู่จริงแต่ถูกมองข้ามไป
2. ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้น
3. นำไปสู่การกระทำที่ดีขึ้น

ลองแลกเปลี่ยนในกลุ่มดูว่าความคิดทางบวกที่เกิดขึ้นตรงกับเกณฑ์ ทั้ง 3 ข้อหรือไม่ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการคิดทางบวกอย่างอื่นๆ

ใบกิจกรรมที่ 5.2 เปลี่ยนการสื่อสารทางลบ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

Prince of
Pattani Camp

การสื่อสารทางลบที่ทำได้	การสื่อสารทางบวกที่น่าจะปรับใหม่
	1. ภาษาท่าทาง 2. คำพูด

นำเสนอในกลุ่มและเลือก 1 เรื่องนำเสนอกลุ่มใหญ่ในรูปแบบบทบาทสมมติ

ใบกิจกรรมที่ 5.3

หัวข้อ	สิ่งที่ได้เรียนรู้	แนวทางในการนำไปใช้
1) คุณค่าความเป็นครู 2) สมาธิและสติ 3) การจัดการพฤติกรรม กลุ่มในชั้นเรียน - กติกาและกิจวัตรในชั้นเรียน - การจัดการเรียนการสอน 4) การจัดการกับพฤติกรรม รายบุคคลของนักเรียน - การคิดทางบวก - การสื่อสารและการให้แรงเสริม		

ใบความรู้ที่ 5 การจัดการทางบวกและการให้แรงเสริม

ทิสนา แคมมณี(2548) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ แม้ว่าการจัดการกับพฤติกรรมกลุ่มในห้องเรียน จะช่วยป้องกันปัญหาไปได้มาก แต่นักเรียนแต่ละคนก็มีภูมิหลังต่างกัน ผู้ที่มีภูมิหลังเปราะบางจากสภาพครอบครัวหรือจุดด้อยในตนเองก็มีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้มากกว่านักเรียนทั่วไป ครูจึงควรเข้าใจว่าเด็กเหล่านี้ไม่ได้มุ่งร้ายต่อเรา แต่เขาอาจมีปัญหาบางประการการคิดทางบวกต่อนักเรียนและการหาทางปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จึงมีความสำคัญการคิดทางบวก

ความคิดที่เป็นสาเหตุสำคัญของความเครียด ในทางจิตวิทยาเป็นที่ทราบกันดีว่า

เหตุการณ์ + ความคิด - อารมณ์ - พฤติกรรม

ดังนั้น ความคิดที่ไม่ดี ก็จะทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่ได้ แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดี ความทุกข์และความเครียดก็จะเป็นผลตามมา

ในหลักสูตรวิปัสสนาของอาจารย์โกเอ็นก้า อาจารย์ได้เล่านิทานเรื่องเด็กสอง คนที่ไปซื้อน้ำมัน พืชมาให้แม่แล้วทำหกเหลือครึ่งขวด คนหนึ่งร้องไห้เสียใจที่ทำน้ำมัน พืชหกไปครึ่งขวด อีกคนยิ้มได้ที่น้ำมันยังเหลือครึ่งขวด นี่คือนิทานที่สอนว่าการที่คนเรามีความทุกข์ ความเครียดก็เพราะความคิดของเราเอง จากเหตุการณ์เดียวกันคือมีน้ำมันอยู่ครึ่งขวด

เด็กคนแรก ความคิดลบก็คือมองส่วนที่สูญเสียไป อารมณ์ลบก็คือรู้สึกผิด เสียใจพฤติกรรมลบก็คือร้องไห้

เด็กคนที่สอง ความคิดบวกก็คือมองส่วนที่เหลืออยู่ อารมณ์บวกก็คือรู้สึกมี กำลังใจ มีความหวัง พฤติกรรมบวกก็คือยิ้มได้

หากเด็กคนใดคนหนึ่ง ใน ๒ คนนี้บอกแม่ว่าจะไปช่วยแม่ค้าในตลาดจนได้เงินกลับไปเติมน้ำมันให้เต็มขวด ท่านคิดว่าน่าจะเป็นเด็กคนใด

คำตอบก็คือ เด็กคนที่ยิ้มได้ เพราะความคิดทางบวกจะทำให้เขามีกำลังใจที่จะแก้ไขปัญหาต่อไป

ในชีวิตจริงของคนเราก็คือเป็นเช่นนี้ ความคิดทางลบเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวและ เราก็รู้สึกจริงจังกับมันโดยไม่คิดทางอื่น อารมณ์บวกพฤติกรรมที่เป็นทุกข์จึงตามมา ดังนั้นการที่จะป้องกันความเครียดได้ก็คือ การฝึกความคิดทางบวกซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

- 1) รู้เหตุการณ์ที่อาจทำให้เกิดความคิดทางบวกได้
- 2) ค้นหาความคิดลบและผลที่เกิดขึ้น(อารมณ์และพฤติกรรม)
- 3) ค้นหาความคิดบวกแทนความคิดลบ
- 4) บอกกับตนเองเพื่อย้ำเตือนการคิดทางบวก

การคิดทางบวกไม่ใช่การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (เช่น ไม่ชอบนักเรียนคนนี้ ก็คิดว่าอดทนหน่อยอีกปีหนึ่งก็พ้นแล้ว) สิ่งเหล่านี้เป็นความคิดบวกเทียม ท่านสามารถตรวจสอบตนเองได้ว่าความคิดบวกจริงหรือไม่ ด้วยเกณฑ์ 3 ประการคือ

- 1) ด้านบวกเป็นสิ่งที่มืออยู่จริงแต่มองข้ามไป
- 2) เมื่อคิดแล้วทำให้ความรู้สึกดีขึ้น
- 3) นำไปสู่การกระทำหรือการแก้ไขปัญหาคิดดีขึ้น

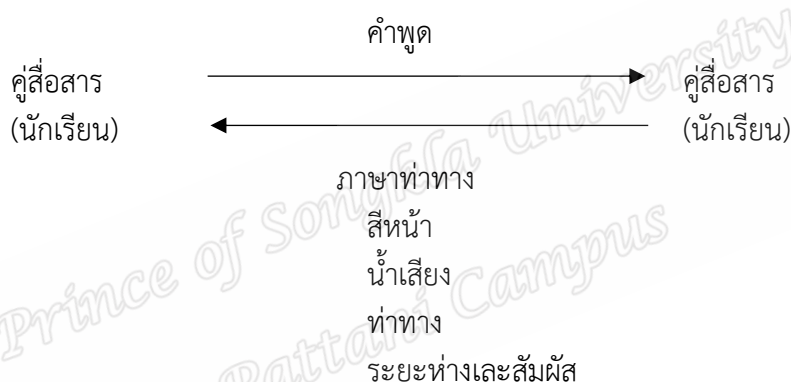
การคิดทางบวกจะทำได้ง่ายถ้ามีอยู่ในภาวะจิตใจที่สงบ ดังนั้นการฝึกคิดทาง บวกจึงสามารถใช้หลักของสติมาประยุกต์ได้ เรียกว่าเป็นการคิดใคร่ครวญอย่างมีสติ วิธีการก็คือ รู้ลมหายใจในขณะที่ใคร่ครวญเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความคิด ทางลบเสียใหม่และทำตาม 4 ขั้นตอนข้างต้น

การสื่อสารทางบวกและการใช้แรงเสริม

เมื่อสามารถมองนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมด้วยการคิดทางบวกแล้ว สิ่งสำคัญก็คือ ต้องมีการหาทางออกหรือแก้ปัญหาคิดดีขึ้น เครื่องมือที่สำคัญของครูในการจัดการก็คือการสื่อสารทางบวกและการให้แรงเสริม

การสื่อสารทางบวก

คนเรามีการสื่อสารต่อกันในลักษณะคู่สื่อสาร คือ การสื่อสารทั้งด้านคำพูดและภาษาท่าทาง จะมีผลซึ่งกันและกัน ดังในแผนภาพ

การจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนจึงต้องใช้หลักการสื่อสารที่สำคัญ คือ

1) การใช้ภาษาท่าทาง มีส่วนสำคัญในการทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่าคุณเอง ควรหยุดหรือควรดีขึ้นในการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ครูที่สามารถใช้สายตา สีหน้า น้ำเสียง ที่แสดงความจริงจัง แต่ไม่ก้าวร้าวจะช่วยหยุดพฤติกรรมได้ดีกว่า บางครั้งครูอาจจะต้องแสดงท่าทางที่จริงจัง เดินเข้าหาและจับตัวเขาไว้ เพื่อให้หยุด พฤติกรรมโดยนักเรียนไม่รู้สึกว่าตนถูกปฏิบัติด้วยความรุนแรง หรือไม่เป็นธรรม การมีสติในขณะที่แสดงภาษาท่าทาง (รู้ลมหายใจ) จึงช่วยได้อย่างมาก

2) การใช้คำพูด มีส่วนที่ทำให้เกิดความเข้าใจหรือสร้างความเข้าใจผิดขึ้น กับการเลือกสื่อความหมาย ในทางจิตวิทยาการใช้ “ภาษาฉัน” โดยบอกความรู้สึก ความคิด ความต้องการของเราจะทำให้เกิดความเข้าใจ ในทางตรงข้ามการใช้ “ภาษา เธอ” โดยตำหนิ บ่น ว่า สอน ผู้อื่น จะทำให้เกิดความไม่เข้าใจ รู้สึกว่าเป็นผู้ผิด และยั่วให้เกิดการตอบโต้ ดังนั้น การมีสติในขณะที่พูดและใช้ “ภาษาฉัน” ในการ สื่อสารก็จะทำให้เปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

การใช้ภาษาเธอ เอนี่วิ่งพล่านไปทั่ว กลับไปที่โต๊ะเดี๋ยวนี ทำไมเธอถึงไม่ทำงานตามสั่งการใช้ภาษาฉัน ฉันต้องการให้เธอกลับไปนั่งที่โต๊ะ ฉันเป็นห่วงที่เธอไม่ได้ทำงานที่ครูมอบให้การให้แรงเสริม

ประกอบด้วยการให้แรงเสริมทางลบกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และให้แรงเสริมทางบวกกับพฤติกรรมที่ดีขึ้น ทั้งนี้ ควรทำโดยใช้หลักของ สติและการสื่อสารทางบวก ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

การให้แรงเสริมทางลบกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือการจำกัดพฤติกรรม ควรทำทันทีที่พฤติกรรมเกิดขึ้น ก่อนที่มันจะขยายตัวไป แต่ก็ควรระวัง กับพฤติกรรมที่เห็นอาจมีอะไรที่เราไม่รู้มาก่อน เช่น เด็กคนหนึ่งทำร้ายเด็กอีกคนหนึ่ง อาจเป็นการตอบโต้ที่ถูกแกล้งก่อน (ถ้าไม่แน่ใจควรหาข้อมูลและอาจต้องจัดการกับทั้งคู่) วิธีการเสริมแรงทางลบทำได้หลายวิธีตามลำดับ วิธีเหล่านี้จะได้ผลดีถ้าทำอย่างมีสติ คือ รู้ลมหายใจไปด้วย

- มองและเอ่ยชื่อ การบอกอย่างหนักแน่น (ไม่ใช่ดุร้าย) จะทำให้นักเรียนรู้ตัวและหยุดพฤติกรรมได้ ในบางรายต้องบอกพฤติกรรมที่ต้องการด้วย เช่น ให้ กลับไปที่นั่ง ทั้งนี้ต้องใช้น้ำเสียงที่แสดงจริงจังประกอบด้วย

- การประชิดโต๊ะนักเรียน ช่วยให้นักเรียนรู้ว่าควรหยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ควรทำด้วยความมั่นใจแต่ไม่รีบร้อน รู้ลมหายใจขณะเดินไป เมื่อถึงโต๊ะ ก็มองด้วยสายตาตักเตือนว่าเราดูพฤติกรรมของเขาอยู่

- การเผชิญหน้ากับนักเรียน หากนักเรียนยังคงไม่หยุดพฤติกรรม ครู สามารถเสริมแรงทางลบไปอีกขั้นหนึ่ง ด้วยการโน้มตัวลงไปใกล้กับนักเรียนโดยใช้มือ วางที่โต๊ะ โน้มตัวเข้าหาใช้คำพูดบอกสิ่งที่จะให้นักเรียนทำหรืออาจต้องใช้การกระทำประกอบ เช่น จับมือเขาไว้ ควรทำไปโดยรู้ลมหายใจ จะทำให้นักเรียนรู้ว่าเอาจริง ขณะเดียวกันก็ทำไปด้วยความเมตตาไม่ใช้อารมณ์

การใช้แรงเสริมทางบวกกับพฤติกรรมที่ดีขึ้น นักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรม ครูควรหาโอกาสให้เขาได้ทำสิ่งดีๆ และได้รับคำชม ลองให้เขาช่วยทำกิจวัตรในห้องเรียน เช่น ลบกระดาน แจกสื่อ ฯลฯ และเมื่อนักเรียนลบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็ควรให้มีโอกาสให้คำชม พร้อมทั้งใช้ภาษาท่าทาง เช่น ตบไหล่ จับต้น แขน ลูบศีรษะ ก็จะช่วยให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ดีขึ้น

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

- เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นชัดเจนครบถ้วน
 1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติด้านนั้นไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน
 0 คะแนน หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติด้านนั้นเลย ขาดบกพร่องอย่างชัดเจน

ที่	ชื่อ-สกุล	ความรับผิดชอบ (2)	การวางแผน (2)	การมีส่วนร่วม (2)	ความสามัคคี (2)	ความตั้งใจ (2)	รวม (10)	ผลการประเมิน
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

เกณฑ์การประเมิน

- ได้คะแนน 9-10 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดีมาก
- ได้คะแนน 7-8 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับดี
- ได้คะแนน 5-6 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับปานกลาง
- ได้คะแนน 3-4 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับน้อย
- ได้คะแนน 2-1 คะแนน พฤติกรรมการเข้าร่วมอบรมในระดับที่ต้องปรับปรุง

แบบทดสอบย่อย เรื่องที่ 5

1. เด็กที่มีความอัจฉริยภาพ ชอบเอาเรียดเอาเปรียบมักมีอารมณ์ไม่แจ่มใส มักมีสาเหตุมาจากอะไร
 - ก. ขาดความอิสระ
 - ข. ขาดความรัก
 - ค. ขาดเพื่อน
 - ง. ขาดความอบอุ่น
2. ปัญหาใด คือปัญหาที่แสดงให้เห็นถึง การพัฒนาบุคลิกภาพทางสังคมของเด็กโดยตรง
 - ก. ดิฉันรู้สึกว่ามีเสมหะอยู่ในลำคอตลอดเวลา เวลาพูดต้องกระแอมเสียก่อนทุกที ทำอย่างไรถึงจะหายละ
 - ข. น้ำมันใส่ผมมีประโยชน์ต่อผมหรือเปล่าครับ
 - ค. ความสกปรกจะทำให้เป็นกลากเกลื้อนได้ไหมคะ
 - ง. ทำไมเสียงของผมที่เปล่งจึงแหลมและทำไมไม่มีลูกกระเดือกเหมือนผู้ชายคนอื่นเขา
3. ข้อใดมิใช่หลักการเสริมแรงทางบวกที่ถูกต้อง
 - ก. เมื่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิดต้องให้การเสริมแรงทันที
 - ข. การเสริมแรงทางสังคมต้องระมัดระวัง ในกรณีที่เป็นการให้อาหารหรือสิ่งของ
 - ค. ตัวเสริมแรงต้องที่ขนาดและปริมาณที่มากพอสมควร
 - ง. ถ้าเป็นการเสริมแรงทางสังคมผู้ให้ต้องแสดงออกอย่างจริงจัง
4. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
 - ก. ครูต้องเตรียมการสอนทุกวัน
 - ข. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างของบุคคล
 - ค. สมศรีเป็นครูมาหลายปีแล้วไม่จำเป็นต้องเตรียมการสอน
 - ง. แม้จะสอนจนชำนาญก็ควรมีสื่อการสอนประกอบด้วย
5. ข้อใดไม่สอดคล้องกับวิถีทางแห่งประชาธิปไตย
 - ก. ส่งเสริมให้นักเรียนรักษาผลประโยชน์ของตนเอง
 - ข. ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง
 - ค. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกัน
 - ง. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ

เรื่องที่ 6 การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน (1.5 ชั่วโมง)

แนวคิด

ความรู้เกี่ยวกับชุดกิจกรรม การจะสร้างชุดกิจกรรมขึ้นมา นั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจ ความหมายของชุดกิจกรรม ประเภท และจุดมุ่งหมายของชุดกิจกรรมเสียก่อน ซึ่งชุดกิจกรรมนั้น ประกอบด้วยทฤษฎี คำนิยามและความสำคัญของชุดกิจกรรม

กระบวนการสร้างชุดกิจกรรม ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ที่มากมาย เช่น การ กำหนด วัตถุประสงค์ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การกำหนดสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง

วัตถุประสงค์

1. เข้าใจความหมายของการฝึกอบรม
2. สามารถสร้างชุดกิจกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนได้

กิจกรรมระหว่างฝึกอบรม

1. ศึกษาเอกสารการฝึกอบรม 6.1 และ 6.2
2. ปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในเอกสารการฝึกอบรมแต่ละตอน

สื่อการฝึกอบรม

เอกสารฝึกอบรมเรื่องที่ 6

ตอนที่ 6.1 ความรู้เกี่ยวกับชุดกิจกรรม

ตอนที่ 6.2 กระบวนการสร้างชุดกิจกรรม

ประเมินผล

1. ประเมินจากแบบประเมินตนเองก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม
2. ประเมินผลจากการตอบกิจกรรมในเรื่องที่ 6
3. ประเมินผลจากการสร้างชุดกิจกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน

โดยมีกระบวนการจัดการชั้นในใบกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอน	กิจกรรมที่จะสอดแทรกในระหว่างการสอน เพื่อควบคุม พฤติกรรมของผู้เรียน/ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	1. วิทยากรเกริ่นนำและนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างชุด กิจกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนได้
ขั้นตอนการสอน	2.1 ผู้อบรมกำหนดให้ผู้เข้ารับการอบรมจัดกลุ่มเป็น 3 กลุ่มและ ปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ 6 ดังนี้

	2.2 สมาชิกแต่ละคนศึกษาใบความรู้ที่ 6 แล้วร่วมกันอภิปรายในสร้างชุดกิจกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม 2.3 ให้แต่ละกลุ่มเสนอชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน
ขั้นสรุปผล	3. แต่ละคู่ประมวลสรุปผลการอภิปรายเป็นแนวคิดของกลุ่ม และนำเสนอต่อที่ประชุม 4. แต่ละกลุ่มเสนอชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน 5. วิทยากรเติมเต็มความรู้ให้กับผู้อบรมตามใบงานที่ 6
ขั้นประเมินผล	5. ทดสอบด้วยแบบประเมินทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนของครูหลังการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครู เรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน เพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้ทำมา นำเสนอต่อเพื่อนครูเพื่อปรับปรุงและเสนอแนะแนวทางแก้ไขให้สมบูรณ์เพิ่มขึ้นต่อไป

ใบความรู้เกี่ยวกับชุดกิจกรรมที่ 6 ดังนี้

ตอนที่ 6.1

ความรู้เกี่ยวกับชุดกิจกรรม โปรดอ่านหัวเรื่องแนวคิดและวัตถุประสงค์ของตอนที่ 6.1 ศึกษาหัวเรื่อง

6.1.1 ทฤษฎี ค่านิยม และความสำคัญของชุดกิจกรรม

6.1.2 ประเภท และจุดมุ่งหมายของชุดกิจกรรม

แนวคิด

ตอนที่ 6.1.1 ชุดกิจกรรมเป็นชุดสื่อประสมที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองตามหลักปรัชญาสภาพนิยม โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและใคร่ครวญตามที่ละนิดตามลำดับ ได้ร่วมกิจกรรมอย่างมีความสนใจและสนุกสนาน ได้รับคำชม ประสพการณ์ที่เป็นความสำเร็จ และเกิดความพึงพอใจ

ตอนที่ 6.1.2 ชุดกิจกรรมในปัจจุบันนั้นมีความหลากหลายในด้านของประเภทชุดกิจกรรม โดยการเลือกประเภทชุดฝึกอบรมนั้นจะต้องมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมายและพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก นักวิชาการได้แบ่งชุดกิจกรรมออกเป็นประเภทต่างๆ

วัตถุประสงค์ เมื่อศึกษาตอนที่ 6.1 จบแล้วผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมสามารถ

1. เข้าใจทฤษฎี คำนิยาม และความสำคัญของชุดกิจกรรม
2. สามารถแยกแยะประเภทของชุดกิจกรรมได้

เรื่อง 6.1

ความหมาย และความสำคัญของชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ความหมายของชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่รวบรวมสื่อ กระบวนการ และกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จุดเด่นของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการจัดการด้านกายภาพและจิตวิทยา คือ สมองวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา ทำให้สามารถแก้ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ เป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่องผสมผสานสาระการเรียนรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนและสมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น คำใหม่ที่ยังไม่มีนักการศึกษาท่านใดให้ความหมายไว้ แต่มีผู้ให้ความหมายของคำบางคำที่มีลักษณะและความหมายใกล้เคียงกัน คือ ชุดการสอนหรือชุดการเรียน การสอน ชุดการสอนเป็นคำในภาษาอังกฤษที่เรียกชื่อต่างกัน เช่น Learning Package Instruction Package หรือ Instruction Kits

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน คือ สื่อที่วิทยากรสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรม อาจจะสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่นำมาประสมประสานกัน เพื่อให้ความเหมาะสมกับเนื้อหา และเกิดความสนใจของผู้ร่วมการฝึกอบรม โดยเน้นด้านการจัดการชั้นเรียนโดยเฉพาะ การฝึกอบรมนั้นจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ และสามารถทำให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นและตรงตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม พร้อมทั้งมีการเสริมแรงตลอดการจัดฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีแรงกระตุ้นและดำเนินพฤติกรรม ที่เกิดความเปลี่ยนแปลงในขณะจัดฝึกอบรมไปเรื่อยตลอดไป

การจัดการชั้นเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้นั้น ครูจะต้องทำในสิ่งต่อไปนี้คือ (Jere Brophy, 1999 : 48)

1. การจัดเก็บ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ในชั้นเรียน
2. การกำหนดลักษณะการเคลื่อนไหวของนักเรียนในชั้นเรียน
3. การกำหนดกฎระเบียบในชั้นเรียนตั้งแต่วันแรกของปีการศึกษา
4. การเริ่มและการสิ้นสุดการสอนด้วยความราบรื่น
5. การจัดการเกี่ยวกับการเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนในระหว่างชั่วโมงเรียน

6. การจัดการเกี่ยวกับการทำกิจกรรมของนักเรียน เริ่มจากการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ บทเรียน และจัดอุปสรรคหรือสิ่งที่จะรบกวนการเรียนรู้ให้มน้อยที่สุด

7. การดำเนินงานให้การเรียนรู้เป็นไปในทางที่ครูได้กำหนดหรือวางแผนไว้

8. การดำเนินการเพื่อให้นักเรียนพัฒนาตามความต้องการของนักเรียนแต่ละคนงานในหน้าที่ของครูด้าน โดยการจัดการชั้นเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จึงเป็นงานที่ ครูมีภารกิจสำคัญพอ ๆ กับการจัดการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมที่เน้นการจัดการชั้นเรียนด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

การจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เป็นการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ตลอดจนเป็นการป้องกันปัญหาด้านพฤติกรรมก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้นจริง แคทรีน เคเซอร์ (Catherine H. Kaser, 2000) ได้สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการจัดชั้นเรียนทางกายภาพไว้ดังนี้

1.1 ปัจจัยเงื่อนไขของความสำเร็จในการดำเนินงานจัดการชั้นเรียนจากการสังเคราะห์ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนได้ว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการดำเนินงานจัดการชั้นเรียนของครู

1.2 ลักษณะของการจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่ดีจากงานวิจัยในปัจจุบันพบว่าการจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่ดีนั้นจะสะท้อนลักษณะดังต่อไปนี้

1.2.1 มีการจัดที่ว่างในชั้นเรียนอย่างชัดเจนเพื่อใช้อเนกประสงค์และเพื่อให้นักเรียนมั่นใจในการใช้ที่ว่างของตน ตัวอย่างเช่น ชั้นเรียนจะประกอบด้วยพื้นที่ทั้งในส่วนที่มีการเคลื่อนไหวอย่างพลุกพล่านได้แก่บริเวณที่มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน และที่ว่างส่วนตัวที่นักเรียนจะทำงานได้โดยลำพัง เช่น โต๊ะในแถวของนักเรียนแต่ละคน เป็นต้น

1.2.2 ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนมีปัญหาทั้งทางด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมอาจแก้ปัญหาได้ด้วยการแยกออกมาอยู่ในที่ว่างมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสงบ มีสมาธิในการทำงานได้อย่างอิสระ

1.2.3 มีที่ว่างส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน และมีพื้นที่ของนักเรียนทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ จึงควรจัดสถานที่เฉพาะเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับครู และอาจจะมีการจัดเก็บอุปกรณ์ต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ สื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ

1.2.4 ลักษณะที่นั่งของนักเรียนเป็นแถวเพื่อสะดวกในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาการ ในขณะที่การจัดที่นั่งแบบกลุ่มจะให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

1.2.5 การจัดชั้นเรียนในบริเวณที่จำกัดและมีการใช้อย่างหนาแน่น เช่น บริเวณที่เหลาดินสอ ที่ว่างถึงขยะหลังห้อง หรือบริเวณที่มีการเรียนการสอน ตลอดจนส่วนที่จะทำให้ นักเรียนถูกรบกวน โดยง่าย ครูควรจัดให้นักเรียนนั่งห่างออกไป

1.2.6 ครูและนักเรียนทั้งชั้นควรมองเห็นกันและกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้ลักษณะของการเคลื่อนไหวในชั้นเรียนนั้น ควรให้ครูมีโอกาสใกล้ชิดนักเรียนได้มากที่สุด

1.2.7 ควรจำกัดสิ่งรบกวนทางการมองเห็นและการได้ยินที่จะมารบกวนความสนใจ และพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งจะทำให้เกิดผลต่อการดำเนินงานในชั้นเรียน

1.2.8 การจัดที่ว่างสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรให้นั่งอยู่ใกล้กับครูจะทำให้เกิดผลดี เพราะการทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่จะทำให้ครูสามารถจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเท่านั้น หากแต่ยังจะช่วยครูให้สามารถพูดส่งเสริมนักเรียนในทางบวก โดยอนุโลมหรือยินยอมทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาบ้าง

1.2.9 การจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อยจะมีประโยชน์และทำให้เกิดพลัง เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามสภาพทางกายภาพในชั้นเรียนควรจะเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะทางวัฒนธรรมและทางภาษาของนักเรียน ซึ่งควรจะเป็นไปตามความต้องการเฉพาะ

1.3 สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดที่นั่งของนักเรียนและครู

1.3.1 การจัดที่นั่งของนักเรียนการจัดที่นั่งของนักเรียนนั้น สิ่งสำคัญที่ครูจะต้องคำนึงถึง คือ การเลือกรูปแบบการจัดโต๊ะนักเรียนให้เหมาะสมกับวิธีการสอนของครู และการจัดที่ว่างสำหรับการเคลื่อนที่ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ถ้าชั้นเรียนใดมีผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอยู่ด้วย ครูควรพิจารณาจัดที่นั่งสำหรับผู้เรียนเหล่านี้ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน เช่น ผู้เรียนที่มีปัญหาทาง สายตาควรนั่งหน้าชั้น ผู้เรียนที่มีปัญหาออทิสติกควรนั่งใกล้ครู เป็นต้น อย่างไรก็ตามการจัดที่นั่งให้ผู้เรียนในชั้นเรียน แมคเล็ด ฟิชเชอร์ และฮูเวอร์ (Joyce McLeod, Jan Fisher and Ginny Hoover, 2003: 6) ให้ข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ต้องเหมาะสมกับรูปแบบการสอนของครูหรือกิจกรรมที่ครูใช้บ่อยๆ
- 2) จะต้องยืดหยุ่น ดังนั้นผู้เรียนจะสามารถจัดโต๊ะเรียนในแบบอื่นๆ ได้สะดวก

รวดเร็วและเหมาะสมกับกิจกรรม

- 3) จะต้องมที่ว่างสำหรับการเคลื่อนที่ มีที่เก็บของและที่ตั้งวางอุปกรณ์
- 4) จัดให้มีที่ว่างและที่ส่วนตัวสำหรับผู้เรียนแต่ละคน

ทั้งนี้ครูควรพิจารณาและใช้ความละเอียดรอบคอบในการดำเนินการกำหนดรูปแบบของการจัดที่นั่งสำหรับนักเรียนและของครูในชั้นเรียนตลอดจนการจัดที่นั่งเสริมสำหรับการทำกิจกรรมพิเศษ หรือการจัดที่นั่งสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนแบบเรียนรวม

1.3.2 การจัดที่นั่งสำหรับครูการจัดโต๊ะและที่นั่งของครูถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อบรรยากาศในชั้นเรียน เช่นเดียวกัน แมคเล็ด ฟิชเชอร์และฮูเวอร์ เสนอแนะแนวทางในการพิจารณาไว้ดังนี้ (Joyce McLeod et.al., 2003: 9)

1) การจัดที่นั่งครูไว้หลังห้องเรียน จะเป็นการส่งเสริมบรรยากาศของการเรียนที่เน้นนักเรียน ในขณะที่เดียวกันครูสามารถทำงานของตนและสามารถจับตาดูพฤติกรรมของนักเรียนไปด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูได้โดยที่เพื่อนไม่ได้สังเกตเห็นอีกด้วย

2) การจัดที่นั่งครูไว้หน้าห้องเรียน เป็นการส่งเสริมบรรยากาศของชั้นเรียนแบบมีการควบคุม และครูสามารถมองเห็นความเป็นไปสภาพของห้องเรียนทั่วทั้งห้องในขณะที่ครูสั่งให้นักเรียนทำงาน แต่การจัดที่นั่งเช่นนี้ครูจะไม่สามารถพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัวได้

3) การจัดที่นั่งครูไว้กลางห้องท่ามกลางที่นั่งของนักเรียน การจัดเช่นนี้เป็นการส่งเสริมบรรยากาศของการที่ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก นักเรียนสามารถมายังโต๊ะครูได้ง่าย แต่การจัดที่นั่งเช่นนี้ครูไม่สามารถพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัวได้

4) การจัดที่นั่งครูไว้นอกห้องเรียน ทำให้เห็นว่าครูมีที่ทำงานเป็นส่วนตัว ดังนั้นการพูดคุยกับนักเรียนเป็นการเฉพาะจึงสามารถทำได้อย่างสะดวกแต่อาจมีปัญหาด้านการดูแลพฤติกรรมนักเรียน

ไม่ว่าครูจะจัดที่นั่งของตนอยู่ที่ใดของห้องเรียนสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่คุณควรคำนึงคือการจัดสิ่งของที่อยู่บนโต๊ะของครูด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่รกรุงรังเพราะนอกจาก จะได้รับคำชื่นชมจากผู้พบเห็นแล้วยังเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในด้านความมีระเบียบอีกด้วย

1.4 การจัดตกแต่งห้องเรียน นอกเหนือจากการจัดที่นั่งสำหรับนักเรียนและครูแล้ว การจัดการชั้นเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามเป้าหมายของบทเรียนในแต่ละวันได้เป็นอย่างดี คือการจัดตกแต่งส่วนอื่นๆ ของห้องเรียน ได้แก่ การจัดมุมส่งเสริมความรู้ มุมอ่านหนังสือ ศูนย์การเรียนรู้ ป้าย นิเทศ เป็นต้น การจัดตกแต่งห้องเรียนหรือการจัดมุมเสริมประสบการณ์ในแต่ละระดับชั้น ครูควร พิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละวัย ดังนี้

1.4.1 ห้องเรียนระดับอนุบาลจะต้องมีมุมเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริม พัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน จึงต้องตกแต่งด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นของจริงเสมือนจริงหรือสิ่งจำลองที่มีขนาดย่อส่วนที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของนักเรียน และควรมีลักษณะยืดหยุ่นคล้ายบ้านมากที่สุด นักเรียนควรนั่งทำงานกับพื้นหรืออาจมีโต๊ะเก้าอี้ที่มีขนาดเล็กเหมาะสมกับวัยห้องเรียนควรประกอบด้วยมุมเสริมประสบการณ์และ

1.4.2 ห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษา การจัดมุมเสริมประสบการณ์ในห้องเรียนอาจประกอบด้วย มุมอ่านหนังสือ มุมเกม มุมวิทยาศาสตร์ สิ่งที่สำคัญคือเป็นมุมที่มีกิจกรรมหรือแหล่งการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร เช่น มุมคณิตศาสตร์ มุม วิทยาศาสตร์ มุมภาษาไทย มุมภาษาอังกฤษ มุมสังคมศึกษา มุมศิลปะ โดยมุมต่าง ๆ เหล่านี้ครูอาจจัดรวมกันเป็นมุมเสริมประสบการณ์หรือทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความรู้ที่สัมพันธ์กับบทเรียน องค์ประกอบในมุมต่างๆ นั้น

1.4.3 ห้องเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูอาจจัดมุมเสริมประสบการณ์ได้เช่นเดียวกับการจัดห้องเรียนระดับประถมศึกษา แม้ว่าทางโรงเรียนจัดเป็นห้องเรียนเฉพาะวิชา เช่น ห้องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ห้องเรียนระดับมัธยมนี้อาจมีมุมเสริมประสบการณ์ มุมอ่าน เกมการศึกษา เป็นมุมที่จัดให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่กำลังเรียนเพิ่มเติมจากที่ครูสอน

อย่างไรก็ตามการจัดการชั้นเรียนทางกายภาพของโรงเรียนในบ้านเรานั้น มีสภาพ ลักษณะ และมีข้อจำกัด แตกต่างอยู่มากทั้งทางด้านขนาดของห้องเรียน จำนวนนักเรียนในชั้นที่มีจนมาก

เกินไป รวมถึงข้อจำกัดทางด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้วยเหตุนี้ครูมืออาชีพจึงควรใช้ดุลพินิจในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ชุดกิจกรรมเน้นการจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา

การจัดการชั้นเรียนนอกเหนือจากการสร้างบรรยากาศทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนแล้ว สิ่งที่คุณครูมืออาชีพควรต้องศึกษาพัฒนาความสามารถของตนเองอยู่ตลอดเวลา คือ การจัดการสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อการส่งเสริมความสนใจ ความเข้าใจ ความกระตือรือร้นในการเรียน รวมถึงการจัดสิ่งต่างๆ ที่รบกวนหรือยับยั้งการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งก็ได้แก่ การจัดการสิ่งแวดล้อมทางด้านจิตวิทยานั่นเอง จึงเป็นหน้าที่ของคุณครูมืออาชีพที่จะต้องจัดการด้านต่างๆ ในชั้นเรียนให้เป็นไปได้ด้วยดี

2.1 ความหมายของการจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา

การจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา หมายถึงการจัดการเกี่ยวกับความรู้สึก เจตคติและพฤติกรรมของนักเรียนโดยมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมระเบียบวินัยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อมุ่งให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้อย่างสูงสุด บรรยากาศทางจิตวิทยาในแต่ละชั้นเรียนจึงขึ้นอยู่กับแนวคิดหรือความเชื่อในการจัดการศึกษาของครูหรือของสังคมในแต่ละยุคสมัยว่ามุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนอย่างไร เช่น ต้องการให้ห้องเรียนเงียบสงบเพื่อให้นักเรียนทุกคนตั้งใจเรียนและมุ่งอยู่กับการทำงานตรงหน้าให้สำเร็จ ซึ่งบางครั้งห้องเรียนสงบเรียบร้อยอาจทำให้นักเรียนบางคนไม่มีความสุขและอาจเกิดปัญหาการหนี

บทบาทการเป็นผู้นำของครูแต่ละประเภทจะมีผลต่อความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนและยิ่งไปกว่านั้นอาจมีผลต่อความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผู้อื่นหรือต่อตนเองอีกด้วย ไครก เคอร์ (Dreikurs อ้างถึงใน Eby, 1998: 39-40) แบ่งประเภทของลักษณะของบุคลิกภาพและบทบาทการเป็นผู้นำของครูเป็น 3 ประเภทดังนี้

1) ครูที่มีลักษณะเผด็จการ (autocratic teacher) ครูที่มีลักษณะเช่นนี้เชื่อว่าตนเองมีความรับผิดชอบต่อการดำเนินการใดๆ ในชั้นเรียนตั้งแต่การจัดตกแต่งห้องเรียนทางกายภาพเพื่อการจัดระเบียบในชั้นเรียน การจัดตารางเรียนที่ไม่ยืดหยุ่น จากความคิดเช่นนี้ครูจึงมีความรับผิดชอบที่จะกำหนดกฎระเบียบทั้งหมดของชั้นเรียนซึ่งรวมถึงการกำหนดบทลงโทษแก่นักเรียนที่ประพฤติผิดกฎด้วยตัวของครูเอง

2) ครูที่มีลักษณะปล่อยปละละเลย (permissive) ครูประเภทนี้จะมีลักษณะอ่อนอ่อนผ่อนตามและไม่มีพลัง ในชั้นเรียนอาจมีกฎระเบียบเพียงเล็กน้อยให้นักเรียนได้ปฏิบัติและไม่ได้ให้ความสนใจกับการที่นักเรียนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างสม่ำเสมอ การลงโทษของครูประเภทนี้มักจะให้อภัยไม่ค่อยเอาจริงเอาจังกับนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบและดูเหมือนว่าครูจะไม่มีอำนาจมากเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนทำงานตามที่ครูกำหนด

3) ครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย (Democratic style) ครูที่เป็นประชาธิปไตยจะไม่มีลักษณะของความเป็นเผด็จการหรือปล่อยปละละเลย แต่จะมีความมั่นคงมีเหตุผลเกี่ยวกับความคาดหวังของตนที่มีต่อการเรียนรู้และการแสดงพฤติกรรมของเด็ก ครูจะใช้อภิปรายร่วมกับนักเรียนและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียน

ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่าครูมืออาชีพจึงควรเป็นครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตยเพราะจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการสร้างบุคลิกของการมีความมั่นใจในตนเองให้นักเรียน รวมทั้งเพื่อจะได้มีส่วนในการปลูกฝังเจตคติและความเป็นประชาธิปไตยให้นักเรียนอีกด้วย

2.3.3 เทคนิคและทักษะการสอนของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเทคนิค และทักษะการสอนของครูล้วนมีอิทธิพลต่อบรรยากาศในชั้นเรียนได้ทั้งสิ้น การสร้างแรงจูงใจ การแปรเปลี่ยนความสนใจ การเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายจะทำให้เด็กไม่เบื่อเมื่อเทียบกับการที่ครูใช้วิธีสอนแบบเดียวเป็นระยะเวลายาวนานจนเกินไป เช่นการใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ทำให้เด็กอาจเรียนรู้ได้ไม่เท่ากับที่ครูตั้งใจจะสอนเพราะเด็กเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจเรียน อาจชวนเพ้อคุยหรือแกล้งเพื่อนกลายเป็นปัญหาในชั้นเรียนที่ครูจะต้องจัดการซึ่งแท้ที่จริงแล้ว สาเหตุสำคัญอาจอยู่ที่ตัวครูเองก็เป็นได้ ดังนั้นวิธีการหนึ่งที่ครูควรจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการชั้นเรียนคือ การที่ครูจะต้องเตรียมการสอนโดยยึดหลักที่สำคัญในการพิจารณาเลือกใช้วิธี สอนที่หลากหลาย มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นอกจากนี้ควรเลือกใช้ทักษะและเทคนิคการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น ดังนี้

1) การสร้างแรงจูงใจในบทเรียน ความสนใจหรือความต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องใดๆ สำหรับนักเรียนอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาหรือเพียงบางครั้ง บางเรื่องหรืออาจไม่เกิดขึ้นเลย แตกต่างกันไปไปตามลักษณะวัยและความสามารถของเด็กแต่ละคน ครูจึงควรสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กอย่างต่อเนื่อง บทบาทของครูในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนเช่น การเลือกกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะสามารถจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้งยังเป็นการส่งเสริมชั้นเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้อีกด้วย

2) จัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบการสอนที่หลากหลายและใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการวางแผน หลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนใช้ทักษะทางสังคมเช่น นักเรียนใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น

3) การแปรเปลี่ยนวิธีสอนให้หลากหลาย เช่นการเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ การเปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนหรือการใช้แหล่งหรือสื่อการเรียนรู้หลายประเภท

4) การกำหนดงานให้นักเรียน ปฏิบัติระหว่างเรียนที่สอดคล้องกับบทเรียนและตรงตามความสนใจของนักเรียนและเนื้อหาวิชาที่เรียน

2.3.4 การสร้างกฎระเบียบร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

การกำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียน ถือเป็นสิ่งจำเป็นและเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการในชั้นเรียนของครู ไม่ว่ากฎระเบียบเหล่านั้นจะกำหนดขึ้นจากครูเอง จากความร่วมมือกันระหว่างครูกับนักเรียนหรือจากนักเรียนที่สามารถกำหนดกฎกติกาของการอยู่ร่วมกันขึ้นเองโดยการแนะนำหรือการมีครูเป็นที่ปรึกษา ทั้งนี้ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบในชั้นเรียนจะทำให้นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น ปราศจากอุปสรรคด้วยศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ในตนเอง ทั้งยังเป็นการวางพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยเพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมอีกด้วย แนวทางการปฏิบัติจริงในชั้นเรียนเกี่ยวกับการกำหนดกฎระเบียบที่เหมาะสมครูที่เป็นครูมืออาชีพอาจดำเนินการได้มีดังนี้

1) ในช่วงสัปดาห์แรกของการเปิดภาคเรียนในแต่ละปีการศึกษา ครูอาจเริ่มต้นด้วยการกำหนดความคาดหวังของครูที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมของเด็กทั้งในด้านการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ซึ่งความคาดหวังเหล่านี้อาจรวมถึงการแจ้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรซึ่งสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดไว้แล้วในหลักสูตร นอกจากนี้ครูอาจกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กเพิ่มเติมจากลักษณะเฉพาะของเด็กในแต่ละวัยที่เป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

2) กำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียนโดยระบุเป็นข้อๆ แนวทางในการกำหนดกฎระเบียบที่นักเรียนในแต่ละชั้นเรียนจะต้องปฏิบัติตามนั้นครูอาจทำได้ดังนี้

2.1) เขียนด้วยข้อความที่สั้นกระชับเข้าใจง่ายและครอบคลุมการกำหนดกฎระเบียบหากเขียนด้วยถ้อยคำที่ยากและซับซ้อนเกินไปทำให้เด็กเข้าใจสับสนหรือจดจำยากก็อาจทำให้เด็กไม่สนใจที่จะปฏิบัติตาม

2.2) ควรเป็นกฎระเบียบที่ครูเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นจริง ๆ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนของนักเรียน เช่น การเคารพในสิทธิของผู้อื่น ไม่ส่งเสียง ดังรบกวนเพื่อน การส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนด

2.3) ควรเป็นกฎระเบียบที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่ต้องการจะบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เพราะกฎกติกาในชั้นเรียนส่วนใหญ่กำหนดขึ้น เพื่อมุ่งให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางการเรียนให้บรรลุจุดประสงค์การจัดการชั้นเรียนจึงเป็นการขจัด สิ่งที่จะเป็นอุปสรรคที่จะรบกวนการเรียนรู้ของเด็กให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดโดยมีครูคอยดูแลช่วยเหลือ

2.4) การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาปรับปรุง กฎระเบียบ กติกาของห้องเรียน ครูอาจเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดกฎระเบียบของห้องเรียนในระยะแรกของการเรียนหรือระยะต้นปีการศึกษาแต่ในระยะเวลาต่อมาเมื่อนักเรียนและครูเริ่มคุ้นเคยวิธีเรียนและวิธีสอนของแต่ละฝ่ายแล้ว นักเรียนอาจมีบทบาทมากขึ้นในการปรับปรุงกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน เช่นการที่ครูกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนสายไว้แต่เมื่อพบว่านักเรียนในชั้นเรียนทุกคนไม่ได้ประพฤติผิดกฎในข้อนี้เลยและทุกคนมีความกระตือรือร้นที่อยากจะเข้าห้องเรียนทุกครั้ง กฎระเบียบข้อนี้จึงไม่จำเป็นสำหรับเด็กกลุ่มนี้อีกต่อไป โดยอาจจะมีการเพิ่มเติมกฎระเบียบอื่นที่นักเรียนเห็นว่าจำเป็นเช่น การไม่แย่งกันพูด หรือพูดเสียงดังจนเกินไป เป็นต้น

2.5) กฎระเบียบที่ดีควรจะระบุผลที่ตามมาของการไม่ปฏิบัติตามกฎซึ่งอาจเรียกว่าเป็นบทลงโทษ อาจเป็นเงื่อนไขหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างนักเรียนเช่นการให้ทำงานเพิ่มการช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้นโดยบทลงโทษที่กำหนดขึ้นควรเป็นที่ยอมรับของนักเรียนและอาจจะต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลงบทลงโทษโดยใช้วิธีการใหม่ๆ ในขณะเดียวกันนักเรียนที่มีความประพฤติดีปฏิบัติตามกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอก็ควรได้รับการยกย่องชมเชยตาม วาระโอกาสที่เหมาะสม เพื่อเป็นการเสริมแรงให้เด็กเหล่านี้ได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

2.3.5 การสื่อสารกับนักเรียน การใช้การสื่อสารกับนักเรียนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญเพื่อให้ครูมีอาชีพสามารถจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหานั้น

เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารที่ครูสามารถใช้ในการจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการสื่อสารของครูกับนักเรียนทั้งในระหว่างการสอนหรือการดูแลเด็กในระหว่างปฏิบัติงานกลุ่มหรือการทำงานตามลำพัง

สรุป บุคลิกภาพของครูที่เป็นกันเองและความสามารถในการสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจยอมรับกฎระเบียบและกติกาของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน ถือเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของครูมืออาชีพที่จะสามารถดำเนินการจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

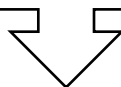
ชุดกิจกรรมเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้ผ่านทางเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อ ประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมฝึกอบรม โดยสามารถประมวลจากนักวิชาการที่ให้ความสำคัญของชุดสื่อได้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2547: 152-153)

- 1) วิทยาการในการฝึกอบรมลดการเตรียมการฝึกอบรม วิทยาการสามารถปรับปรุงชุดฝึกอบรมโดยไม่ต้องผลิตใหม่
- 2) ระบบการฝึกอบรมนั้นมีมาตรฐาน เพราะผู้อบรมที่อยู่ต่างสถานที่สามารถใช้ชุดเดียวกันได้
- 3) มาตรฐานการจัดการฝึกอบรมใช้มาตรฐานเดียวกัน
- 4) ส่งเสริมให้เกิดเครื่องมือในการฝึกอบรม
- 5) ผู้รับการฝึกอบรมมีโอกาสในการรับประสบการณ์ตรงหรือใกล้เคียงจากชุดกิจกรรม
- 6) ไม่จำกัดเวลาหรือสถานที่
- 7) เปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้การฝึกอบรมเป็นผู้แนะนำ
- 8) ประหยัดทรัพยากร
- 9) ส่งเสริมให้วิทยากรผู้จัดฝึกอบรมจัดการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ

ดังนั้นเราสามารถสรุปประโยชน์ของชุดกิจกรรมได้ว่า ชุดกิจกรรมนั้นสามารถช่วย ลดเวลาในการเตรียมตัวประวัทยาการ ประหยัดทรัพยากรได้เป็นอย่างดีเนื่องจากการจัดฝึกอบรมนั้น สามารถทำได้หลายครั้งและไม่จำเป็นต้องที่วิทยากรในการจัดการฝึกอบรมผลิตสื่อใหม่ แต่สื่อเก่ามา ปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับการฝึกอบรมนั้น ๆ ได้ และยังช่วยเป็นโอกาสให้ผู้เข้าร่วม ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์จากชุดกิจกรรมได้โดยตรงหรือใกล้เคียง ซึ่งมีความสอดคล้อง การจำกัดความเกี่ยวกับประโยชน์ของชุดกิจกรรมของ นิพนธ์ ศุขปรีดี (2547 :152 -153)

หลังจากการศึกษาเนื้อหาสาระเอกสารชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน
เรื่องที่ 6.1.1 กรุณาปฏิบัติกิจกรรมที่ 6.1.1

กิจกรรมที่ 6.1.1

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับชุดกิจกรรมชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน ถูกแบ่งเป็นแนวคิด อะไรบ้าง พร้อมอธิบาย

.....

.....

.....

2. จงสรุป คำนิยามและความสำคัญของชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

.....

.....

.....

.....

เรื่องที่ 6.2

ประเภทและจุดมุ่งหมายของชุดกิจกรรม

ประเภทของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมในปัจจุบันนั้นมีความหลากหลายในด้านของประเภทชุดกิจกรรม โดยการเลือก ประเภทชุดกิจกรรมนั้นจะต้องมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย และพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก นักวิชาการได้แบ่งชุดฝึกอบรมออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

นิพนธ์ ปรีดี (2554 :151-152) แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภท

1) ชุดกิจกรรมมีการแบ่งตามลักษณะโครงสร้างการแบ่งชุดฝึกแบบโครงสร้างนั้น

แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

(1) ชุดอุปกรณ์ชุดกิจกรรม (Training Kit) คือการนำสื่อในการฝึกอบรมทั้งหมดมาอยู่ในที่เดียวกัน เพื่อง่ายต่อการสืบหาข้อมูลและสิ่งที่อยากรู้ และยังสามารถแบ่งย่อยได้อีก ดังนี้

ก. ชุดกิจกรรมที่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก

ข. ชุดฝึกอุปกรณ์ฝึกอบรมที่ใช้สื่อประสมเป็นหลัก

(2) ชุดกิจกรรม (Training Package) หมายถึงการจัดระบบการฝึกอบรมแบบสมบูรณ์แบบ ที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งชุดกิจกรรมที่มีวิทยากรเป็นผู้จัด ฝึกอบรม โดยรูปแบบของชุดกิจกรรมนี้ จะประกอบด้วย เนื้อหาสาระ การสาธิต บรรยาย อุปกรณ์ใน การทดลอง การสอบก่อนและหลังจัดฝึกอบรม เพื่อที่ใช้ในการสังเกต ตลอดจนแบบกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชื่อเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดประสบการณ์ตรง

(3) โมดูล (Module Training) เป็นการฝึกอบรมแบบ (Training Package) หลายชุดต่อเนื่อง โมเดลการฝึกอบรมนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด

ก. โมดูลฝึกอบรมแบบสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก มีลักษณะเป็นเอกสารสำหรับการฝึกอบรม เรียนโปรแกรมหลายเล่มต่อเนื่องกัน และในแต่ละเล่มจะมีคำแนะนำการใช้เอกสารฝึกอบรม บทเรียนโปรแกรม รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่อยู่ในเอกสารและการวัดผลด้วยตนเอง และการวัดผลโดยวิทยากรผู้จัดฝึกอบรม

ข. โมดูลการฝึกอบรมแบบสื่อประสมเป็นหลัก เป็นชุดกิจกรรมแบบต่อเนื่องกันตามที่วิทยากรผู้ฝึกอบรมและผู้เชี่ยวชาญได้ออกแบบ ปัจจุบันโมดูลการฝึกอบรมด้วยสื่อประสมสามารถจัดรูปแบบด้วยคอมพิวเตอร์ได้

2) ชุดกิจกรรมสามารถแบ่งได้ตามลักษณะในการดำเนินการ สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท

(1) ชุดกิจกรรมแบบบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมที่เน้นขยายเนื้อหาสาระในการสอน แบบบรรยายให้ชัดเจน ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยขึ้น โดยให้สื่อเป็นตัวให้ความรู้และบรรยายเนื้อหาสาระ ชุดกิจกรรมแบบนี้เหมาะสำหรับการฝึกอบรมในช่วงชั้นอุดมศึกษาที่ยังให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนแบบบรรยาย ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาเพียงอย่างเดียว

(2) ชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม มุ่งเน้นให้ผู้ฝึกอบรมทำกิจกรรมแบบกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

3) ชุดฝึกแบบรายบุคคล เป็นชุดฝึกที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ตามความถนัด สติปัญญาและความชอบของตน ซึ่งจะมีความแตกต่างในแต่ละบุคคล ชุดการฝึกแบบนี้อาจมาในรูปแบบการสอนย่อยหรือที่เรียนว่าโมดูล

4) ชุดฝึกทางไกล เป็นชุดฝึกที่ผู้เรียนและผู้สอนไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกัน ต่างเวลามุ่งเน้นให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ ภาพยนตร์ และการเรียนรู้เพิ่มเติมตามศูนย์วิชาการ

ชุดกิจกรรมแบบทางไกลประกอบด้วย (1) คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นเครื่องมือสำหรับการชี้แนะแนวทางเพื่อทำการฝึกอบรม (2) แบบฝึกหัด เป็นคู่มือสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม (3) เนื้อหาสาระ การถ่ายทอดเนื้อหาต่าง ๆ ผ่านสื่อ เช่น บัตรเนื้อหา เอกสาร (4) สื่อเพื่อใช้ในการเสนอเนื้อหาต่าง ๆ (5) การประเมินผล อาจจะเป็นประเมินจากแบบทดสอบ

สรุปแล้วชุดกิจกรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท 1. แบ่งตามลักษณะโครงสร้าง 2. แบ่งตามลักษณะการดำเนินการ ซึ่งในแต่ละประเภทก็จะมีข้อย่อยๆ

จุดมุ่งหมายของชุดกิจกรรม

สมชาติ กิจยรรยง (2537:10) กล่าวว่า การฝึกอบรมคือ กระบวนการในการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมทักษะ ความรู้ความเข้าใจและแลกเปลี่ยนเจตคติตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการสอนในหรือนอกชั้นเรียนก็ได้

ทวีป อภิสิต (2536 : 26) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือรูปแบบกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จัดเป็นการพัฒนาบุคคลเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านการงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

วิน เชื้อโพธิ์หัก (2537 : 23) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการอย่างมีระเบียบมุ่งเน้นที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและเจตคติ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงาน ของบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรม เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การต้องการ

จากความหมายข้างต้นสามารถนำมาสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมคือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วม กิจกรรมมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ทศนคติ และพฤติกรรมตรงตามความต้องการของผู้จัดกิจกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ

ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม

การที่ผู้สอนสร้างชุดการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนนั้น ครูควรดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2551: 18)

2.5.1 เลือกหัวข้อ (Topic) กำหนดขอบเขตและประเด็นสำคัญของเนื้อหา ผู้สร้างชุดการเรียนการสอนควรเลือกหัวข้อและประเด็นสำคัญ ได้จากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นที่จะสอนว่าหัวข้อใดที่เหมาะสมที่ควรนำไปสร้างชุดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ได้ด้วยตนเอง

2.5.2 กำหนดเนื้อหาที่จะทำชุดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

2.5.3 เขียนจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน การเขียนจุดประสงค์ควรเขียนเป็นลักษณะเฉพาะหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์ว่าเมื่อศึกษาชุดการเรียนการสอนจบแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถอย่างไร

2.5.4 สร้างแบบทดสอบ การสร้างแบบทดสอบมี 3 แบบ คือ

1. แบบทดสอบวัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานก่อนที่จะมาเรียนเพียงพอหรือไม่ (เมื่อทดสอบแล้วถ้าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ โดยวิธีใด เป็นต้น หรือผู้สอนอาจอธิบายความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนในเรื่องนั้นๆ)

2. แบบทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ของผู้เรียนหลังจากผู้เรียนเรียนจบในแต่ละเนื้อหาย่อย

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ใช้ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากการศึกษาชุดการเรียนการสอนจบแล้ว

2.5.5 จัดทำชุดการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. บัตรคำสั่ง
2. บัตรปฏิบัติการและบัตรเฉลย (ถ้ามี)
3. บัตรเนื้อหา
4. บัตรฝึกหัด และบัตรเฉลยบัตรฝึกหัด
5. บัตรทดสอบ และบัตรเฉลยบัตรทดสอบ

2.5.6 วางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนเตรียมออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีหลักการสำคัญ คือ

1. ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้เพียงคอยชี้แนะ และควบคุมการเรียนการสอน
2. เลือกกิจกรรมหลากหลายที่เหมาะสมกับชุดการเรียนการสอน
3. ฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการคิดอย่างหลากหลาย เช่น คิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ เป็นต้น
4. มีกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.5.7 การรวบรวมและจัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนบางชนิดอาจมีผู้จัดทำไว้แล้ว ผู้สอนอาจนำมาปรับปรุงดัดแปลงใหม่ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ที่จะสอน ครูผู้สอนต้องสร้างสื่อการเรียนการสอนใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลามาก

วิชัย วงษ์ใหญ่, (2525: 134-137) ได้เสนอขั้นตอนการผลิตชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

2.4.1 จะต้องศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาที่จะนำมาสร้างชุดกิจกรรมนั้นอย่างละเอียดว่าจะมุ่งเน้นให้เกิดหลักการเรียนรู้อะไรบ้างกับผู้เรียน นำมาวิเคราะห์แล้วแบ่งเป็นหน่วยการเรียนการสอน ในแต่ละหน่วยจะต้องมีหัวข้อย่อยรวมอยู่อีก จะต้องศึกษาพิจารณาให้ละเอียดชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในหน่วยอื่นๆ อันจะสร้างความสับสนให้ผู้เรียนได้ การแบ่งหน่วยการเรียนการสอนของแต่ละวิชานั้น ควรเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหาสาระอะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ก่อน

2.4.2 เมื่อศึกษาเนื้อหาสาระแบ่งเป็นหน่วยการเรียนได้แล้ว จะต้องพิจารณาอีกครั้งว่าจะทำชุดกิจกรรมแบบใด โดยคำนึงถึงข้อกำหนดว่าผู้เรียนคือใคร จะให้อะไรกับผู้เรียนและทำอย่างไร

2.4.3 กำหนดหน่วยการเรียนการสอน โดยประมาณเนื้อหาสาระที่เราถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนตามชั่วโมงที่กำหนด โดยคำนึงถึงว่าเป็นหน่วยที่น่าสนใจ น่าเรียนรู้ หาสื่อการเรียนได้ง่าย หน่วยการเรียนนี้มีหลักการหรือความคิดรวบยอดอะไร

2.4.4 กำหนดความคิดรวบยอด ความคิดรวบยอดที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วย และหัวเรื่องโดยสรุปแนวความคิด และหลักเกณฑ์ที่สำคัญเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม

2.4.5 จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้อง

กับความคิดรวบยอดที่กำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งผู้เรียนสามารถแสดงออกมาให้เห็น ภายหลังที่เรียนจบเนื้อหาแต่ละเรื่องและผู้สอนสามารถวัดได้

2.4.6 การวิเคราะห์งาน นำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อมาวิเคราะห์เพื่อหา กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสม

2.4.7 เรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืน ไม่เกิดการ ซ้ำซ้อน คำนึงถึงพฤติกรรมพื้นฐานผู้เรียน

2.4.8 สื่อการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ครูและนักเรียนจะต้อง กระทำ เพื่อเป็นแนวทางการเรียนรู้ ซึ่งครูจะต้องจัดทำขึ้นและจัดหาไว้ให้เรียบร้อย ถ้าสื่อการเรียน เป็นของใหญ่โตหรือมีคุณค่าที่ต้องจัดเตรียมมาก่อนจะต้องเขียนบอกไว้ให้ชัดเจนในคู่มือครู เกี่ยวกับการ ใช้ชุดกิจกรรมว่าจะไปจัดหาได้ ณ ที่ใด เช่น เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องบันทึกเสียง และพวกสิ่งเก็บ ไว้ได้ไม่ทนทานเพราะเกิดการเน่าเสีย เช่น ใบไม้ พืช สัตว์ เป็นต้น

2.4.9 การประเมินผล คือการตรวจสอบดูว่าหลังการเรียนการสอนแล้วได้มีการ เปลี่ยนแปลงตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้กำหนดไว้หรือไม่ จะวัดผลให้ผู้เรียนวัดกันเองและตรวจ คำตอบได้เอง

2.4.10 การทดลองชุดกิจกรรม เพื่อหาประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพของชุด กิจกรรมเพื่อปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม ควรนำไปทดลองกับกลุ่มเล็กๆ ก่อน เพื่อตรวจสอบหา ข้อบกพร่องและการแก้ไขปรับปรุงอย่างดี

ดังนั้น สรุปได้ว่า การผลิตชุดกิจกรรมต้องศึกษาเนื้อหาสาระของวิชานั้นบูรณาการการ จัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ และหน่วยที่จะนำมาทำชุดกิจกรรมอย่างละเอียดเพื่อจัดทำชุด กิจกรรมได้เหมาะสม กำหนดความคิดรวบยอด กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับความคิด รวบยอดที่กำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อมาวิเคราะห์เพื่อหา กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสม เรียงลำดับกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล แล้วนำชุดกิจกรรมไปหาประสิทธิภาพหลังการเรียนเพื่อตรวจสอบว่าผลเป็นอย่างไร

- ตัวอย่างเพื่อให้ครูดูแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน เพื่อให้ครูไปบูรณาการ ร่วมกับรายวิชาที่ตัวเองสอนนักเรียนในชั้นเรียน

ตัวอย่าง ใบกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการชั้นเรียน	
	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ขั้นนำสู่บทเรียน	1) ทักทายนักเรียนและอ่านคู่มือ 2) ครูทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา 3) สนทนาเรื่อง/ประเด็นที่สามารถเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะสอน และ 4) ชี้แจงรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน	1) ตั้งใจฟังการชี้แจงของครู 2) ตอบคำถามครูในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่ผ่านมา	1) เช็คความพร้อมของนักเรียน เช็คชื่อนักเรียน การแต่งกายของนักเรียน 2) ชี้แจงกฎกติกาของห้องเรียน(เช่น การยกมือก่อนจะถามคำถาม การขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน) 3) การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอน และการจัดโต๊ะเก้าอี้ (เช่น จัดโต๊ะเก้าอี้ตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ออกแบบเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้)	1) สร้างความพร้อมด้านกายและจิตใจในการเรียน เช่น เช็คความเรียบร้อยด้านการแต่งกายของตัวเอง การตั้งใจและการมีสมาธิในการฟังครู 2) ทำความเข้าใจในกฎกติกาของห้องเรียน 3) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกฎกติกาที่สร้างขึ้น 4) ปฏิบัติตามกฎกติกาของห้องเรียนทุกข้ออย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการชั้นเรียน	
	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ขั้นสอน	ครูเริ่มการสอนนักเรียนด้วยการพูดถึงหัวข้อ เนื้อหาต่างๆ (เช่น การมีมารยาทที่ดีงาม) โดยครูสามารถบูรณาการเข้ากับรายวิชาที่ตัวเองได้สอน	ตั้งใจฟังครูด้วยการมองคุณครูอธิบายบทเรียนเพื่อความเข้าใจมากขึ้น	ครูเดินวนรอบๆ นักเรียนโดยเดินเป็นลักษณะไปข้างหลังและมองนักเรียนที่ไม่ตั้งใจฟัง สอบถามประเด็นที่อยากให้คุณครูชี้แจงเพิ่มเติม	ซักถามคุณครูเมื่อได้ยินไม่ชัดเจน หรืออยากให้พูดประโยคเดิมซ้ำอีก เพราะไม่ทันฟัง
ขั้นสรุป	พูดสรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานภาพรวมเพื่อให้ทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกัน	ระดมความคิดว่าคุณครูตกลงประเด็นไหนไปบ้าง เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไป	สรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานสรุปเพื่อให้ทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกันจะช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้	เขียนประเด็นหลักที่เรียนลงในกระดานสรุปทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกัน
ขั้นประเมิน	คิดประเด็นคำถามที่คิดว่า นักเรียนน่าจะสับสนและย้ำให้แน่ใจว่า เข้าใจจริง	ฟังคำถาม และวิเคราะห์ประเด็นที่จะตอบในบทเรียน	การสุ่มถามคำถามหรือการถามนักเรียนที่ไม่สนใจบทเรียน การชื่นชมนักเรียนที่ตอบได้เพื่อเป็นการเสริมแรงเชิงบวก	ฟังข้อคำถามจากครูเพื่อเตรียมตัวตอบคำถามให้ได้

แบบประเมินทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนของครู
 หลังการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการ
 ชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	หมายเหตุ
1	ชื่อเรื่องและระบุปัญหา - ชื่อเรื่องมีความชัดเจนที่สามารถสื่อให้เห็นถึง กิจกรรมและกลุ่มหมาย	10		
2	วัตถุประสงค์ - วัตถุประสงค์ระบุผลลัพธ์ที่สามารถวัดและ ประเมินผลได้อย่างชัดเจน	20		
3	ด้านเนื้อหา - เนื้อหาครบถ้วน เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	30		
4	ด้านกิจกรรม - กิจกรรมมีความหลากหลาย สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรม	30		
5	ด้านการประเมิน - เครื่องมือวัดและวิธีการประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมการจัดการชั้น เรียน	10		
รวม		100		

**แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุด
กิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดฝึกอบรมสำหรับครูเรื่องการพัฒนาทักษะการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

2. แบบสอบถามชุดนี้ได้สอบถามความพึงพอใจของครูผู้เข้าอบรม 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านสถานที่และบรรยากาศในการฝึกอบรม

2.2 ด้านหลักสูตร/เนื้อหาการฝึกอบรม

2.3 ด้านกิจกรรมและรูปแบบการฝึกอบรม

2.4 ด้านสื่อ/วัสดุและเอกสารการฝึกอบรม

2.5 ด้านวิทยากรให้การฝึกอบรม

3. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจตามความคิดเห็นของท่าน โดยใช้ระดับความพึงพอใจ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสถานที่และบรรยากาศในการฝึกอบรม						
1	สถานที่อบรมมีความเหมาะสมต่อการฝึกอบรม					
2	สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการฝึกอบรมเหมาะสม					
3	ระยะเวลาในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
4	แสงสว่างมีเพียงพอและเหมาะสม					
ด้านหลักสูตร/เนื้อหาการฝึกอบรม						
5	หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน					
6	วิธีการจัดการชั้นเรียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา					
7	วิธีการนำทักษะการจัดการชั้นเรียนสู่การปฏิบัติ					
8	วิธีการวัดและประเมินผลการจัดการชั้นเรียน					
ด้านกิจกรรมและรูปแบบการฝึกอบรม						
9	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เข้าอบรมได้ลงปฏิบัติจริง					
10	กิจกรรมเป็นประโยชน์สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง					
11	กิจกรรมส่งเสริมให้สร้างองค์ความรู้ สรุปผลได้ด้วยตนเอง					
12	กิจกรรมเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครู					
ด้านสื่ออุปกรณ์และเอกสารการฝึกอบรม						
13	เอกสาร สื่อและอุปกรณ์การอบรมมีเพียงพอ					
14	สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
15	ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ อุปกรณ์					
ด้านวิทยากรในการอบรม						
16	การนำเสนอหรือให้ความรู้ของวิทยากร					
17	การเปิดโอกาสให้ผู้อบรมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้					
18	การจัดกิจกรรมให้ผู้เข้าอบรมได้น่าสนใจ					
19	การจัดกิจกรรมให้ผู้เข้าอบรมได้สรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง					
20	การจัดกิจกรรมให้ผู้เข้าอบรมได้เรียนรู้ใช้กระบวนการกลุ่ม					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ขอบคุณคณะผู้อบรมฯ

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชุดกิจกรรม การจัดการชั้นเรียน

เพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึง
ประสงค์ของนักเรียน

รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การแนะนำตัวเอง

จัดทำโดย
ครูอาตนา โสตา
ครูอาวีชะ ตั้งสง่า
และครูรอยยาน ยาคอ

โรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม จังหวัดสตูล

ร่วมกับ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

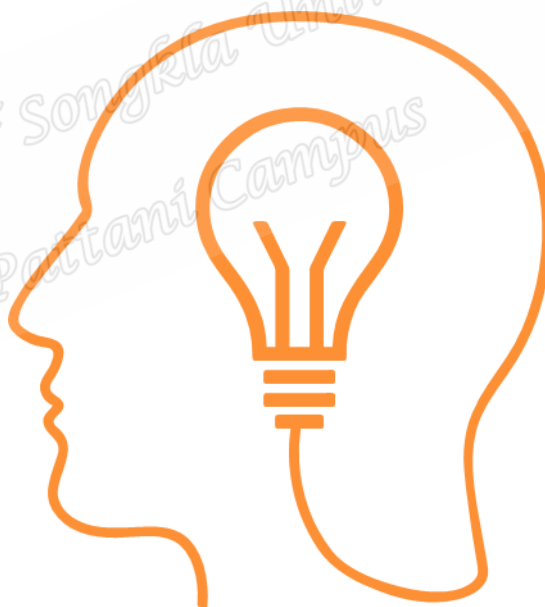
สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม

คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

คำนำ

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เรื่อง การแนะนำตัวเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จัดทำโดยครูผู้สอนทั้ง 3 ท่านได้แก่ ครูอาตินา โสตา ครูอาอีชะ ดั่งสง่า และครูรอยยาน ยาคอ โดยเน้นส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่างๆของนักเรียน เพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยครูจะเป็น คณนำกิจกรรม เน้นการบูรณาการการจัดการเรียนรู้คู่กับการจัดการชั้นเรียน ซึ่งจะมีสื่อที่จัดทำขึ้น โดยกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รวมทั้งระบุเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์และ แบบทดสอบที่ใช้ในชุดกิจกรรม โดยมีขั้นตอนในการสร้างอย่างเป็นระบบ การจัดการเรียนรู้และการ จัดการชั้นเรียนให้เหมาะสม เพื่อความสามารถในด้านการจัดการชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพ ตามที่กำหนด ทั้งนี้ในการจัดทำเอกสารฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ได้รับการเสนอแนะจากอาจารย์ฮัส ลินด้า นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้บริหาร ศิษยานิเทศก์และ ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน หากมีข้อเสนอแนะประการใดกรุณาแจ้ง ผู้จัดทำด้วยเพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน เรื่อง การแนะนำตัวเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียดและขั้นตอนในการใช้ชุดกิจกรรมดังต่อไปนี้

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนประกอบด้วย

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 1 การแนะนำตัวเอง

- คำพูดคืออะไร คำพูดแนะนำตัวคืออะไร

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 2 การแนะนำตัวเองต่อผู้อื่น

- มารยาทในการพูดแนะนำตัวเอง

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 3 การแนะนำตัวเองต่อผู้อื่น

- ลักษณะของผู้พูดที่ดีและโอกาสต่างๆในการพูด

ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 1

ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนศึกษาชุดการเรียนรู้เรื่องที่ 1-3 และทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2

ครูอธิบายใบความรู้เรื่อง คำพูดคืออะไร คำพูดแนะนำตัวคืออะไร มารยาทในการพูดแนะนำตัวเอง ลักษณะของผู้พูดที่ดีและโอกาสต่างๆในการพูด หากนักเรียนพบข้อสงสัยสามารถซักถามครูผู้สอน ครูจะอธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจ ก่อนที่จะทำกิจกรรมต่อไป

ขั้นตอนที่ 3

ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 4

- ให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง การพูดแนะนำตัว มารยาทการแนะนำตัวและลักษณะผู้พูดที่ดี

ขั้นตอนที่ 5

- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

จุดประสงค์ในการใช้ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

1. บอกคำพูดทักทาย คำพูดแนะนำตัวได้ (K)
2. ยกตัวอย่างคำพูดสุภาพที่ใช้ในการพูดแนะนำตัวได้ (K, P)
3. พูดแนะนำตัวโดยใช้ภาษาที่สุภาพได้ (P)
4. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (A)

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 1

การพูดแนะนำตัว

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ตา

1. สาระสำคัญ

การพูดแนะนำตัว เป็นการบอกชื่อ-นามสกุล หรือประวัติของตนเองให้ผู้อื่นรู้จัก

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม ท 3.1 (ป.1/1)
2. พูดสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ท 3.1 (ป.1/4)
3. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ท 3.1 (ป.1/5)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกคำพูดทักทาย คำพูดแนะนำตัวได้ (K)
2. ยกตัวอย่างคำพูดสุภาพที่ใช้ในการพูดแนะนำตัวได้ (K, P)
3. พูดแนะนำตัวโดยใช้ภาษาที่สุภาพได้ (P)
4. มีมารยาทในการฟัง การดู การพูด (A)

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)	ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม (A)	ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
1. สังเกตการตอบคำถาม 2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม 3. ตรวจสอบแบบทดสอบก่อนเรียน	1. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลด้านความสนใจ ตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม 2. ประเมินมารยาทในการพูด	1. ประเมินทักษะการพูด 2. ประเมินทักษะกระบวนการคิด 3. ประเมินทักษะกระบวนการกลุ่ม

5. สาระการเรียนรู้

การพูดแนะนำตัว

6. แนวทางบูรณาการ

สังคมศึกษา	—————>	มารยาทในการกล่าวทักทาย
ภาษาต่างประเทศ	—————>	การพูดทักทายหรือพูดแนะนำตัวเป็นภาษาอังกฤษ
ศิลปะ	—————>	ร้องเพลง สวัสดิ์/แสดงท่าทางประกอบเพลง

7.กิจกรรมการจัดการเรียนรู้บูรณาการกับกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการชั้นเรียน	
	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ชั้นนำสู่บทเรียน	1) ทักทายนักเรียน และอ่านดูอา 2) ครูทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา 3) สนทนาเรื่อง/ประเด็นที่สามารถเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะสอน 4) ชี้แจงรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การแนะนำตัวเอง 5) ครูกล่าวทักทายนักเรียนด้วยคำ “สละมึ” ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าเมื่อเราพบกันเราต้องทักทายด้วยคำ “สละมึ”	1) ตั้งใจฟังการชี้แจงของครู 2) ตอบคำถามครูในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่ผ่านมา 3) นักเรียนช่วยกันบอกว่าเมื่อพบเพื่อนใหม่นักเรียนจะต้องทำอย่างไรจึงจะรู้จักกัน 5) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	1) เชื้อคความพร้อมของนักเรียน เชื้อคชื่อของนักเรียน การแต่งกายของนักเรียน 2) ชี้แจงกฎกติกาของห้องเรียนเช่น การยกมือก่อนจะถามคำถาม การขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน 3) การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน การสอน และการจัดโต๊ะเก้าอี้เช่น จัดโต๊ะเก้าอี้ตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ออกแบบเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	1) สร้างความพร้อมด้านกายและจิตใจในการเรียน เช่น เชื้อคความเรียบร้อยด้านการแต่งกายของตัวเอง การตั้งใจและการมีสมาธิในการฟังครู 2) ทำความเข้าใจในกฎกติกาของห้องเรียน 3) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกฎกติกาที่สร้างขึ้น 4) ปฏิบัติตามกฎกติกาของห้องเรียนทุกข้ออย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการชั้นเรียน	
	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ขั้นสอน	ครูเริ่มการสอนนักเรียนด้วยการพูดถึงหัวข้อเนื้อหาต่างๆ (เช่น การแนะนำตัวเอง โดยครูสามารถครูสาธิตวิธีการแนะนำตัวที่ถูกต้อง 3.นักเรียนร้องเพลง สลามิ และแสดงท่าทางประกอบเพลง	ตั้งใจฟังครูด้วยการมองคุณครู อธิบายบทเรียนเพื่อความเข้าใจมากขึ้น 3.นักเรียนร้องเพลง สลามิ และแสดงท่าทางประกอบเพลง	1) ครูเดินวนรอบๆนักเรียน โดยเดินเป็นลักษณะไปข้างหลังและมองนักเรียนที่ไม่ตั้งใจ ฟัง สอบถาม 2) ครูชี้แจงเพิ่มเติมหรือให้คำแนะนำ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และกระตุ้นความสนใจนักเรียน 3)ครูสาธิตวิธีการหรือให้นักเรียนดูจากวีดิทัศน์	1) ชักถามคุณครูเมื่อได้ยินไม่ชัดเจน หรืออยากให้พูดประโยคเดิมซ้ำอีก เพราะไม่ทันฟัง 2)นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มช่วยกันบอกวิธีการพูดแนะนำตัวจากที่ 3) สังเกตจากครูสาธิตหรือจากการดูวีดิทัศน์
ขั้นสรุป	1.) มีครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม 2.) พูดแนะนำตัวจากแผนภูมิการพูดแนะนำตนเอง 3.) อธิบายการพูดแนะนำตัวในชั้นเรียน	1) นักเรียนช่วยกันวิธีการพูดแนะนำตัวเพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไป 2) นักเรียนทำใบงานทั้ง 3 ใบงานเกี่ยวกับการพูดแนะนำตัวเอง	1) พูดสรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานภาพรวมเพื่อให้ทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกัน 2) ที่ครูติดคำถามแนะนำตัวบนกระดานดำ	1. นักเรียนช่วยกันรายงานข้อสังเกตหน้าชั้นเรียน 2. นักเรียนศึกษาการพูดแนะนำตัวจากแผนภูมิการพูดแนะนำตนเอง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการชั้นเรียน	
	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ขั้นประเมิน	คิดประเด็นคำถามที่คิดว่านักเรียนน่าจะสับสนและย้าให้แน่ใจว่า เข้าใจจริง	ฟังคำถาม และนักเรียนพูดการนำการพูดแนะนำตัวไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน	การสุ่มถามคำถาม หรือการถามนักเรียนที่ไม่สนใจบทเรียน การชื่นชมนักเรียนที่ตอบได้ เพื่อเป็นการเสริมแรงเชิงบวก	ฟังข้อคำถามจากครูเพื่อเตรียมตัวตอบคำถามให้ได้

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
2. เพลงสละมี
3. วีดิทัศน์การพูดแนะนำตัว
4. แผนภูมิการพูดแนะนำตัว

9. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้	
1. ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้.....	
แนวทางการพัฒนา.....	
2. ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้.....	
แนวทางแก้ไข.....	
3. สิ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติตามแผน.....	
เหตุผล.....	
4. การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้.....	
(ลงชื่อ) _____ ผู้สอน	

ใบความรู้ที่ 1 การพูดแนะนำตัวเอง

การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในวันหนึ่งๆ เราต้องติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น มากหน้าหลายตา และแตกต่างกันไป การสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้จะเน้นการสื่อสารด้วยการพูด

การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความต้องการ ความรู้ ความคิด ความรู้สึก อารมณ์ประสบการณ์และอื่นๆจากผู้พูดไปถึงผู้ฟังผ่านถ้อยคำ โดยมีน้ำเสียง สีหน้า แววตา และกิริยาท่าทางที่ประกอบการพูดด้วย ก็ได้ เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง ได้ตรงจุดประสงค์ที่ผู้พูด ต้องการ

นักเรียนควรทราบการพูดในรูปแบบต่างๆเพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นต่อไป ประเภทของการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนควรฝึกฝนมีดังนี้

- การแนะนำตนเอง
- การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น โอกาสที่เพื่อนได้รับรางวัลเรียนดี ในโอกาสได้รับเลือกเป็นหัวหน้านักเรียน ฯลฯ

1. การพูดแนะนำตนเอง การแนะนำตนเองต้องใช้คำพูดที่สุภาพ ใช้ประโยคสื่อสารที่กระชับ ชัดเจน เหมาะสมกับผู้ฟัง

1) หลักการพูดแนะนำตนเอง

- กล่าวทักทายด้วยคำ "สวัสดีค่ะ" สำหรับผู้หญิง "สวัสดี ครับ" สำหรับผู้ชาย ส่วนมุสลิมจะใช้คำว่า "อัสลามุออลัยกุมฯ" แบบสั้นๆ
- ใช้คำสรรพนามแทนตนเอง ชาย - ผม กระผม หญิง - ฉัน ดิฉัน

บางครั้งอาจใช้สรรพนามแทนตัว เช่นชื่อเล่น หรือคำ ว่า "หนู" ได้ในโอกาสแนะนำตนเองอย่างไม่เป็นทางการ - บอกรายละเอียดหรือข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง พอสมควร

ใบความรู้ที่ 2 มารยาทในการพูดแนะนำตนเอง

1) มารยาทในการพูดแนะนำตนเอง

- ยืนตัวตรง หน้าตายิ้มแย้ม ไม่แคะ แกะ เกา ล้วงกระเป๋า ขณะพูด
- ทักทายผู้ฟังก่อนพูด
- พูดชัดเจน พอให้ฟังได้ทั่วถึง ใช้คำสุภาพ ไม่พูดเร็ว หรือช้าเกินไป
- พูดออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้อง พูดออกเสียง ล ร ให้ชัดเจนถูกต้อง
- มองผู้ฟังขณะพูด

ตัวอย่าง การพูดแนะนำตนเอง อัสลามุออลัยกุม/สวัสดีครับ ผมชื่อเด็กชายอามีน มามะ ชื่อเล่น อามีน ครับ ผมกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม ผมชอบ เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ และชอบฟังครูเล่าเรื่องวรรณคดีไทยมากๆ เลย ครับ สิ่งที่ผมดีใจประทับใจ และภูมิใจที่สุด คือ ผมได้เป็น ตัวแทนเด็กนักเรียนชาย ในการเป็นหัวหน้าห้องดีเด่นประจำปี การศึกษาของโรงเรียนครับ

1) การพูดในโอกาสต่าง ๆ

การพูดในแต่ละโอกาสไม่เหมือนกัน เช่น การพูดแสดงความยินดีกับ เพื่อนในโอกาสต่าง ๆ การพูดอวยพรวันสำคัญ การพูดให้กำลังใจ ผู้พูดต้องรู้จักวิธีการพูดและการใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับการพูด

ในแต่ละโอกาส และหากทราบก่อนว่าจะต้องพูดในโอกาสใดควรเตรียมตัว ฝึกพูดก่อนให้ถูกต้องเหมาะสม

เช่น เมื่อการพูดขอเรื่อง ควรมีคำว่า โปรด กรุณา ช่วย อยู่ด้วยเพื่อให้ ฟังสุภาพ นุ่มนวล ให้เกียรติผู้ฟังมากขึ้น และไม่ควรลืมกล่าวคำว่า "ขอบใจ ขอบคุณ " ให้เหมาะสมกับผู้ช่วยเหลือ ทุกครั้ง เช่น "คุณพี่คะ กรุณายืมหนังสือเล่มนั้นให้หนูหน่อยค่ะ"

ใบความรู้ที่ 3 ลักษณะของผู้พูดที่ดี

ลักษณะของผู้พูดที่ดี

1. พูดตรงประเด็นหรือหัวข้อ มีมารยาทในการพูด
2. มีน้ำเสียงเป็นธรรมชาติ ไม่ดังหรือค่อยเกินไป ชัดถ้อยชัดคำได้ยินทั่วถึง มีจังหวะการเว้น และทำทางที่เหมาะสม
3. ใช้ภาษาพูดได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
4. ลำดับเหตุการณ์ และแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้อง
5. สังเกตปฏิกิริยาของผู้ฟัง และรู้จักปรับปรุงวิธีพูดให้ผู้ฟังสนใจ อยู่ตลอดเวลา
6. ใช้ระยะเวลาการพูดให้เหมาะสมกับเรื่องที่พูดและกลุ่มผู้ฟัง
7. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เพื่อช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้พูด ให้น่าเชื่อถือ

โอกาสในการพูด

1. **การพูดทักทาย** กล่าวขึ้นต้นด้วยคำว่า การกล่าว “อัสลามุออลัยกุมหรือสวัสดี” สำหรับคนพุทธ หากกล่าวทักทาย ผู้ใหญ่ ควรมีคำว่า "ค่ะหรือครับ" ต่อท้าย พร้อมทั้งจับมือสลามด้วยสีหน้า ที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เช่น "สวัสดีค่ะ คุณป้า" “อัสลามุออลัยกุม บังอาดัม”
2. **การกล่าวขอบคุณ** กล่าวเมื่อได้รับความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อ หรือแสดงไมตรีจิตจาก ผู้ใดก็ตาม ผู้มีมารยาทย่อมกล่าวคำว่า ขอบใจ ขอขอบคุณ หรือขอบพระคุณ ให้เหมาะสมกับผู้ฟังเพื่อแสดงความสำนึก ในน้ำใจหรือความกรุณาของผู้ให้ความช่วยเหลือ เช่น "ขอบพระคุณค่ะที่คุณครูกรุณาอธิบายเรื่องคำนามให้หนูฟัง"
3. **การกล่าวขอโทษ** เมื่อทำผิดพลาดจนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน หรือไม่สามารถทำตาม ความประสงค์ของผู้อื่นได้ ผู้มีมารยาทต้องไม่ลืม กล่าวคำ ขอโทษ ทันทีเพื่อแสดงความเสียใจ เช่น "แก้วจ้ ฉันทขอโทษนะที่ลืมนำหนังสือมาคืนเธอ"

ใบกิจกรรมที่ 1

กิจกรรมสละมี : เรื่อง การแนะนำตัวเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนบอกคำพูดทักทาย คำพูดแนะนำตัวได้

สิ่งที่ต้องเตรียม

กระดาษที่มีเนื้อนาซิดเพลง สละมี ให้นักเรียนทุกคน

บทบาทครูและนักเรียน

บทบาทครู/ชั้นสอน

- 1) ครูเดินรอบๆนักเรียนโดยเดินเป็นลักษณะไปข้างหลังและมองนักเรียนที่ไม่ตั้งใจฟัง สอบถาม
- 2) ครูชี้แจงเพิ่มเติมหรือให้คำแนะนำ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และกระตุ้นความสนใจนักเรียน
- 3) ครูสาธิตวิธีการให้นักเรียนทำทำยืนมือไปให้สละมีกับเพื่อน พร้อมเอียงไปหน้าไปมายิ้มทักทาย

บทบาทนักเรียนขณะครูสอน

- 1) ให้นักเรียนดูเนื้อร้องเพลงอนาซิด สละมี และร้องตามครู
- 2) ให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น และ จับคู่หันหน้าเข้าหากัน คนไหนไม่มีคู่ให้จับคู่ครู
- 3) สังเกตจากครูสาธิตหรือจากการดูวิดีโอที่สอนเมื่อเพลงอนาซิดจบวรรคต้องแนะนำชื่อตัวเองทุกครั้งเสมอ

บทบาทครู/ชั้นสรุป

- 1) พูดสรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานภาพรวมเพื่อให้ทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกัน
- 2) ที่ครูติดตามการแนะนำตัวบนกระดานคำครูและนักเรียนต้องร่วมกันร้องเพลงไปเรื่อยๆ จนจำจนครบทุกคน

บทบาทนักเรียน/ชั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันรายงานข้อสังเกตหน้าชั้นเรียนสลับกับเพื่อนคู่ต่อไปข้างๆโดยไม่ซ้ำคนเดิมไปเรื่อยๆ
2. นักเรียนศึกษาการพูดแนะนำตัวจากแผนภูมิการพูดแนะนำตนเองครูและนักเรียนสรุปบทเรียนในการทักทายกัน

เนื้อร้อง

เพลง สละมี

สละมีๆๆ

วันนี้เรามาชพบกัน

เธอและฉัน

พบกันสละมี ชื่อ...

ใบกิจกรรมที่ 2

กิจกรรมร่วมพลังคิด : เรื่อง มารยาทในการพูดแนะนำตัวเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนยกตัวอย่างคำพูดสุภาพที่ใช้ในการพูดแนะนำตัวได้

อุปกรณ์ที่ใช้

กระดาษบัตรคำที่เขียนมารยาทที่ดีและไม่ดี

บทบาทครูและนักเรียน

บทบาทครู/ชั้นสอน

- 1) ครูชูแผ่นบัตรคำมารยาทที่ดีและไม่ดีในการพูดแนะนำตัวเอง
- 2) ครูชี้แจงเพิ่มเติมหรือให้คำแนะนำ ถ้าตอบผิดอีกฝั่งจะมีสิทธิ์ตอบข้อต่อไปก่อนโดยอัตโนมัติ
- 3) ครูสาธิตการเก็บคะแนนจะนับเป็นฝั่ง ฝั่งซ้าย ฝั่งขวามือและครูจะเขียนแต้มในกระดาน

บทบาทนักเรียนขณะครูสอน

- 1) นักเรียนร่วมกันตอบโดยแบ่งเป็นฝั่งซ้าย ฝั่งขวาเท่านั้น และนักเรียนยกมือกันทายใครยกมือก่อนได้ตอบก่อน
- 2) นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มช่วยกันบอกวิธีการพูดแนะนำตัวจากที่
- 3) สังเกตจากครูสาธิตหรือจากการดูวิดีโอ

บทบาทครู/ชั้นสรุป

- 1) พูดสรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานภาพรวมเพื่อให้ทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกัน
- 2) ครูจะหายไปเรื่อยๆจนกว่าจะหมดบัตรคำ และครูเตรียมเฉลยข้อที่ถูกต้องครูติดคำถามแนะนำตัวบนกระดานดำ

บทบาทนักเรียน/ชั้นสรุป

1. นักเรียนสรุปบทเรียนเกี่ยวกับมารยาทในการแนะนำตัวเองที่ดีที่สุด
2. นักเรียนปรับมารยาทการพูดแนะนำตนเอง

ตัวอย่าง บัตรคำ

ยืน

ตัวตรง

ยืน

ก้มหน้า

ใบกิจกรรมที่ 3

กิจกรรมพูดให้ดีมีรางวัล : เรื่อง มีมารยาทในการพูดแนะนำตัวโดยใช้ภาษาที่สุภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนพูดแนะนำตัวโดยใช้ภาษาที่สุภาพได้ และมีมารยาทในการพูด

สิ่งที่ต้องเตรียม

- 1.ใบโหวตคะแนนให้นักเรียนครบทุกคน เพื่อนที่พูดดีที่สุด 3 ลำดับแรกในห้อง
- 2.ของรางวัล เช่น ปากกา ดินสอ อุปกรณ์การเรียน ฯลฯ

บทบาทครูและนักเรียน

บทบาทครู/ชั้นสอน

- 1) ครูให้นักเรียนทุกคนเตรียมออกแนะนำตัวหน้าห้องเรียน
- 2) ครูชี้แจงเพิ่มเติมหรือให้คำแนะนำ นักเรียนแนะนำตัวจนครบหมดทุกคน
- 3) ครูสุธาดิวิวิธีการ หรือให้ครูจับสลากได้เลขที่ไหนก็ให้คนนั้นออกก่อน

บทบาทนักเรียนขณะครูสอน

- 1) นักเรียนเตรียมแนะนำตัวโดยกล่าวทักทาย บอกชื่อ สกุล และบ้านอยู่ที่ไหน
- 2) นักเรียนเขียนชื่อเพื่อนที่คิดว่าแนะนำตัวได้ดีที่สุด 3 แรกของห้อง

บทบาทครู/ชั้นสรุป

- 1) พูดสรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานภาพรวมเพื่อให้ทุกคนมองไปที่เดียวกัน สนใจสิ่งเดียวกัน
- 2) ครูรวมคะแนนสำหรับนักเรียนที่ได้คะแนนเยอะที่สุดจะได้รับรางวัลและสรุปบทเรียนวันนี้

บทบาทนักเรียน/ชั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันรายงานข้อสังเกตหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนสรุปบทเรียนในการทักทายกัน

ตัวอย่างใบโหวตลงคะแนน

ใบโหวตคะแนนของ.....
ลำดับที่ 1.....ลำดับที่ 2.....ลำดับที่ 3.....

ใบงานที่ 1 เรื่อง การแนะนำตัวเอง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

Selfie
Worksheet

ชื่อ.....
ชื่อเล่น.....
ชั้น.....เลขที่.....

วันเกิด.....
มีสมาชิกในครอบครัว.....คน
มีพี่น้อง.....คน
เป็นลูกคนที่.....

วิชาที่ชอบ
1.....
2.....
วิชาที่ไม่ชอบ
1.....
2.....

เพื่อนสนิท
.....

สิ่งที่ทำในเวลาว่าง.....
อาหารที่ชอบ.....สัตว์ที่ชอบ.....

คังส์สื่อการสอน.com

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 เรื่อง มารยาทในการพูดแนะนำตัวเอง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแยกประเภทของมารยาทในการพูดดีและไม่ดี

- 1-ยืนตัวตรง 2-หน้าตายิ้มแย้ม 3- แคะ แทะ เกา
4 -ล้วงกระเป๋าขณะพูด 5-ทักทายผู้ฟังก่อนพูด 6-พูดดังมาก
7-เสียงดังทั่วถึง 8-ใช้คำสุภาพ 9-พูดเร็ว 10-ช้าเกินไป
11.-พูดออกเสียงผิด 12. ออกเสียง ล ร ถูก
13.พูดชัดเจนถูกต้อง 14. มองผู้ฟัง ขณะพูด

มารยาทที่ดีในการพูดแนะนำตัว	มารยาทที่ไม่ดีในการพูดแนะนำตัว

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

ใบงานที่ 3 เรื่อง ลักษณะของผู้พูดที่ดี

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย / หน้าข้อความที่คิดว่าถูก และใส่เครื่องหมาย X หน้าข้อความที่คิดว่าผิด

-1. พูดไม่ตรงประเด็นหรือหัวข้อ
-2. มีน้ำเสียงเป็นธรรมชาติ ไม่ดังหรือค่อยเกินไป มีจังหวะ การเว้น ระยะเวลาทอดเสียง และท่าทางที่เหมาะสม
-3 ใช้ภาษาพูดได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
-4. ไม่ลำดับเหตุการณ์ และแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้อง
-5. มีมารยาทในการพูดที่ไม่ดี
-6. พูดขัดถ้อยขัดคำได้เป็นอย่างดี
-7. สังเกตปฏิกิริยาของผู้ฟัง และรู้จักปรับปรุงวิธีพูดให้ผู้ฟังสนใจ อยู่ตลอดเวลา
-8. ใช้ระยะเวลาการพูดให้นานที่สุดกับเรื่องที่พูดและกลุ่มผู้ฟัง
-9. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เพื่อช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้พูด ให้น่าเชื่อถือ
-10. การพูดทักทาย พร้อมทั้งเสียงดัง ด้วยสีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส
-11. การกล่าวขอบคุณ กล่าวเมื่อได้รับความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อ จากคนรู้จักเท่านั้น
-12. การกล่าวขอโทษ เมื่อทำผิดพลาดจนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

แบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1.การพูดคือ อะไร

- ก.การเปล่งเสียงต่างๆออกมา
- ข.การยิ้มเพื่อบอกความความรู้สึก
- ค.การบอกผู้ฟังผ่านถ้อยคำโดยมีเสียง

2.การพูดแนะนำตัวเอง ควรเป็นอย่างไร

- ก.การใช้คำพูดที่สุภาพแนะนำตัวเอง
- ข.การพูดเกินความจริงเพื่อให้น่าสนใจ
- ค.การพูดทักทายเฉพาะคนที่รู้จักด้วยเท่านั้น

3.การพูดสุภาพ คืออะไร

- ก.การพูดจา ไพเราะ เป็นเพลง
- ข.การใช้ถ้อยคำที่ดูน่าฟัง ไม่หยาบคาย
- ค.การพูดโดยใช้เสียงสูง เสียงต่ำสลับกันไป ไม่น่าเบื่อ

4.ข้อใดยกตัวอย่างคำพูดที่สุภาพได้ถูกต้อง

- ก.โซเฟียทักทาย “อัสลามุออลัยกุมฯค่ะ” ทุกครั้ง
- ข.อาหมิน “ยิ้มและพยักหน้า” เสมอเวลาเพื่อนดำ
- ค.อาดัมชอบพูดว่า “ครูๆ วันนี้ไม่ต้องเขียนเยอะนะ”

5. ข้อใดยกตัวอย่างคำพูดที่สุภาพได้ถูกต้อง

- ก. การกล่าวว่า “โทษทีนะคะ” เวลาทำผิดต่อผู้อื่น
- ข. ควรกล่าว “ขอบคุณค่ะ/ครับ” เสมอเวลาได้รับของ
- ค. กล่าวแสดงความยินดีกับครูว่า “ยินดีด้วยนะครู” ที่ครูรับรางวัล

6. ข้อใดเป็นมารยาทในการพูดแนะนำตัวเอง

- ก. การใช้มือล้วงกระเป๋าเพื่อความสะดวก
- ข. การมองไปยังผู้ฟังขณะพูดแนะนำตัวเอง
- ค. การพูดทักทายภาษาอังกฤษก่อนเพื่อความน่าสนใจ

7. ข้อใดไม่ใช่เป็นมารยาทที่ดีในการแนะนำตัวเอง

- ก. การใช้คำพูดที่ถูกต้อง ชัดเจน
- ข. การพูดเสียงดังพอดี ได้ยินชัดเจน ทั่วถึง
- ค. การพูดเบาๆ ที่สุด เพื่อไม่รบกวนเพื่อนๆ

8. ข้อใดเป็นลักษณะการพูดที่ดี

- ก. พูดตรงประเด็นตรงหัวข้อ
- ข. ใช้เวลาพูดให้นาน ไม่รีบร้อน
- ค. การพูดเสียงดังทั่วห้องกับเพื่อน

9. ข้อใดเป็นลักษณะการพูดที่ไม่ดี

- ก. มีมารยาทในการพูด
- ข. ใช้ภาษามลายูกับเพื่อนที่ฟังไม่รู้เรื่อง
- ค. การพูดให้กำลังใจ เวลาเพื่อนป่วยไม่สบาย

10.ข้อใดใช้โอกาสในการพูดเหมาะสม

- ก.พูดขอบคุณเสมอเมื่อได้รับของ
- ข.การแสดงความคิดเห็นในที่ทำงานศพ
- ค.พูดแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนหกล้ม

เฉลยคำตอบ

1.ค 2.ก. 3.ข. 4.ก. 5.ข. 6.ข. 7.ค. 8.ก. 9.ข. 10.ก.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชุดกิจกรรม

การจัดการชั้นเรียน

เพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึง
ประสงค์ของนักเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ใส่ใจการเลือกรับสื่อ

จัดทำโดย

ครูอัสมา โหระ

ครูนิตยา ราเหม

และครูอานิก สาล่าห์

โรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม จังหวัดสตูล

ร่วมกับ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม

คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

คำนำ

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เรื่อง ใส่ใจการเลือกรับสื่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดทำโดยครูผู้สอนทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ครูอัสมา โหรา ครูนิตยา ราเหม และครูอาปีท สาสาห์ โดยเน้นส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่างๆ ของนักเรียน เพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยครูจะเป็นคนนำกิจกรรม เน้นการบูรณาการการจัดการเรียนรู้คู่กับการจัดการชั้นเรียน ซึ่งจะมีสื่อที่จัดทำขึ้น โดยกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รวมทั้งระบุเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์และแบบทดสอบที่ใช้ในชุดกิจกรรม โดยมีขั้นตอนในการสร้างอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนให้เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพตามที่กำหนด ทั้งนี้ ในการจัดทำเอกสารฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ได้รับการเสนอแนะจากอาจารย์ฮัสลินด้า นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน หากมีข้อเสนอแนะประการใดกรุณาแจ้งผู้จัดทำด้วยเพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น

Prince of Songkla University
Pattani Campus

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน เรื่อง การใส่ใจการเลือกรับสื่อ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีรายละเอียดและขั้นตอนในการใช้ชุดกิจกรรมดังต่อไปนี้

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนประกอบด้วย

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 1 อิทธิพลของสื่อ

- อิทธิพลอินเทอร์เน็ตด้านลบ

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 2 อิทธิพลของสื่อต่อสุขภาพและความรุนแรง

- สื่อปัจจุบันในทางลบต่อนักเรียน

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 3 อิทธิพลของสื่อต่อสุขภาพและความรุนแรง

- อิทธิพลที่มีผลของสื่อต่อสุขภาพและความรุนแรง

ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 1

ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนศึกษาชุดการเรียนรู้เรื่องที่ 1-3 และทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2

ครูอธิบายใบความรู้เรื่อง – อิทธิพลอินเทอร์เน็ต – สื่อปัจจุบันในทางลบ -อิทธิพลที่มีผลของสื่อต่อสุขภาพและความรุนแรง ครูจะอธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจ ก่อนที่จะทำกิจกรรมต่อไป

ขั้นตอนที่ 3

ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 4

- ให้นักเรียนทำใบงานเรื่อง อิทธิพลอินเทอร์เน็ต สื่อปัจจุบันในทางลบ สุขภาพและความรุนแรง

ขั้นตอนที่ 5

- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

จุดประสงค์ในการใช้ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

- 1.ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ
- 2.ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ป้องกันตนเองจากสื่อที่ส่งผลเสียต่อพฤติกรรมสุขภาพ
- 3.ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) -เห็นประโยชน์ของการเลือกรับสื่อที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

ชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนที่ 2

อิทธิพลของสื่อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง อิทธิพลของสื่อ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ใส่ใจการเลือกรับสื่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ : สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพของแต่ละบุคคล จึงควรรู้จักวิเคราะห์สื่อและเลือกรับข้อมูลที่มีประโยชน์ และนำเชื่อถือได้จากสื่อ เพื่อนำไปปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต มาตรฐานการเรียนรู้ พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง
ตัวชี้วัด ป.5/4 วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ
- 2.ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ป้องกันตนเองจากสื่อที่ส่งผลเสียต่อพฤติกรรมสุขภาพ
- 3.ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) -เห็นประโยชน์ของการเลือกรับสื่อที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)	ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม (A)	ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
1. สังเกตการตอบคำถาม 2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม 3. ตรวจสอบทดสอบก่อนเรียน	1. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม 2. ประเมินเห็นประโยชน์การเลือกรับสื่อ	1. ประเมินทักษะการพูด 2. ประเมินทักษะกระบวนการคิด 3. ประเมินทักษะกระบวนการกลุ่ม

5. สาระการเรียนรู้

อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อสุขภาพและความรุนแรง

6. แนวทางบูรณาการ

สังคมศึกษา

—————> มารยาทในการอยู่ร่วมกันในสังคม

คณิต, วิทยาศาสตร์

—————> สถิติความรุนแรง/จิตวิทยาในวัยรุ่น

7.กิจกรรมการจัดการเรียนรู้บูรณาการกับกิจกรรมการจัดการชั้นเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการชั้นเรียน	
	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ชั้นนำสู่บทเรียน	1) ทักทายนักเรียน และอ่านดูอา 2) ครูทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา 3) สนทนาเรื่อง/ประเด็นที่สามารถเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะสอน 4) ชี้แจงรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน 5) ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้	1) ตั้งใจฟังการชี้แจงของครู 2) ตอบคำถามครูในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่ผ่านมา 3) นักเรียนช่วยกันบอกว่าเนื้อหาที่เคยได้เรียนไปแล้ว	1) เช็คความพร้อมของนักเรียน เช็คชื่อนักเรียน การแต่งกายของนักเรียน 2) ชี้แจงกฎกติกาของห้องเรียนเช่น การยกมือก่อนจะถามคำถาม การขออนุญาตก่อนออกจากห้องเรียน 3) การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอน และการจัดโต๊ะเก้าอี้ เช่น จัดโต๊ะเก้าอี้ตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ออกแบบเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	1) สร้างความพร้อมด้านกายและจิตใจในการเรียน เช่น เช็คความพร้อมด้านการแต่งกายของตัวเอง การตั้งใจและการมีสมาธิในการฟังครู 2) ทำความเข้าใจในกฎกติกาของห้องเรียน 3) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกฎกติกาที่สร้างขึ้น 4) ปฏิบัติตามกฎกติกาของห้องเรียนทุกข้ออย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน 5) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการชั้นเรียน	
	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
ขั้นสอน	1)ครูให้นักเรียนวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง 2.) การที่ครูผู้ติดตามเยอะคนตั้งกินค้ำคาว 3)เด็กนักเรียนอายุ 7 ขวบหยิบอาวุธปืนของคุณพ่อมาเล่นตำรวจจับผู้ร้ายเลียนแบบละครเกิดเหตุปืนลั่นเสียชีวิต	1) ตั้งใจฟังครูด้วยการมองคุณครูอธิบายบทเรียนเพื่อความเข้าใจมากขึ้น 2.นักเรียนวิเคราะห์ข่าวทั้งสองที่ครูอธิบาย	1) ครูเดินวนรอบๆนักเรียนโดยเดินเป็นลักษณะไปข้างหลังและมองนักเรียนที่ไม่ตั้งใจฟัง สอบถาม 2) ประเด็นที่อยากให้ครูชี้แจงคำแนะนำเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ 3) ครูให้นักเรียนมาแสดงบทบาทตามข่าว	1) ชักถามคุณครูเมื่อได้ยินไม่ชัดเจน หรืออยากให้พูดประโยคเดิมซ้ำอีเพราะไม่ทันฟัง 2)นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มทำกิจกรรม 3) สังเกตจากครูสาธิตหรือจากการดูวีดิทัศน์ 4)การทำกิจกรรมใบงาน
ขั้นสรุป	1.) มีครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมกิจกรรม 2.) การพูดเชื่อมโยงอิทธิพลสื่อ 3.) อธิบายสรุปอิทธิพลสื่อ	1) นักเรียนช่วยกันเพื่อการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไป 2) นักเรียนทำใบงานทั้ง 3 ใบงานเกี่ยวกับอิทธิพลสื่อ	1) พูดสรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานภาพรวมเพื่อให้สนใจสิ่งเดียวกัน 2) ที่ครูติดคำอิทธิพลสื่อบนกระดานดำ	1. นักเรียนช่วยกันเสนอสรุปหน้าชั้นเรียน 2. นักเรียนศึกษาจากกิจกรรมอิทธิพลสื่อ 3. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น
ขั้นประเมิน	คิดประเด็นคำถามที่คิดว่านักเรียนน่าจะสับสนและย้าให้แน่ใจว่า เข้าใจจริง	ฟังคำถาม และนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน	การให้รางวัลหรือการถามนักเรียนที่สนใจบทเรียน เพื่อเป็นการเสริมแรงเชิงบวก	ฟังข้อคำถามจากครูเพื่อเตรียมตัวตอบคำถามให้ได้

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
2. แบบสำรวจตัวเอง เรื่องความเสี่ยงการใช้สื่อ
3. วิดีทัศน์เรื่อง อิทธิพลสื่อ

9. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้	
1. ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้.....	
แนวทางการพัฒนา.....	
2. ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้.....	
แนวทางแก้ไข.....	
3. สิ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติตามแผน.....	
เหตุผล.....	
4. การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้.....	
(ลงชื่อ) _____	ผู้สอน
	/ _____ /

ใบความรู้ที่ 1 อินเทอร์เน็ตด้านลบ

1. อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีอิทธิพลและมีบทบาทต่อชีวิตของคนทั่วโลก เนื่องจากเป็นสื่อที่มีความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร มีข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยให้ศึกษาค้นคว้า มีเกมและความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ จึงมีผู้ใช้บริการจำนวนมาก โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ใช้บริการเพื่อความบันเทิงต่างๆ ซึ่งการบริโภคสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมจะทำให้เกิดการเลียนแบบและซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง สื่ออินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง มีดังนี้

1. **เว็บไซต์ลามก** เป็นเว็บไซต์ที่มีคลิปหรือภาพลามก ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบและนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศ
2. **การพูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักผ่านโปรแกรมสนทนาผ่านเครือข่าย (Chat)** ซึ่งนำไปสู่อันตรายและความรุนแรงทางเพศ จากการถูกล่อลวงไปข่มขืนหรือการชิงทรัพย์
3. **การโฆษณาชวนเชื่อ** ในเว็บไซต์จะมีการโฆษณาสินค้าประเภท เช่น เครื่องสำอาง อาหารเสริม อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โดยใช้ข้อความโฆษณาที่เกินจริงทำให้ผู้บริโภคหลงเชื่อ และการสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้รู้สึกสะดวกสบาย จึงได้รับความนิยมมาก บางครั้งอาจทำให้ได้รับสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพ เพราะไม่ได้เลือกหรือเห็นสินค้าจริงก่อนตัดสินใจซื้อ
4. **ข่าวหรือข้อมูลที่มีความรุนแรงและเป็นอันตราย** เช่น ข่าวนักเรียนนักศึกษาตีกัน ข้อมูลการทำระเบิด สูตรยาพิษโรค ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมเลียนแบบและการนำไปทดลองปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้เกิดอันตรายได้

ใบความรู้ที่ 2 สื่อในทางลบ

สื่อในทางลบ คือ สื่อต่างๆ ในสังคมมีมากมาย สำหรับสื่อทางลบคือสื่อที่อาจทำให้ผู้เสพเกิดพฤติกรรมทางลบได้สื่อทางลบที่เป็นปัญหาอยู่ในสังคมไทย มีดังนี้

1. เกมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ความรุนแรง มีส่วนทำให้ผู้เล่นเกมนั้นใช้ความรุนแรงในชีวิตประจำวันได้โดยผู้เล่นมักคิดว่าเป็นการฝึกทักษะความว่องไว พัฒนาขึ้นเชิงในการต่อสู้ไล่ล่า การเอาชนะ การทำร้ายการฆ่าฟันกันด้วยวิธีและอาวุธต่างๆ หากกระทำเป็นประจำ ก็ย่อมทำให้เกิดการซึมซับความรุนแรงไว้ในจิตใจมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เล่นมีความก้าวร้าว พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปสู่การใช้ความรุนแรงมากขึ้น

2. สื่อลามก เช่น หนังสือโป๊ หนังสือการ์ตูนลามก หนังสือที่มีภาพโป๊ วีซีดีลามก ซึ่งสื่อเหล่านี้หาซื้อได้ง่าย และเมื่อวัยรุ่นส่วนใหญ่ได้เสพสื่อเหล่านี้ ก็เป็นสาเหตุที่จะนำไปสู่การกระทำความรุนแรงทางเพศได้ เพราะจะทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศจนยับยั้งห้ามใจไม่ได้ ต้องมีการระบายอารมณ์ทางเพศ จึงเกิดเหตุการณ์ข่มขืนได้

3. ภาพยนตร์ที่นำเสนอความรุนแรง ภาพยนตร์ใช้ความรุนแรงต่อสู้ ฆ่าฟันกันเมื่อดูเป็นประจำก็จะซึมซับอยู่ในจิตใจ และคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาจึงเกิดพฤติกรรมเลียนแบบความรุนแรงได้

4. ละครโทรทัศน์ที่นำเสนอความรุนแรง ละครที่นำเสนอเนื้อหาการใช้ความรุนแรงต่อกันตามบทบาทที่ผู้แสดงได้รับ เช่น ฉากผู้หญิงตบตี ด่าทอ แย่งชิงคู่รักกัน ผู้ชายต่อสู้ ทำร้ายกัน การทะเลาะวิวาทกัน ซึ่งจะทำให้ผู้ชมอยากติดตามและซึมซับความรุนแรงจากตัวละคร มีอารมณ์ร่วมด้วย จนเกิดการเลียนแบบตัวละครโดยไม่รู้ตัว

5. ข่าวเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง ซึ่งปรากฏในสื่อวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แอปฯต่างๆ โทรศัพท์ หรือหนังสือพิมพ์ ทำให้ผู้อ่านและผู้ชมข่าวเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงจากสื่อต่างๆ นั้น ซึมซับความรุนแรงโดยไม่รู้ตัว และอาจนำความรุนแรงที่ซึมซับไว้นั้น ไปใช้ในสังคมจนเกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น

6. หนังสือพิมพ์ที่มีภาพและเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงและการโฆษณาชวนเชื่อ หนังสือและนิตยสาร ข่าวที่เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงบรรจุไว้ในหนังสือ นอกจากนี้นิตยสารยังมีการโฆษณาสินค้าที่ใช้ข้อความดึงดูดใจ หรือใช้ผู้โฆษณาที่มีชื่อเสียง ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อสินค้าจากสื่อโฆษณาดังกล่าวโดยไม่พิจารณารายละเอียดของสินค้าให้รอบคอบ

ใบความรู้ที่ 3 อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง

สื่อต่างๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบหรือทำตามอย่างสิ่งที่เผยแพร่ผ่านสื่อ เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ทันสมัย ทำแล้วได้รับความสนใจ สื่อจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง ดังนี้

1. **พฤติกรรมก้าวร้าวการทะเลาะวิวาท** การนำเสนอข่าวการทะเลาะวิวาทของนักเรียนหรือนักศึกษาผ่านสื่อต่างๆ ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมความรุนแรง พุดจาหยาบคาบ โดยเฉพาะข่าวการถ่ายคลิป์วิดีโอการทำร้ายร่างกายกันที่เผยแพร่สื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรศัพท์ ฯลฯ

2. **การซื้อสินค้าตามโฆษณา** การซื้อสินค้าที่โฆษณาโดยใช้ดาราที่มีชื่อเสียง โดยไม่พิจารณาคุณภาพของสินค้า ซึ่งอาจทำให้ได้สินค้าที่ไม่ได้คุณภาพเพราะไม่ได้เห็นสินค้าจริงก่อนซื้อ

3. **การมีพฤติกรรมบริโภคที่ไม่ถูกต้อง** พฤติกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง เช่น รับประทานอาหารเสริมแทนการรับประทานอาหาร การรับประทานอาหารฟาสต์ฟูด เพราะเห็นโฆษณาจากสื่อเป็นประจำ และคิดว่าเป็นค่านิยมที่ถูกต้องทันสมัย ทำให้มีนิสัยใช้เงินฟุ่มเฟือย และเกิดปัญหาการเจ็บป่วยจากโรคเรื้อรัง

4. **การใช้สารเสพติด** การใช้สารเสพติดที่ไม่ผิดกฎหมายอย่างบุหรี่ยา หรือสุรา โดยเลียนแบบจากดาราที่มีชื่อเสียงหรือตนเองชื่นชอบ ในละครหรือภาพยนตร์ เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ทันสมัย

5. **การแต่งกายตามแฟชั่น** การแต่งกายของดาราที่มีชื่อเสียงหรือภาพแฟชั่นเสื้อผ้าที่ปรากฏบนนิตยสารหรือหนังสือบันเทิงซึ่งบางครั้งเป็นการแต่งกายที่ล่อแหลม เช่น ใส่กระโปรงหรือกางเกงขาสั้น เสื้อกล้ามสายเดี่ยว ซึ่งส่งผลให้เกิดอันตรายทางเพศ

ใบกิจกรรมที่ 1

กิจกรรมชวนคิด : เรื่อง สื่ออินเทอร์เน็ตดีหรือไม่

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อสุขภาพได้

อุปกรณ์

กระดาษบรืฟ แผ่นขนาดใหญ่ , ปากกาเคมี

บทบาทครูและนักเรียน

บทบาทครู/ชั้นสอน

- 1) ครูให้นักเรียนระดมความคิดแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม
- 2) ครูให้เขียนแผนผังความคิดโดยมี 2 หัวข้อ ข้อดี และข้อเสียของอินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพ
- 3) ครูให้นักเรียนหยิบ 2 หัวข้อ ดังนี้

1.ข้อดีของอินเทอร์เน็ต
ต่อสุขภาพ

2.ข้อเสียของอินเทอร์เน็ต
ต่อสุขภาพ

บทบาทนักเรียนขณะครูสอน

- 1) ชักถามคุณครูเมื่อได้ยินไม่ชัดเจน หรือ อยากให้พูดประโยคเดิมซ้ำอีเพราะไม่ทันฟัง
- 2) นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 2 กลุ่ม หัวหน้ากลุ่มหยิบสลากเพื่อเลือกหัวข้อ
- 3) ระดมความคิดโดยการให้ทุกคนคิดอย่างน้อยคนละ 1 ข้อ นักเรียนทุกคนช่วยกันแสดงความคิดเห็น
- 4) พยายามคิดให้ได้มากที่สุด กลุ่มให้ได้มากกว่าเป็นฝ่ายชนะ

บทบาทครู/ชั้นสรุป

- 1) พูดสรุปเสนอประเด็นหลักที่สอนในกระดานภาพรวมเพื่อให้ สนใจสิ่งเดียวกัน
- 2) ครูตรวจข้อไหนซ้ำ หรือใกล้เคียงกันมากให้ตัดทิ้ง
- 3.การให้รางวัล หรือการถามนักเรียนที่สนใจบทเรียน เพื่อเป็นการเสริมแรงเชิงบวก

บทบาทนักเรียน/ชั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันเสนอสรุปหน้าชั้นเรียน ฟังข้อคำถามจากครูเพื่อเตรียมตัวตอบคำถามให้ได้
2. นักเรียนศึกษาจากกิจกรรมอิทธิพลสื่อ นักเรียนสรุปบทเรียนในการวิเคราะห์ข้อดีของสื่ออินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพ

ใบกิจกรรมที่ 2

กิจกรรมประเมินตนเอง : เรื่อง สื่อในด้านลบกับตัวเรา

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนป้องกันตนเองจากสื่อที่ส่งผลเสียต่อพฤติกรรมสุขภาพ

อุปกรณ์ที่ใช้

กระดาษ A4 คนละ 1 แผ่น

บทบาทครูและนักเรียน

บทบาทครู/ชั้นสอน

1) ครูให้นักเรียนเขียนข้อ 1 ถึงข้อ 5 และครูอ่านโจทย์ข้อ 1 ถึงข้อ 5 นักเรียนฟังโจทย์

ถ้า ไม่เคยทำเขียนเลข 2 หลังข้อนั้นๆ

ถ้า บางครั้งเขียนเลข 1 หลังข้อนั้นๆ

ถ้า ประจำเขียนเลข 0 หลังข้อนั้นๆ

บทบาทนักเรียนขณะครูสอน

1) นักเรียนฟังครูอ่านโจทย์ดังนี้ 1. เล่นเกมที่มีการใช้ความรุนแรง

2. เล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อดูข้อมูลไม่เหมาะสม

3. อ่านการ์ตูนโป๊หรือหนังสือลามก

4. ชอบดูละครหรือภาพยนตร์ที่มีการฆ่าฟันกันชดๆ

5. สนทนาวานเครือข่ายกับคนไม่รู้จัก

บทบาทครู/ชั้นสรุป

1) พุดสรุปเสนอให้นักเรียนห้ามเปิดเผยคำตอบให้เพื่อดูและรวมคะแนนว่าได้เท่าไร

2). การให้รางวัล หรือการถามนักเรียนที่สนใจบทเรียน เพื่อเป็นการเสริมแรงเชิงบวก

บทบาทนักเรียน/ชั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันเสนอสรุปหน้าชั้นเรียน ถ้าคะแนนอยู่ที่ 8-10 = ดี, อยู่ที่ 5-7 = พอใช้, อยู่ที่ 0-4 = ปรับปรุง

2. นักเรียนสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเกี่ยวกับสื่อด้านลบ

ใบกิจกรรมที่ 3

กิจกรรมชวนทำ : เรื่อง อิทธิพลของสื่อ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเลือกรับสื่อที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

อุปกรณ์

- 1.กระดาษ A4 คนละ 1 แผ่น
- 2.ของรางวัล เช่น ปากกา ดินสอ อุปกรณ์การเรียน ฯลฯ

บทบาทครูและนักเรียน

บทบาทครู/ชั้นสอน

- 1) ครูให้นักเรียนทุกคนเตรียมพูดหน้าชั้นเรียน โดยแบ่งหยิบสลากหัวข้อสื่อและความแตกต่างกันโดยมีหัวข้อดังนี้
 - 1.พฤติกรรมก้าวร้าวการทะเลาะวิวาท กับ ความรัก
 2. การซื้อสินค้าตามโฆษณา กับ การไตร่ตรองดูโฆษณา
 3. การมีพฤติกรรมบริโภคที่ไม่ถูกต้อง กับ การกินที่ดี
 4. การใช้สารเสพติด กับ การเล่นกีฬา
 5. การแต่งกายตามแฟชั่น กับ การแต่งตัวเรียบร้อย
- 2) ครูจับสลากเลขที่พูดก่อนหลัง ให้นักเรียนพูดหัวข้อตัวเองจนครบหมดทุกคน

บทบาทนักเรียนขณะครูสอน

- 1) ชักถามคุณครูเมื่อได้ยินไม่ชัดเจน หรือ อยากให้พูดประโยคเดิมซ้ำอีเพราะไม่ทันฟัง
- 2) นักเรียนเขียนหัวข้อลงกระดาษและซ่อมพูด 2 นาที และนักเรียนเขียนชื่อเพื่อนที่คิดว่าพูดได้ดีที่สุด 3 คนแรกของห้อง

บทบาทครู/ชั้นสรุป

- 1) พูดสรุปเสนอประเด็นหลักและครูรวมคะแนนสำหรับนักเรียนที่ได้คะแนนเยอะที่สุดจะได้รับรางวัล

บทบาทนักเรียน/ชั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันเสนอสรุปหน้าชั้นเรียน ฟังข้อคำถามจากครูเพื่อเตรียมตัวตอบคำถามให้ได้
2. นักเรียนสรุปบทเรียนในการเห็นประโยชน์ของการเลือกรับสื่อที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

ใบงานที่ 1 เรื่อง วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อ พร้อมทำเครื่องหมายถูก (/) เมื่อสื่อนั้นส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ และทำเครื่องหมายผิด (x) เมื่อสื่อนั้นส่งผลเสียต่อพฤติกรรมสุขภาพ

-1.ละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหา ตบ ตี แย่งชิง
-2.เนื้อหาข่าวในช่องทางออนไลน์ เชิญชวนให้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
-3.ป้ายโฆษณาอาหารเสริมเพื่อสุขภาพ สามารถรับประทานแทนอาหารในแต่ละมื้อ
-4.ข้อความเชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอน
-5.ละครสั้นเรื่อง บทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว
-6.บุคคลมีชื่อเสียง ลงคลิปวิดีโอ การเผ็ดที่สุดในโลก
-7.เกมออนไลน์ มีกิจกรรม เล่นชนะติดต่อกัน 20 ครั้ง ภายใน 5 ชม. รับรางวัลใหญ่
-8.ป้ายโฆษณาริมถนน บอกสรรพคุณครีมบำรุง สวยได้ทันตา ภายใน 10 นาที
-9.นักแสดงชื่อดัง รักษาภาพลักษณ์ แต่งกายตามกาลเทศะ และไม่พูดหยาบคาย
-10.ข้อความส่งต่อกัน ให้โอนเงินไปยังบัญชี 123-123 เพื่อลงทะเบียนรับเงิน 1 ล้านบาท
-11.ละครที่มีการเผยแพร่ช่วงเวลา 15 นาฬิกา พบเนื้อหามีการขึ้นใจ ข่มขืนด้านร่างกาย
-12.โลกออนไลน์ส่งต่อข่าว การนำน้ำปัสสาวะมากลั้วคอ สามารถแก้อาการเจ็บคอ

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 เรื่อง แบบสำรวจตัวเอง

คำชี้แจง : นักเรียนประเมินตนเองตามพฤติกรรมที่กำหนดให้โดยทำเครื่องหมาย / ตามลำดับความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรมนั้นๆและตอบตามความเป็นจริง

ข้อ	พฤติกรรม	การปฏิบัติ		
		เป็นประจำ	บางครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ฉันเล่นเกมคอมพิวเตอร์ติดต่อกันไม่เกิน ๒ ชั่วโมง			
2	ฉันชอบดูละครที่มีเนื้อหา ตบ ตี แย่งชิง			
3	ฉันพูดคุยกับคนที่ไม่เคยพบหน้าในโลกออนไลน์			
4	ฉันรับข่าวสารจากการส่งต่อกันในโลกออนไลน์			
5	ฉันเลียนแบบพฤติกรรมในละครที่ฉันชอบดู			
6	ฉันเล่นเกมเมื่ออยู่กับผู้ปกครอง			
7	ฉันรับชมสื่อตามคำแนะนำตามช่วงวัยของฉัน			
8	ฉันชอบทดลองปฏิบัติตามคลิปในโลกออนไลน์เพื่อหาข้อเท็จจริง			
9	ฉันพูดคุยกับเพื่อนที่ไม่เคยพบในเกมออนไลน์			
10	ฉันไม่เล่นการพนันในโลกออนไลน์			

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

ใบงานที่ 3 เรื่อง การเลือกรับสื่อที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างเกี่ยวกับสื่อให้สมบูรณ์

1. ให้นักเรียนยกตัวอย่างสื่อที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพและความรุนแรง มา 1 ประเภท

สื่อ
.....
.....
.....

พฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ต่อตัวเอง
.....
ต่อครอบครัว
.....
ต่อสังคม
.....
ต่อโลก
.....

2. ให้นักเรียนเสนอวิธีการใช้อินเตอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและอธิบายผลที่เกิดขึ้น

การใช้อินเตอร์เน็ตอย่างเหมาะสม
.....
.....
.....
.....
.....

ผลดีที่เกิดขึ้น
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

แบบทดสอบ อิทธิพลสื่อ คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
--

1. ข้อใดไม่ใช่ข้อดีของสื่ออินเทอร์เน็ต

- ก. สื่อที่มีความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร
- ข. มีข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยให้ศึกษาค้นคว้า
- ค. มีเกมและความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ จึงมีผู้ใช้บริการจำนวนมาก
- ง. เป็นสื่อที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีอิทธิพลและมีบทบาทต่อชีวิตของคนทั่วโลก

2. ข้อใดเป็นข้อดีของสื่ออินเทอร์เน็ต

- ก. การนัดพบคุยกับคนที่ไม่รู้จักได้
- ข. ข้อความโฆษณาที่เกินจริงทำให้รู้สึกเสียดวง
- ค. มีเว็บไซต์ให้หาความรู้ ควรกลั่นกรองก่อนเสมอ
- ง. รับข่าวสารความรุนแรง ได้อย่างทันที อย่างรวดเร็ว

3. เราจะอย่างไรกับโฆษณาชวนเชื่อ

- ก. การเชื่อสรรพคุณ สินค้าทันที
- ข. การตรวจสอบว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร
- ค. การกดสั่งทันทีผ่านแอปพลิเคชัน รวดเร็ว
- ง. การสั่งมาทดลองก่อนแล้วครั้งหลังได้ตัดสินใจได้

4. ข้อใดไม่เป็นผลเสียการเสพข่าวสารความรุนแรงมากเกินไป

- ก. การเกิดสภาวะจิตตกอย่างรุนแรง
- ข. มีความสุขเมื่อเห็นตำรวจได้จับผู้ร้าย
- ค. เกิดการลอกเลียนแบบและทดลองทำตามได้เสมอ
- ง. ปฏิบัติตาม โดยเห็นว่า เป็นปกติของมนุษย์ที่มีความชั่ว

5. ข้อใดไม่ใช่การเล่นแบบตามสื่อที่ไม่ดี

- ก. การเล่นฝึกทักษะกีฬาใหม่ๆ
- ข. พฤติกรรมก้าวร้าวการทะเลาะวิวาท
- ค. การซื้อสินค้าตามโฆษณาทันทีที่เจอ
- ง. การมีพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง

6. มีสื่อด้านดีและด้านไม่ดี ยกเว้นข้อใด

- ก. การใช้สารเสพติด กับ การเล่นกีฬา
- ข. การแต่งกายตามแฟชั่น กับ การแต่งตัวเรียบร้อย
- ค. การมีพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกต้อง กับ การกินที่ดี
- ค. การซื้อสินค้าตามโฆษณา กับ การไตร่ตรองดูโฆษณา

7. พฤติกรรมก้าวร้าวการทะเลาะวิวาท เป็นผลเสียมาจากข้อใด

- ก. ข้อความเชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอน
- ข. ละครสั้นเรื่อง บทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว
- ค. เกมออนไลน์ เกี่ยวกับ การใช้ความรุนแรงในครอบครัว
- ง. บุคคลมีชื่อเสียง ลงคลิปวิดีโอ การกินเผ็ดที่สุดในโลก

8. ข้อใดเป็นลักษณะของสื่อที่ดี น่าเป็นแบบอย่าง

- ก. นักแสดงชื่อดัง รักษาภาพลักษณ์ แต่งกายตามกาลเทศะ และไม่พูดหยาบคาย
- ข. โลกออนไลน์ส่งต่อข่าว การนำน้ำปัสสาวะมากลั้วคอ สามารถแก้อาการเจ็บคอ
- ค. ข้อความส่งต่อกัน ให้โอนเงินไปยังบัญชี 123-123 เพื่อลงทะเบียนรับเงิน 1 ล้าน
- ง. ละครที่มีการเผยแพร่ช่วงเวลา 15 นาฬิกา พบเนื้อหามีการชื่นใจ ช่มชื่นด้านร่างกาย

9.ข้อใดเป็นการเสนอวิธีการใช้อินเตอร์เน็ตอย่างเหมาะสม

- ก.หาข้อมูลดารา แฟชั่น ได้ทันสมัย
- ข.หาข้อมูลความรู้ และสิ่งมีประโยชน์
- ค.หาเลขการไปหย่อนออนไลน์เสี่ยงโชค
- ง.หาช่องทางวิธีทำเงินผ่านเพจการพนัน

10.การใช้อินเตอร์เน็ตเหมาะสมส่งผลดีต่อครอบครัวอย่างไร

- ก.มีช่องทางการทำมาหากิน ขยายธุรกิจครอบครัว
- ข.มีเงินจากการขายรูปภาพวาดเพื่อตนเองเท่านั้น
- ค.ส่งผลเสียต่อครอบครัวด้านค่าใช้จ่ายที่เกินความจำเป็น
- ง.ทุกคนต่างไม่พูดคุยกัน เพียงแต่ส่งข้อความหากันในแชท

เฉลยคำตอบ

- 1.ง 2.ค. 3.ข. 4.ข. 5.ก. 6.ค. 7.ค. 8.ก. 9.ข. 10.ก.

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เข้ารับการฝึกอบรม

รายนามผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1. นางสาวรอยยาน ยาคอ ตำแหน่ง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม
2. นางสาวนิตยา ราเหม ตำแหน่ง ครูผู้สอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม
3. นางสาวอัสมา โหรา ตำแหน่ง ครูผู้สอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม
4. นางสาวอาดินา โสตา ตำแหน่ง ครูผู้สอนภาษาไทยโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม
5. นางสาวอาอีซะ ตั้งสง่า ตำแหน่ง ครูผู้สอนภาษาไทยโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม
6. นายอาปีท สาล่าห์ ตำแหน่ง ครูผู้สอนสังคมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Prince of Songkla University
Patani Campus
ภาคผนวก จ
การนำเสนอบทความวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๘.๐๑.๔.๑/๔๖

กองบรรณาธิการวารสาร
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ต.โคกเคียน อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบรับลงตีพิมพ์บทความวิจัย

เรียน คุณฮัสลินด้า หมาตเหยด

ตามที่ ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง "ชุดฝึกอบรมพัฒนาทักษะของครูในการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการชั้นเรียนเพื่อปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม จังหวัดสตูล" มาเพื่อลงตีพิมพ์เผยแพร่บทความในวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นั้น

กองบรรณาธิการวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอแจ้งผลการพิจารณาว่าบทความวิจัยดังกล่าวได้ผ่านการประเมินคุณภาพบทความ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก จำนวน ๒ ท่าน เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และกองบรรณาธิการวารสารฯ ยินดีรับบทความวิจัยดังกล่าวตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.สร้อยณี อุเสียนยาง)

บรรณาธิการวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กองบรรณาธิการวารสาร
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
โทร ๐-๗๓๗๐-๙๐๓๐-๕๕ ต่อ ๑๑๖๑
โทรสาร ๐-๗๓๗๐-๙๐๓๐-๕๕ ต่อ ๑๑๗๓
มือถือ ๐๙-๓๖๐๔-๓๒๔๗
E-mail: pnu_huso@hotmail.com
Website : <http://journalhuso.pnu.ac.th>

หมายเหตุ : หนังสือรับรองฉบับนี้จะสมบูรณ์เมื่อบทความดังกล่าวได้ลงตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เท่านั้น